

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 9. oktober 2012
Sagsnr.: 99

- ./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen
- *Politisk enighed*
KOM (2012) 458

Side 4

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]
- *Orienterende debat*
KOM (2011) 804

Side 9

3. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2013
- *Orienterende debat*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 18

4. Forberedelse af årsmøde i Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i Agadir, Marokko, den 12.-19. november 2012
- *Orienterende debat*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 21

5. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
- *Orienterende debat*
KOM(2011) 625 og KOM(2012) 552

Side 23

6. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik
- *Orienterende debat*
KOM (2011) 628
- Side 42*
7. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen)
- *Orienterende debat*
KOM (2011) 626
- Side 53*
8. Forslag til rådskonklusioner vedrørende EUs tiltag på baggrund af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for væksthæmmeren Ractopamin i Codex Alimentarius Kommissionen
- *Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke
- Side 66*
9. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og
- Forslag til Rådets forordning om fordeling af de fiskerimuligheder i henhold til protokollet mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter.
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2012) 506, KOM (2012) 505 og KOM (2012) 519
- Side 70*
10. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskeri-

muligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft,

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en ny protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft, og

Forslag til Rådets forordning om tildeling af fiskerimuligheder medfør af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien, som er i kraft, og ændring af forordning 1801/2006

- *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 545, KOM (2012) 546 og KOM (2012) 547

Side 74

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 22.-23. oktober 2012

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen KOM (2012) 458

*Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. september 2012.
Ændringer er markeret i marginen.*

Resumé

Forslaget omfatter fastsættelse af fiskerimulighederne for de kommercielt vigtigste bestande i Østersøen i form af TAC/kvoter samt bestemmelser vedrørende havdage (begrænsning af fiskeriindsatsen) for 2013. I forhold til 2012 indebærer forslaget en reduktion i fiskerimulighederne efter torsk og laks, mens kvoterne for en række pelagiske bestande (herunder sild i vestlig Østersø og brisling) samt rødspætte øges. Antal havdage for torskefiskeriet i vestlig og østlig Østersø bibeholdes på niveau med 2012, ligesom medlemsstaternes mulighed for tildeling af supplerende indsats til enkelte fartøjer videreføres uændret.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2012) 458 af 17. august 2012 fremsendt forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen. Forslaget er oversendt til Rådet den 28. august 2012 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 med henblik på opnåelse af politisk enighed.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Kommissionens forslag om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen fastsætter fangst- og indsatsbegrænsninger (antal havdage) for EU-fiskeriet med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.

Forslaget bygger på den videnskabelige rådgivning om fiskerimulighederne i Østersøen udarbejdet af Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STEFCF) i kombination med de principper for TAC¹-fastsættelse afhængig af de enkelte bestandes tilstand, som fremgår af Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimulig-

¹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

heder for 2013² (Kommissionens politikerklæring). Disse principper angiver et hierarki af strategier for TAC-fastsættelsen. Hvis der foreligger en forvaltningsplan følges denne, ellers lægges MSY³ til grund, idet en gradvis opnåelse af MSY i visse tilfælde kan accepteres. For bestande uden analytisk bestandsvurdering ("data limited stocks") vil en ny rådgivningstilgang baseret på kvalitative data blive lagt til grund for TAC-afgørelser. I Østersøen gælder sidstnævnte alene rødspætte.

EU/Rusland

EU og Rusland indgik den 10.-12. juli 2006 aftale om samarbejde på fiskeriområdet og om bevarelse af de levende marine ressourcer i Østersøen. Aftalen blev ratificeret af EU den 4. juni 2009 og gælder i en første periode på seks år. EU og Rusland har ikke opnået enighed om fordelingsnøglerne for fælles bestande⁴, hvilket betyder, at EU's rådighedsmængder for bestande fælles med Rusland også i 2013 vil blive fastsat autonomt. Kommissionen har, hvor det er relevant i forslaget til TAC/kvoter, fraregnet de teoretiske russiske fangstmængder.

Fiskerimuligheder

Forslaget indebærer, at fiskerimulighederne efter torsk i vestlig og østlig Østersø i overensstemmelse med den flerårige plan⁵ reduceres med henholdsvis 2 og 9 %. Kommissionen forventes at fremsætte forslag til en revideret forvaltningsplan for torsk, omfattende sild og brisling ultimo 2012. Kvoterne for sild i den vestlige og centrale Østersø samt brisling sættes op. Andelen af bestande, der befiskes på MSY-niveau, vil blive forøget fra 3 til 6 ud af 7 kendte bestande.

ICES har i sin rådgivning for 2013 ændret bestandsopdelingen for rødspætte i indre danske farvande. Rødspætte i Østersøen er således nu opdelt i to bestande; én bestand i Kattegat og dele af den vestlige Østersø samt én bestand i den resterende del af Østersøen. Som hidtil præsenterer Kommissionen et samlet forslag til kvoten for rødspætte i Østersøen, hvor kvoten på baggrund af den nye rådgivningstilgang for de såkaldte "data limited stocks"⁶ foreslås øget med 18 %. For laks foreslår Kommissionen, at reducere kvoten med 11 % i overensstemmelse med sit fremsatte forslag om en flerårig plan for laksebestanden i Østersøen⁷.

Nedenfor er angivet en samlet oversigt over fiskerimuligheder 2013.

Oversigt over den biologiske rådgivning⁸, Kommissionens forslag til TAC/kvoter og anvendt princip, procentuel ændring 2012-2013 samt konsekvenser for Danmark

² Jf. KOM (2012) 278 af 7. juni 2012.

³ Det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY) er den optimale fangst, der kan fanges af en bestand år efter år uden at bringe dens kapacitet til at reproducere sig i fare.

⁴ EU's fælles bestande med Rusland er: Sild i den centrale Østersø, torsk i den østlige Østersø, laks og brisling. I 2010 blev der opnået enighed om fordelingsnøglerne for laks (russisk andel: (ICES-områder 22-32) = 1.9 % og (ICES-område 32) = 9.30 % og brisling (russisk andel: 10.08 %). For torsk og sild i den centrale Østersø er EU positionen, at de russiske andele baseret på de historiske niveauer svarer til henholdsvis 5 og 9.50 %.

⁵ Jf. Rådets forordning nr. 1098/2007 om en flerårig plan for torskebestandene i Østersøen.

⁶ "Data limited stocks" betegner rådgivningen for bestande, hvor der ikke foreligger en analytisk bestandsvurdering. Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har i 2012 udarbejdet en ny rådgivningstilgang for disse bestande, som i højere grad bygger på tilgængelige kvalitative data. Som noget nyt indeholder denne rådgivning nu en kvantificeret anbefaling i den udstrækning, det er muligt.

⁷ Jf. Kommissionens forslag om en flerårig plan for laksebestanden i Østersøen, KOM (2011) 470 af 12. august 2011

⁸ Den videnskabelige rådgivning fra ICES er i prioriteret rækkefølge baseret på: Forvaltningsplaner, MSY-konceptet (dvs. fiskeri baseret på MSY eller gradvis opnåelse af MSY (MSYt)) og forsigtighedsprincippet. For rødspætte følger rådgiv-

<i>Art (område)</i>	<i>Biologisk rådgivning (ICES/STECF) (tons, procentuel ændring, princip)</i>	<i>Kommissionens forslag for 2013 (tons)</i>	<i>Princip</i>	<i>Procentuel ændring 2012-2013 (%)</i>	<i>DK kvote og andel af EU TAC 2013 (tons/%)</i>
<i>Sild i den vestlige Østersø (22-24)</i>	25.800 (+23) (MSY)	25.800	MSY	+23	3.617 (14 %)
<i>Sild i den centrale Østersø (25-27, 28.2, 29 og 32)</i>	94.560 (+9) (MSY), 112.560 (+30) (MSYt/forsigtighedsprincippet)	85.155	MSY	+9	1.873 (2 %)
<i>Torsk i den østlige Østersø (25-32)</i>	65.900 (-11) (plan, MSY)	61.565	Forvaltningsplan, MSY	-9	14.143 (22 %)
<i>Torsk i den vestlige Østersø (22-24)</i>	20.800 (-2) (plan), 9.900 (-53) (MSY), 12.700 (-40) (MSYt)	20.800	Forvaltningsplan, stor diskrepans mellem mål i nuværende forvaltningsplan og MSY	-2	9.080 (43 %)
<i>Rødspætte</i>	”Data limited stock” (+16) for Kattegat og dele af vestlig Østersø, (+20) for resterende del af Østersø	3.409	”Data limited stock” Udgangspunkt i TAC 2012 + et gennemsnit af anbefalingen for de to omfattede bestande.	+18	2.443 (71 %)
<i>Laks (22-31) (stk.)</i>	54.000 (-55) (MSY baseret på floder) 108.762 (-11)	108.762	Kommende forvaltningsplan, indregnet urapporterede fang-	-11	22.538 (20 %)

ningen det nyudviklede koncept for ”data limited stocks”. ICES rådgivningen omfatter både russiske og EU andele af fælles bestande med Rusland (torsk og sild i østlige Østersø, brisling samt laks).

<i>Art (område)</i>	<i>Biologisk rådgivning (ICES/STECF) (tons, procentuel ændring, princip)</i>	<i>Kommissionens forslag for 2013 (tons)</i>	<i>Princip</i>	<i>Procentuel ændring 2012-2013 (%)</i>	<i>DK kvote og andel af EU TAC 2013 (tons/%)</i>
	(plan, ekskl. urapporterede fangster)		ster grundet bedre kontrol		
Brisling	278.000 (+9) (MSY)	249.978	MSY	+11	24.659 (9 %)

Forslaget indeholder endvidere regler for år-til-år fleksibilitet i den nationale kvoteforvaltning (med op til 10 % af den pågældende kvote). Som noget nyt introduceres fleksibilitet for brisling og sild i den centrale Østersø.

Fiskeriindsatsregulering

Kommissionen foreslår en videreførelse af begrænsningen på maksimalt 163 havdage i vestlig Østersø og 160 havdage i østlig Østersø. Muligheden for at tildele supplerende havdage til op til 10 % af fartøjerne i Østersøen på nationalt niveau, som blev indført sidste år, videreføres ligeledes uændret.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget.

Fastsættelse af TAC og kvoter har på kort sigt erhvervsøkonomiske konsekvenser. For så vidt angår TAC'erne for 2013 er det af betydning, at kvoterne for torsk nedsættes, mens de foreslåede forøgelse af særligt sild og brisling vil have en positiv betydning for fiskere aktive i disse fiskerier. Dette bør anskues i lyset af, at billedet de foregående år har været det modsatte med forøgelse af torskeknoten og samtidige reduktioner i silde- og brislingekvoter. Fiskeriindsatsbegrænsningerne vurderes endvidere at kunne få negative konsekvenser for visse fiskeres indtjeningsmuligheder.

Høring

Sagen har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening støtter Kommissionens forslag om forøgelse af TAC for sild i den vestlige Østersø med 23 %, men finder, at TAC for den centrale Østersø bør stige med 25 % frem for 9 % som foreslået af Kommissionen. For så vidt angår torsk i den vestlige del kan Danmarks Fiskeriforening acceptere en gradvis tilpasning til MSY svarende til en TAC nedgang på 5.9 % med henblik på at hindre meget drastiske kvotereduktioner de kommende år. For bestanden i den østlige Østersø ønskes en roll-over. Ønsket begrundes i, at grænseværdier for et bæredygtigt fiskeri kan sikres med en

roll-over set ud fra en bestandsvurdering, der omfatter interaktionen mellem flere arter. For fiskeri efter rødspætte tilslutter Danmarks Fiskeriforening sig forslaget om en TAC stigning på 18 %, men afviser en nedgang i TAC på 11 % for laks. Kommissionen foreslår, at TAC for brisling øges med 11 %, hvilket ifølge Danmarks Fiskeriforening bør forhøjes til 25 %, idet den nuværende fiskeridødelighed kan være højere ved en flerartstilgang. Med hensyn til indsatsregulering mener Danmarks Fiskeriforening, at antallet af havdage i vest bør øges til 241 dage og til 224 dage i øst, såfremt forudsætningerne i forvaltningsplanen lægges til grund for beregningerne.

Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri anfører, at TAC for brisling bør øges med 25 % og påpeger, at tidligere reduktioner har vist sig at være unødvendige, samt at flerartsberegninger i øvrigt viser, at målsætningen for dødeligheden kan være højere end, den der bruges i dag. Fiskemelsforeningen gør opmærksom på, at en øget TAC på brisling i Østersøen har meget stor betydning for fiskemelsindustriens samlede modtagelse af råvarer, idet de danske fabrikker modtager en hel del brisling fra de øvrige EU lande i Østersøområdet, som samlet set har større kvoter på brisling end Danmark. Brisling har fået endnu større betydning for branchen i lyset af den ekstremt lave kvote på tobis i år og usikkerheden for tobiskvoten i 2013. Enhver øgning af fiskekvoter i 2013 vil bidrage til at fastholde arbejdspladser på de hårdt ramte fiskemelsfabrikker i Danmark.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte hensigten om fortsat at sikre et bæredygtigt fiskeri og finder det positivt, at andelen af bestande, der befiskes på niveau med det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY), er stigende i Østersøen. Der er for flere af disse bestande tale om forslag til at forhøje kvoterne i 2013, hvilket bekræfter, at fiskeri på et bæredygtigt grundlag på sigt betaler sig.

Som generelt princip kan regeringen tilslutte sig, at kvoterne i Østersøen fastsættes i overensstemmelse med princippet om MSY, idet en mere gradvis tilgang kan accepteres for bestande, hvor MSY-målet endnu ikke er nået, samt forvaltningsplaner på baggrund af den videnskabelige rådgivning.

Regeringen finder, at forvaltningsplanen for torsk har været et vigtigt redskab i genopbygningen af torskebestandene i såvel den østlige som vestlige Østersø. Det er glædeligt, at målene i forvaltningsplanen opfyldes for andet år i træk for begge bestande, men der er for den vestlige torskebestand behov for en strategi for en gradvis tilpasning til MSY givet den store diskrepans mellem målet i den nuværende forvaltningsplan og MSY. En tilpasning til MSY bør påbegyndes i 2013, såfremt meget drastiske kvotereduktioner skal undgås, når en ny forvaltningsplan baseret på MSY foreligger. Som et første skridt finder man fra dansk side, at man bør reducere med 5,9 % svarende til en gradvis tilpasning til MSY i 2020, hvor der forudsættes en fiskeridødelighed på 0,4 %

Regeringen kan endvidere støtte andre medlemsstaters ønske om en mere gradvis tilgang til opnåelse af MSY i 2020 for visse pelagiske bestande, der endnu ikke er på MSY-niveau.

Regeringen finder det positivt, at vigtige bestande som sild og brisling nu foreslås omfattet af år-til-år fleksibilitet, idet dette udgør et betydeligt element i såvel en effektiv kvoteforvaltning som i vilkårene for fremtidig forvaltning af et udsmidtsforbud i Østersøen og andre havområder.

Regeringen finder, at fastsættelse af havdagene i overensstemmelse med den flerårige forvaltningsplan for torsk vil føre til en forøgelse af havdagene til henholdsvis 224 og 241 dage i østlig og vestlig Østersø. Med henblik på fortsat at sikre en balance mellem fartøjernes tilladte fiskeriindsats og fiskerimulighederne efter torsk, bør muligheden for national tildeling af supplerende havdage subsidiært udvides. Der har særligt været tale om mindre (garn)fartøjer, der på grund af et mere tidskrævende fiskeri har brug for flere havdage for at kunne opfiske den tildelte kvote. Regeringen hæfter sig i denne forbindelse ved, at ICES/STECF har vurderet, at den nuværende begrænsning af fiskeriindsatsen i Østersøen ikke har betydning for fiskeridødeligheden, der effektivt forvaltes alene via TAC/kvotesystemet.

Endelig finder regeringen det vigtigt, at fiskeriet efter laks baseres på en bæredygtig udnyttelse af bestanden, hvilket skal ses i sammenhæng med det fremlagte forslag til en forvaltningsplan for laks i Østersøen og bedre kontrolforanstaltninger.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der kan opnås politisk enighed om forslaget på rådsmødet (landbrug og fiskeri) i oktober 2012.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 25. september 2012.

Notatet er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik] KOM (2011) 804

*Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 13. september 2012.
Ændringer er markeret i marginen.*

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til et nyt finansielt instrument for fiskeripolitikken: Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF). Forslaget er en del af Kommissionens forslag til reform af den fælles fiskeripolitik. EHFF afløser Den Europæiske Fiskerifond og gælder for perioden 2014-2020. Udover at afløse den Europæiske Fiskerifond inddrages andre udgifter til fiskeripolitikken, herunder især til fiskerikontrol, dataindsamling, den integrerede havpolitik og markedsordningen for fiskeri og akvakultur. Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at man ønsker at opnå en delvis generel indstilling på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 804 af 2. december 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets

forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]. Forslaget er oversendt til Rådet den 12. december 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 42 og artikel 43, stk. 2 samt artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, artikel 173, stk. 3, artikel 175, artikel 188, artikel 192, stk. 1, artikel 194, stk. 2 og artikel 195, stk. 2. Forslaget skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget vil indgå i forhandlingerne om reformen af den fælles fiskeripolitik.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 med henblik på at opnå en delvis generel indstilling.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at det overordnede mål er at støtte målene henholdsvis i den fælles fiskeripolitik, som er en politik, hvor EU har enekompetence, og i EU's integrerede havpolitik.

Det er Kommissionens vurdering, at hvis medlemsstaterne handler hver for sig, vil de ikke være i stand til at nå disse mål, som bedst vil kunne nås på EU-plan med flerårig finansiering fokuseret på relevante prioriteter. Kommissionen konkluderer, at nærhedsprincippet således er tilgodeset. Regeringen er enig i Kommissionens vurdering i lyset af den angivne begrundelse.

Formål og indhold

Ifølge forslaget oprettes Den Europæiske Hav og Fiskerifond (EHFF) som ét enkelt finansielt instrument for den fælles fiskeripolitik. Forslaget er en del af Kommissionens pakke af forslag om reform af den fælles fiskeripolitik⁹.

EHFF etableres for perioden 2014-2020 som afløser for Den Europæiske Fiskerifond¹⁰ og erstatter endvidere den hidtidige finansiering af fiskerikontrol og dataindsamling¹¹ og den hidtidige finansiering af markedsordningen for fiskeri- og akvakulturprodukter. Endvidere omfatter forslaget finansiering af den integrerede havpolitik¹², finansiering af en særlig støtteordning for områder i EU's yderste periferi til markedsføring af fisk, EU's finansiering af internationale fiskeriorganisationer og af rådgivende råd, indsamling og formidling af markedsdata samt af pilotprojekter og studier. Finansiering af bæredygtige fiskeriaftaler (tidligere fiskeripartnerskabsaftaler) og obligatoriske bidrag til regionale fiskeriorganisationer vil dog blive finansieret uden for EHFF.

Det overordnede formål vil være at:

- fremme bæredygtigt og konkurrencedygtigt fiskeri og akvakultur

⁹ De øvrige elementer i reformpakken blev fremlagt af Kommissionen den 13. juli 2011.

¹⁰ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond

¹¹ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 693/2011 af 6. juli 2011.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 af 30. november 2011 om et program for støtte til videudvikling af en integreret havpolitik.

- fremme udvikling og gennemførelse af Unionens integrerede havpolitik til supplerende af samhørighedspolitik og den fælles fiskeripolitik
- fremme en regionalt afbalanceret og inklusiv udvikling af fiskeriområder samt
- fremme gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

EHFF skal bidrage til Europa 2020-strategien om smart, bæredygtig og inkluderende vækst.

Forslaget er struktureret i to hovedområder i henholdsvis delt forvaltning og direkte forvaltning.

Ved delt forvaltning forstås forvaltning, der foregår i partnerskab med medlemsstaten og på grundlag af et godkendt program. Denne del af EHFF vil skulle følge de regler, der fastlægges i den generelle forordning om fælles og generelle bestemmelser og en fælles strategisk ramme for strukturfondene, landbrugsfonden og fiskerifonden, jf. Kommissionens forslag fremsat den 6. oktober 2011.¹³

Området med delt forvaltning vil dels svare til den nuværende Europæiske Fiskerifonds tilskuds- og udviklingsordninger for fiskeri og akvakultur, dels omfatte ordningerne med dataindsamling, finansiering af kontroludgifter og markedsordningen for fiskeri og akvakultur. Det er således nyt, at dataindsamling, kontroludgifter og markedsordning gennemføres som delt forvaltning.

Ved direkte forvaltning forstås den støtte og finansiering, som varetages direkte af Kommissionen. Dette forventes at omfatte den integrerede havpolitik, rådgivende råd, markedsdata, bidrag til internationale fiskerierorganisationer, Den Europæiske Unions udgifter til fiskerikontrol samt studier og pilotprojekter.

Forslaget indeholder nye regler for konditionalitet, det vil sige et sæt af betingelser hvis manglende overholdelse vil medføre, at støttemuligheden bortfalder. Disse regler er rettet mod både medlemsstaten og den enkelte støttemodtager og betyder for støttemodtageren, at manglende overholdelse af regler i fiskeripolitikken eller støttebetingelser får den konsekvens, at der ikke kan ansøges om støtte i en nærmere fastlagt periode.

I overensstemmelse med forslaget til generel forordning for fondene under den fælles strategiske ramme (den generelle forordning) indeholder forslaget tematiske prioriteter, som indgår i programmeringen.

Med hensyn til fiskeri, forarbejdning og markedet for fiskerivarer bortfalder den hidtidige mulighed for støtte til oplægning og ophugning. Støttemulighederne for fiskerifartøjer vil blive tættere knyttet til nye regler i fiskeripolitikken om regulering, udsmid og selektivitet.

¹³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, KOM(2011) 615 af 6. oktober 2011.

Endvidere indeholder forslaget blandt andet støttemuligheder med henblik på at få fiskere til at deltage i at beskytte og genoprette havmiljøet, blandt andet i forbindelse med implementeringen af Natura 2000 og – som noget nyt – med henblik på implementering af Havstrategidirektivet.

Finansieringen af markedsordningen er fokuseret på producentorganisationernes aktiviteter i forbindelse med produktions- og markedsplaner. Som følge af ændringer i forordningen om markedsordningen, som indgår i reformen af fiskeripolitikken, ophæves den nuværende ordning med støtte til udtag fra markedet af fisk, der ikke kan opnå mindstepriser. Ordningen med oplagring fortsættes og finansieres af EHFF, men udfases frem til 2019.

Ifølge forslaget vil der være mulighed for at støtte investeringer om bord på fiskefartøjer vedrørende energieffektivisering, kvalitet, udnyttelse af uønskede bifangster, sikkerhed og arbejdsmiljø. Et fartøj kan kun modtage støtte én gang i programperioden (2014-2020) til samme formål.

Forslaget indeholder krav om en særlig udviklingsindsats for akvakultur. I støttemulighederne for akvakultur er der fokuseret på mindre miljøbelastning, nye arter og økologisk opdræt af fisk. Som noget nyt er der endvidere mulighed for at yde tilskud til forsikringspræmier og til farmaceutiske undersøgelser vedrørende veterinærmedicin til brug inden for akvakultur.

Der vil fortsat være muligheder for at støtte innovative projekter inden for fiskeri og akvakultur.

Tilskud til investeringer i forarbejdning af fiskeri- og akvakulturprodukter begrænses i forslaget til at omfatte investeringer inden for særlige områder som eksempel energieffektivisering og økologiske akvakulturprodukter. Støtten til forarbejdning vil udelukkende kunne ydes gennem finansielle instrumenter, for eksempel låneforanstaltninger. Det vil sige, at der ikke gives direkte tilskud.

Støtte til uddannelse og netværk er et element både for fiskeri og akvakultur.

I forslaget er støtten til lokale aktionsgrupper (FLAG) opretholdt. Ordningen vil blive harmoniseret med tilsvarende ordninger inden for landdistriktsordningen og regionalfonden og afgrænsningen af ordningen vil bero på bestemmelser i den generelle forordning.

Finansieringen af den hidtidige ordning for støtte til områder i den yderste periferi som kompensation for merudgifter til markedsføring af fisk indgår i EHFF som en del af ordningen med delt forvaltning. Ordningen omfatter som hidtil Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, Fransk Guyana og Réunion.

Finansiering af kontroludgifter og udgifter til dataindsamling er ligeledes en del af ordningen med delt forvaltning. Disse ordninger skal derfor indgå i det program for 2014-2020, som vil være grundlag for støtten til den enkelte medlemsstat.

Den finansielle ramme for forslaget er 6,6 mia. €(49,2 mia. kr.) i faste 2011-priser for perioden 2014-2020, hvoraf 4,5 mia. €(33,5 mia. kr.) anvendes til den del af forslaget, som svarer til den nuværende Europæiske Fiskerifond, mens 432 mio. €(3,2 mia. kr.) anvendes i perioden 2014-2020

til EU's integrerede havpolitik. De resterende midler er blandt andet afsat til fiskerikontrol, dataindsamling og markedsforanstaltninger.¹⁴

Udgifterne til den nuværende fiskerifond er 4,3 mia. €(32,0 mia. kr.) for perioden 2007-2013 mens udgifterne til EU's integrerede havpolitik er 40 mio. €(298 mio. kr.) for perioden 2011-2013.

Med hensyn til fordelingen af støttemidler mellem medlemsstaterne skal der ifølge forslaget lægges vægt på følgende kriterier:

1. For så vidt angår foranstaltninger under delt forvaltning, bortset fra kontrol og dataindsamling:
 - a. niveauet for beskæftigelse i fiskeri og akvakultur,
 - b. niveauet for produktion i fiskeri og akvakultur, og
 - c. andelen af mindre kystfiskerflåde i den samlede fiskerflåde.
2. For så vidt angår kontrol:
 - a. omfanget af en medlemsstats kontrolopgaver sammenholdt med størrelsen af den nationale flåde, mængden af landinger og værdien af import fra tredjelande, og
 - b. de til rådighed værende kontrolressourcer sammenholdt med omfanget af medlemsstatens kontrolopgaver, hvor til rådighed værende midler sammenholdes med antallet af kontroller udført på havet og landingskontroller.
3. For så vidt angår dataindsamling:
 - a. størrelsen af den nationale fiskerflåde, landingsmængden samt omfanget af dataindsamling til søs og antallet af togter, og
 - b. omfanget af dataindsamlingsopgaver samt de nødvendige ressourcer hertil, som skal implementeres af hver medlemsstat.

Endvidere forventes det, at der vil indgå et hensyn til den historiske fordeling og anvendelse af midler til tilsvarende formål.

Kommissionen har ligeledes fremlagt et forslag til forordning om fælles bestemmelser for strukturfondene, landbrugsfonden og fiskerifonden. Forslaget lægger op til et ens forvaltningssystem for de nævnte fonde. Der lægges op til, at der oprettes et nationalt godkendelsessystem (akkreditering) for at understrege medlemsstaternes forpligtelse til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning. Samtidig lægger forslaget til forordning om de fælles bestemmelser og EHFF op til en harmonisering af forvaltnings- og kontrolsystemet på EHFF i retning af det forvaltnings- og kontrolsystem, der kendes fra landdistriktsfonden (ELFUL).

Den nærmere implementering af EHFF foreslås gennemført dels ved delegerede retsakter, TEUF artikel 290 og dels ved gennemførelsesretsakter, TEUF artikel 291.

Formandskabets kompromisforslag

Det danske formandskab har fremlagt udkast til kompromisforslag til dele af forslaget, der ændrer forslaget på en række punkter. Følgende ændringer kan særligt fremhæves:

¹⁴ Tallene er baseret på Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020, KOM(2011)500 af 29. juni 2011.

- Der er reduceret i antallet af EU's prioriteter og de forhåndsbetingelser, som medlemsstaten skal leve op til for at få refunderet midler fra EU, til kun at omfatte de betingelser, som relaterer sig direkte til den fælles fiskeripolitik.
- Brede muligheder for tilskud til beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, herunder til initiativer, der har til formål at fremme beskyttelse og udvikling af akvatisk fauna og flora herunder i ferskvand.
- Der gives mulighed for tilskud til innovative investeringer i forarbejdningssektoren og mulighederne for investering i akvakulturanlæg udvides.
- Den integrerede havpolitik er tilrettet i forhold til den gældende forordning, som er vedtaget i november 2011.

Det cypriotiske formandskab har fremlagt yderligere kompromisforslag, som forenkler programmeringen og arbejdet i de lokale aktionsgrupper. Derudover har det cypriotiske formandskab tilkendegivet, at man forventer at indføre tilskudsmuligheder til motorudskiftning, midlertidig oplægning og ophugning under klare og restriktive rammer.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget er blevet henvist til behandling i Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg, der er ledende udvalg. Derudover er Udvalget for Budget, Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget for Transport og Turisme samt Udvalget for Regionaludvikling blevet udpeget som rådgivende udvalg.

Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg forventes at vedtage sin betænkning i november 2012, hvorefter betænkningen forventes sat på Europa-Parlamentets plenarforsamling til vedtagelse i januar 2013.

Konsekvenser

Ifølge forslaget vil de samlede udgifter for EU udgøre 6,6 mia. €(49,2 mia. kr.) i faste 2011-priser for perioden 2014-2020. Danmark finansierer i indeværende periode ca. 2 % af EU's budget. Opretholdes denne andel, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 132 mio. €(ca. 990 mio. kroner) i perioden 2014-2020.¹⁵

Den konkrete fordeling af midler mellem medlemsstaterne fremgår ikke af forslaget, men besluttet af Kommissionen på baggrund af de kriterier, som fastlægges i forordningen.

Gennemførelse i Danmark vil, for så vidt angår delt forvaltning, skulle ske på grundlag af et program for indsatsen, som vil indeholde en finansiel ramme for EU's medfinansiering. Fuld hjemtagning af EU's midler vil forudsætte, at der er en medfinansiering af nationale offentlige midler. I forhold til de samlede offentlige udgifter er EU's medfinansiering for størstedelen af indsatsen på højest 75 %, men er lavere for dataindsamling og kontrolfartøjer og højere for øvrige kontroludgifter og for markedsforanstaltninger.

¹⁵ Tallene er baseret på Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020, KOM(2011)500 af 29. juni 2011.

Forslaget forventes at ville nødvendiggøre forøget administrativ indsats og dermed statsfinansielle udgifter. Blandt andet vil der på en række punkter forventes at være tale om mere kompleks forvaltning og kontrol, for eksempel med hensyn til henføring af støtte til fiskerikontrol og dataindsamling under delt forvaltning, skærpede krav om konditionalitet og anvendelse af partnerskabskontrakter, samt øgede krav til rapportering til Kommissionen for så vidt angår frekvens og kompleksitet.

Det må forventes, at det vil være nødvendigt at ændre fiskeriudviklingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved lov nr. 604 af 14. juni 2011, for at kunne anvende EHFF i Danmark.

Høring

Forslaget har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri). Der er indkommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening har foreløbig bemærket, at forordningen skal regulere de overordnede forhold, mens detailstyringen skal være op til de enkelte medlemsstater. Fonden skal støtte tværnationalt samarbejde, forbedre fisker og forsker samarbejdet, udvikle fiskeri og fiskerfartøjer samt sikre, at støtte til lokale aktionsgrupper prioriteres til fiskerirelaterede produkter. Foreningen har understreget vigtigheden af, at der fortsat bliver mulighed for at give tilskud til innovation og udvikling af både fiskeri og fiskerfartøjer, herunder at det fortsat vil være muligt at få støtte til modernisering af fiskerfartøjer. Derudover ønsker foreningen, at det også fremover skal være muligt finansielt at hjælpe yngre fiskere i gang i fiskeriet. Foreningen vurderer, at den ordning, der findes i dag, ikke er tilstrækkelig og skal forbedres, så generationsskifter kan fremmes i erhvervsfiskeriet og yngre fiskere kan få hjælp til at etablere sig. Foreningen har endvidere understreget, at inddragelse af traditionelle myndighedsaktiviteter som dataindsamling og kontroludgifter ikke må medføre en udfasning af de traditionelle ordninger til udvikling af fiskeriafhængige samfund.

Verdensnaturfonden (WWF) mener, at forslaget indeholder mange positive elementer til at sikre en bæredygtig udvikling af fiskeriet. WWF fremfører, at fiskeristøtten bør være underlagt miljømæssig bæredygtighed og sikre mod overfiskeri og påvirkning af havets økosystemer, samt sikre en bæredygtig udvikling for lokalområder. I det opstillede EHFF-forslag finder WWF det vigtigt, at de foreslåede regler om konditionalitet opretholdes og styrkes så meget som muligt. WWF fremhæver dog sin bekymring for, at mulige tiltag såsom nybygning, modernisering og udskiftning af fartøjer og motorer, kan opretholde eventuel overkapacitet og overfiskeri, og lægger vægt på, at dette forhindres. Der bør være vægt på fangstmetoder, der er skånsomme og selektive. Vedrørende den finansielle ramme mener WWF, at økonomisk støtte til kontrol og dataindsamling er for begrænset. Endelig mener WWF, at der skal være større sammenhæng mellem at fremme udvikling af akvakultur og inddragelse af miljømæssige og sociale hensyn.

Greenpeace understreger vigtigheden af, at fokus er på miljømæssig bæredygtighed.

Danish Seafood Association ønsker, at det fortsat skal være muligt at give tilskud til forarbejdningsvirksomheder, men at tilskudsmulighederne skal fokusere på innovation, arbejdsmiljø og energisparelser.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig til Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, idet regeringen i den samlede reform overordnet arbejder for at sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng baseret på en økosystemtilgang, herunder implementering af Havstrategidirektivets og Biodiversitetskonventionens mål, fjernelse af udsmid samt introduktion af et nyt forvaltningssystem i form af fangstkvoteforvaltning.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, idet regeringen arbejder for, at EHFF understøtter målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder bidrager til opfyldelse og opretholdelse af god miljøtilstand i medfør af blandt andet Havstrategidirektivet, samt gunstig bevaringstilstand i Habitatdirektivet og til at skabe konsistens med den integrerede havpolitik og andre EU-politikker, idet forhandlingerne herom ikke må foregribe forhandlingerne om de fremtidige finansielle rammer.

Regeringen forholder sig positivt over for etableringen af ét finansielt instrument for finansiering af fiskeripolitik, idet man dog ønsker at få belyst konsekvenserne af, at instrumentet også omfatter finansieringen af EU's integrerede havpolitik.

Regeringen finder, at kriterierne for fordelingen af midler blandt medlemsstaterne bør sikre en afbalanceret løsning uden særlig fokus på specifikke flådesegmenter.

Regeringen finder, at støtten til private investeringer bør begrænses og midlerne i højere grad anvendes til aktiviteter, der sikrer den marine biodiversitet, skaber grøn omstilling, innovative aktiviteter, forbedrer datagrundlaget for fiskeripolitikken og den videnskabelige rådgivning herunder regionalt samarbejde i forbindelse hermed, samt bidrage til håndteringen af kontroludfordringer i medlemsstaterne. Samtidig skal EHFF bidrage til løsningen af nye udfordringer for medlemsstaterne i en eventuel regionaliseret tilgang til forvaltningen og bidrage til en bæredygtig udvikling af fiskeriområder (lokale aktionsgrupper).

Regeringen vil arbejde for at styrke disse elementer i forslaget og for, at EHFF kan anvendes til at finansiere udgifterne til en mere bæredygtig forvaltning af fiskeripolitikken.

Vedrørende EU's integrerede havpolitik finder regeringen det vigtigt, at midlerne balanceres i forhold til det hidtidige udgiftsniveau, og at forslaget kun omfatter tiltag, der har reel merværdi, og som ikke kan løses fyldestgørende og bedre på nationalt niveau. Tillige er det vigtigt, at der ikke afsættes midler til parallelle løsninger på EU og nationalt plan, men at nationale data og eksisterende løsninger i videst muligt omfang genanvendes.

Regeringen vil arbejde for en forenkling af forslaget.

Regeringen vil ikke modsætte sig, at det i et samlet kompromis om reformen af den fælles fiskeripolitik kan være nødvendigt, at ophugning fortsat kan være et instrument – blandt flere – som kan anvendes ved dokumenteret overkapacitet i et fiskeri.

Regeringen finder, at der ved anvendelse af henholdsvis gennemførelsesretsakter og/eller delegerede retsakter må foretages en konkret vurdering ud fra bestemmelsens karakter og væsentlighed, idet vurderingen bør ske på basis af en horisontal tilgang til problemstillingen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er et generelt ønske om, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond skal støtte implementeringen af den fælles fiskeripolitik og opnåelse af målsætningerne i Europa 2020-strategien. Medlemsstaterne støtter generelt afsættelse af midler til bæredygtighed, innovation, øget selektivitet, dataindsamling og videnskabelig rådgivning. En stor gruppe medlemsstater ønsker mere støtte til akvakultur, herunder især traditionel akvakultur. Der er desuden en gruppe medlemsstater, der ønsker at bevare støtten til ophugning og modernisering af flåden. Mange medlemsstater fremhæver desuden behovet for forskning og er bekymrede for en forøgelse af de administrative byrder.

En række medlemsstater ønsker flere midler til kontrol og dataindsamling, mens visse medlemsstater støtter, at der skal anvendes flere midler til akvakultur. Enkelte medlemsstater er imod oplagringsstøtte, mens andre ønsker flere midler afsat hertil. Visse medlemsstater ønsker, at der bliver afsat midler til ophugningsstøtte, hvilket en enkelt medlemsstat er imod. Der er en klar forventning om, at der skal anvendes færre midler til den integrerede havpolitik. Endvidere er der indsigelser mod fordelingsmekanismen og et ønske om mere information om fordelingen mellem medlemsstaterne.

Det danske formandskab præsenterede en fremskridtsrapport om forslaget til den Europæiske Hav- og Fiskerifond på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 12. juni 2012.

Under drøftelsen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. september 2012 var der generelt opbakning til, at medlemsstaterne skulle have større mulighed for at prioritere, og flere medlemsstater støttede, at der skulle afsættes en minimumsandel til dataindsamling. En gruppe medlemsstater som Polen, Spanien, Frankrig, Portugal, Estland, Letland og Litauen ønskede mulighed for at kunne give støtte til ophugning, motorudskiftning og/eller midlertidig oplægning, mens en række medlemsstater som Danmark, Sverige, Storbritannien og Nederlandene ikke fandt, at det var effektive instrumenter i forhold til at sikre en flådetilpasning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. september 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24. – 25. september 2012, jf. samlenotat oversendt den 13. september 2012.

Sagen har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 12. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 11. maj 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14.-15. maj 2012, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Forslaget har ligeledes været forelagt Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012, jf. samlenotat oversendt den 8. marts 2012 samt

den 9. december 2011 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15.-16. december 2011, jf. sammenotat oversendt den 1. december 2011.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. januar 2012.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. **Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2013**

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Forberedelse af konsultationer mellem EU og Norge forventes på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.- 23. oktober 2012 for at identificere og drøfte væsentlige emner i de forestående konsultationer med Norge om fastlæggelse af fiskerimuligheder for 2013.

Baggrund

Fiskerisamarbejdet mellem EU og Norge er baseret på en rammeaftale, og parterne har siden 1978 indgået to årlige kvote-aftaler ("protokoller") for fiskeriet på fælles bestande i Nordsøen og i Skagerrak. Der er tale om aftaler, som sikrer en fælles forvaltning af de vigtigste bestande i de to farvande. Derudover sker der en afbalanceret udveksling af kvoter for en række ikke fælles forvaltede eller eksklusive bestande i farvandene vest for de britiske øer, i Nordsøen, ved Grønland samt i Barentshavet.

Første runde af konsultationerne mellem EU og Norge finder sted den 19.- 23. november 2012, mens anden runde er fastsat til den 3.- 7. december 2012.

Sagen forventes på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.- 23. oktober 2012 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet konsultationerne er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Aftalerne mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af en række vigtige fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak, herunder torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel. EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC (den samlede tilladte fangstmængde) for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle. Der er for torsk, rødspætte, kuller, hvilling, sej, sild og makrel aftalt langsigtede forvaltningsplaner eller fælles forvaltningsprincipper, der løbende tilpasses.

I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen så som brisling, havtaske, jomfruhummer, rejer og tobis samt blåhvilling i alle farvande og arktisk torsk, rødfisk, arktisk sej og kuller i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor også de multilaterale forhandlinger mellem EU, Norge, Island og Færøerne om forvaltningen af blåhvilling og makrel, samt de multilaterale forhandlinger mellem EU, Norge, Island, Færøerne og Rusland om atlanto-skandisk sild.

Fremdrift i forhandlingerne om makrel må også forventes behandlet under EU-Norge-konsultationerne. For 2010, 2011 og 2012 har det ikke været muligt for de fire parter at nå til enighed om fordelingen af makrelbestanden. I januar 2010 indgik Norge og EU en 10-årig aftale om den relative fordeling af makrel mellem de to parter, og i 2011 og 2012 indgik EU og Norge en bilateral aftale, der fastsatte fiskerimuligheder (TAC) for de to parter i makrelfiskeriet. Igennem en årrække frem til og med 2009 indgik Færøerne en kyststatsaftale med Norge og EU. For 2009 havde Færøerne godt 4,6 % af kvoten, men brød i 2010 med forvaltningsregimet og satte Færøernes kvote på ca. 14,9 % af den TAC, som den videnskabelige rådgivning anbefalede. For 2011 svarede den kvote, som Færøerne egenhændigt havde sat, til ca. 23,2 % af den samlede mængde, som den videnskabelige rådgivning anbefalede. Færøerne har fastsat tilsvarende mængde for fiskeriet i 2012. Island har ikke tidligere været en del af aftaleregimet, men har grundet en større forekomst af makrel i islandsk farvand de seneste år forøget sit fiskeri af makrel meget kraftigt. Således fastsatte Island en kvote i 2012 svarende til ca. 23 % af den kvote, som den videnskabelige rådgivning har anbefalet. Den bilaterale aftale mellem Norge og EU beslægtet 90 % af kvoten. Resultatet er således et markant overfiskeri af makrelbestanden i 2012.

Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, mørksej og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske, jomfruhummer og ”andre arter” i norsk farvand, hvor Danmark har hovedparten af EU’s kvote.

For torsk i Nordsøen og Skagerrak har Det Internationale Havforskningsråd (ICES) i rådgivningen for 2013 anført, at bestanden fortsat er lille, men i svag stigning. Rekrutteringen er imidlertid fortsat ringe. Fiskeridødeligheden er reduceret siden 2000 og var i 2011 på 0,57, det vil sige højere end målet i forvaltningsplanen på 0,4. ICES rådgiver ud fra forvaltningsplanen en maksimal landingsmængde på 25.441 tons¹⁶, hvilket er en reduktion på 20 % i forhold til 2012.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Sagen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Danske fiskere fanger en betydelig del af de danske EU-kvoter i norsk zone. Aftalen med Norge er den fiskeriaftale, der har størst betydning for dansk fiskeri. Væsentlige ændringer i fangstmulighederne vil følgelig have betydning for fiskerierhvervets økonomi.

¹⁶ ICES anbefaling omfatter også den østlige del af Den Engelske Kanal, ICES-område VIII.

Høring

Forslaget har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening bemærkede, at TAC for torsk i Nordsøen bør fastsættes uændret i forhold til 2012 - alt andet ville ifølge foreningen blot indebære forøget udsnid. Foreningen ønskede videreførelse af kvotepræmien for torsk ved forsøg med fuld dokumentation på mindst 12 % som hidtil - og helst en højere procentsats. For så vidt angår sildebifangstknoten bemærkedes det, at denne ønskedes fastholdt på mindst samme balanceniveau i forhold til TAC for konsumsild som hidtil. Danmarks Fiskeriforening understregede endvidere vigtigheden af forsæt at arbejde for mest mulig år-til-år fleksibilitet. Endvidere understregedes det, at det er meget vigtigt at sikre en så høj "others" kvote i udvekslingen af bestande med Norge som muligt. Endelig anførte Danmarks Fiskeriforening, at der var behov for at behandle Skagerrak mere selvstændigt ved dette års forhandlinger end hidtil i lyset af de særlige problemstillinger, der aktuelt er knyttet til dette område.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for en drøftelse i Rådet om retningslinjer for EU's forhandlingsposition forud for forhandlingerne med Norge. Regeringen støtter fastsættelse af kvoterne for 2013 med udgangspunkt i de fastlagte forvaltningsplaner og/eller den videnskabelige rådgivning.

I relation til Skagerrak arbejder regeringen for, at kvoterne inden for rammerne af den videnskabelige rådgivning ved indførelse af et udsnidsforbud fastsættes således, at der tages højde for at fisk, som tidligere er blevet smidt ud, nu skal bringes i land.

Ligeledes arbejder man fra dansk side for, at der også for 2013 afsættes en begrænset kvotepræmie for torsk samt eventuelt flere arter i Nordsøen og i Skagerrak (indtil et udsnidsforbud kan træde i kraft), der fiskes under fuld dokumentation.

Regeringen arbejder for, at balancen i den gensidige udveksling af fiskerimuligheder tilvejebringes ved, at EU ikke køber den fulde mængde torsk i Barentshavet, som Norge, jf. EØS-aftalen, er forpligtet til at tilbyde EU, og at betalingen herfor overvejende sker ved overførsler fra farvandsområder uden for Nordsøen.

Regeringen finder, at en vis stabilitet og dermed forudsigelighed er at foretrække ved fastlæggelse af flerårige forvaltningsplaner frem for udelukkende at gå efter maksimalt udbytte.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

De berørte medlemsstater forventes under drøftelsen af kommende konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2012 at tilkendegive deres holdning til status for forhandlingerne.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. **Forberedelse af årsmøde i Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i Agadir, Marokko, den 12.-19. november 2012**

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

EU er medlem af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som er ansvarlig for bevaring af tun og tun-lignende arter i Atlanterhavet og Middelhavet. Blandt EU's medlemsstater fisker blandt andet Frankrig, Italien, Spanien, Grækenland, Malta og Cypern i området. ICCAT afholder sit årsmøde den 12.-19. november 2012.

Baggrund

Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) afholder sit årsmøde den 12.-19. november 2012.

Sagen forventes sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22. – 23. oktober 2012 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Sagen er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU deltager i en række regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der danner ramme for et regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af tunbestande. EU har været medlem af ICCAT siden november 1997. ICCAT er ansvarlig for bevaring af tun og tun-lignende arter i Atlanterhavet og Middelhavet.

Kontraherende parter i ICCAT er foruden EU: Algeriet, Angola, Barbados, Brasilien, Canada, Côte d'Ivoire, Storbritannien¹⁷, Filippinerne, Frankrig¹⁸, Gabon, Ghana, Guatemala, Guinea, Honduras, Island, Japan, Kap-Verde, Kina, Kroatien, Libyen, Marokko, Mexico, Namibia, Nicaragua, Norge, Panama, Rusland, Sao Tome og Principe, Senegal, Sydafrika, Sydkorea, Trinidad og Tobago, Tunesien, Tyrkiet, Uruguay, USA, Vanuatu, Venezuela og Ækvatorialguinea.

Blandt EU's medlemsstater fisker blandt andet Frankrig, Italien, Spanien, Grækenland, Malta og Cypern i området. Danmark udøver ikke fiskeri efter tun eller andre arter omfattet af ICCAT's reguleringer.

Rådet vedtog forud for det årlige møde i ICCAT i 2008 et mandat til Kommissionen med fastlæggelse af EU's holdning på mødet og fremtidige møder. Ifølge dette mandat skal EU inden for rammerne af ICCAT:

¹⁷ På vegne af Storbritanniens oversøiske områder i regionen.

¹⁸ På vegne af Frankrigs oversøiske områder i regionen.

- Forvalte ressourcerne i henhold til forsigtighedsprincippet.
- Sikre at ICCAT-anbefalinger er i overensstemmelse med ICCAT konventionen.
- Fremme ensartede forvaltningstiltag med foranstaltninger, som er implementeret i andre regionale fiskeriorganisationer.
- Tilstræbe synergi med EU's eksterne relationer i øvrigt.
- Sikre at EU's internationale forpligtelser respekteres.

Endvidere skulle EU generelt arbejde for, at ICCAT vedtager følgende foranstaltninger i nødvendigt omfang:

- Bevarings- og forvaltningstiltag baseret på den bedste videnskabelige rådgivning.
- Foranstaltninger, der garanterer proportionalitet mellem fiskeriindsats og fiskerimuligheder.
- Tekniske bevaringsforanstaltninger, herunder mindstestørrelser og lukkede områder.
- Monitoring, kontrol og overvågning.
- Effektive og proportionale handelsforanstaltninger.
- Revision af organiseringen af ICCAT.

Endelig indeholdt mandatet elementer, som EU skulle arbejde for i relation til almindelig tun (revideret i 2010).

ICCAT vedtog i 2006 en genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og i Middelhavet. Planen er en 15-årig plan, begyndende i 2007 og fortsættende til 2022. Planen indeholder blandt andet betingelser for fiskeriet, bestemmelser om fiskerikapacitet, visse tekniske bestemmelser, herunder lukkede perioder og mindstemål samt kontrolforanstaltninger.

På det årlige møde i ICCAT i 2010 blev der vedtaget en revideret genopretningsplan for almindelig tun, som har som nyt mål med en sandsynlighed på mindst 60 % at nå et mål om at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (B_{msy}). Den indeholder en række foranstaltninger med henblik på at nå det nye overordnede mål, hvor følgende kan fremhæves:

- TAC blev reduceret fra 13.500 tons i 2010 til 12.900 tons i 2011 og 2012¹⁹
- Skærpede krav til reduktion af fiskerikapaciteten.
- Skærpede kontrolforanstaltninger, herunder
 - skærpede regler om overførsel og anbringelse i bur
 - øgede krav til observatørdækning
 - VMS-data skal transmitteres under hele fiskesæsonen

Den reviderede genopretningsplan er implementeret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

På det kommende møde i ICCAT skal der blandt andet drøftes forvaltningsforanstaltninger for 2013, herunder TAC for regulerede bestande.

¹⁹ Implementeret i den årlige forordning om fiskerimuligheder, jf. for 2012 Rådets forordning (EU) nr. 44/2012 af 17. januar 2012 om fastsættelse for 2012 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer, i visse andre farvande for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande, der er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler.

Ifølge genopretningsplanen for almindelig tun skal den evalueres i 2012, og der forventes således drøftelser om TAC for 2013 for almindelig tun og en eventuel revision af planen i øvrigt, baseret på kommende rådgivning fra ICCAT's stående komité for forskning og statistik (SCRS)²⁰.

EU har tidligere fremlagt forslag til forbud mod fiskeri efter sildehaj, som muligvis vil blive behandlet på ny. Endelig skal man drøfte en revision af ICCAT konventionen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Der foreligger ikke information om forslag til nye ICCAT forvaltningsforanstaltninger, der vil kunne have lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Forslaget er forelagt § 5-udvalget. Udvalget havde ingen bemærkninger til forslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt bestræbelserne på at sikre et bæredygtigt fiskeri efter tun og andre bestande inden for ICCAT's forvaltningsområde.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre medlemsstaters holdning.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik KOM (2011) 625 og KOM(2012) 552

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2012. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 sit forslag til en forordning om direkte støtte til landbrugere for perioden 2014-2020. Forordningen skal afløse Rådets forordning (EF) nr. 73/2009. Den væsentligste nyskabelse er et øget fokus på miljø- og klimaaspekter ("grønning"), hvor udbetaling af en del af den direkte støtte forudsætter overholdelse af EU-fastsatte landbrugsmetoder. Forslaget indebærer endvidere, at en del af den direkte landbrugsstøtte anvendes til særlige ordninger som støtte til områder med naturlige begrænsninger, støtte til mindre landbrugere, støtte til nyetablerede unge landbrugere samt muligheder for at anvende målrettede koblede støtteordninger. Endelig indeholder

²⁰ SCRS = Standing Committee on Research and Statistics.

forslaget finansielle nationale lofter for direkte landbrugsstøtte, bestemmelser om delvis udligning af den direkte støtte mellem medlemsstater og overgang til ens støtte pr. hektar inden for medlemsstater/regioner, mulighed for fleksibilitet mellem den direkte støtte (søjle I) og landdistriktsudvikling (søjle II), udbetalingslofter for større bedrifter samt bestemmelser om, at støtte kun kan gives til aktive landbrugere. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse til EU, der er planlagt til den 1. juli 2013. Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at der på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 forventes en drøftelse vedrørende intern omfordeling af direkte støtte i medlemsstaterne.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 625 af 12. oktober 2011 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 20. oktober 2011.

Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2012) 552 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i dansk sprogudgave den 1. oktober 2012.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.- 23. oktober 2012 med henblik på en orienterende debat.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget om direkte støtte følger linjerne fra Kommissionens meddelelse KOM (2010) 672 af 18. november 2010 om reformkursen for den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020. Heraf fremgik det, at den fremtidige fælles landbrugspolitik skal understøtte et bæredygtigt landbrug, som tager hensyn til klimaforandringer og miljø samt understøtter den gensidige solidaritet mellem medlemsstaterne.

Finansielle forhold

Reformen af den fælles landbrugspolitik skal ses i sammenhæng med den igangværende forhandling om EU's flerårige finansielle ramme for 2014 til 2020. Overordnet set fastholdes strukturen af den fælles landbrugspolitik, således at den direkte landbrugsstøtte samt de forskellige markedsinstrumenter hører under den første søjle (søjle I), mens landdistriktspolitikken hører under den anden søjle (søjle II).

Kommissionens forslag til direkte støtte fastsætter fremtidige nationale lofter for den direkte støtte i de enkelte medlemsstater samt de finansielle principper for fordelingen af den fremtidige direkte støtte. Danmarks nationale loft for direkte støtte i søjle I foreslås fastsat til ca. 943 mio. €(ca. 7,0 mia.

kr.) i 2014, hvor den i dag udgør ca. 964 mio. €(fratrullet modulation til søjle II). Fra 2017 og frem udgør loftet 909 mio. €(ca. 6,8 mia. kr.).

Kommissionen foreslår en gradvis udjævning af den direkte støtte blandt landbrugerne i en region eller en medlemsstat, således at der opnås en ensartet støtte pr. hektar inden for regionen /medlemsstaten senest i 2019.

Endvidere skal der i perioden 2014-2017 ske en delvis udjævning af den direkte støtte blandt medlemsstaterne, således at der fra medlemsstater, der har direkte støtteudbetalinger over EU-gennemsnittet pr. hektar, overføres en andel af deres nationale loft for direkte støtte til medlemsstater, som har en gennemsnitlig støtte pr. hektar, der ligger under 90 % af EU-gennemsnittet.

Der foreslås en vis fleksibilitet mellem søjlerne, således at en række medlemsstater én gang for alle i 2013 kan vælge at overføre op til 10 % af deres nationale loft fra direkte støtte (søjle I) til landdistriktspolitikken (søjle II) med krav om national medfinansiering. Denne overførsel påvirker ikke de private investorers egenfinansiering i forbindelse med projekter under søjle II. Visse medlemsstater (med en direkte støtte p.t. under 90 % af gennemsnittet) vil kunne vælge at overføre op til 5 % af deres midler fra søjle II til I.

Kommissionen foreslår endvidere etablering af en ny grundbetalingsordning, hvor landbrugerne kan modtage direkte støtte, såfremt de er i besiddelse af støtteberettigede arealer og betalingsrettigheder, ligesom de er underlagt krav om krydsoverensstemmelse. Budgettet til denne grundordning udgør op til ca. 50-70 % af det nationale loft. De eksisterende betalingsrettigheder, som blev fordelt med introduktionen af enkeltbetalingsordningen i 2005, skal afskaffes, og nye rettigheder skal uddeles i 2014.

Aktive landbrugere

Kommissionen foreslår, at støtteudbetalinger kun kan ydes til aktive landbrugere. Dette indebærer ifølge forslaget, at der ikke ydes direkte støtte, hvis den direkte støtte udgør mindre end 5 % af de samlede indtægter fra ikke-landbrugsaktiviteter, eller hvis landbrugsarealerne naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og landbrugerne ikke overholder nogle minimumsaktiviteter på arealerne, som fastsat af medlemsstaterne. Landbrugere, der modtager under 5.000 € i direkte støtte, er fritaget for disse bestemmelser.

Gradvis reduktion og nedsættelse af støtteudbetalinger

Det foreslås, at der gennemføres en gradvis reduktion og nedsættelse af de største direkte støtteudbetalinger til de enkelte bedrifter i form af støtteloft (capping). Før reduktionen beregnes foretages fradrag svarende til de 30 % af den direkte støtte, som udgør grønningen samt udgifter til løn i det foregående år. Resultatet af nedsættelserne stilles til rådighed for innovation under landdistriktsprogrammet (søjle II). Reduktion gennemføres efter følgende skala:

- 20 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 150.000 – 200.000 €
- 40 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 200.000 – 250.000 €
- 70 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 250.000 – 300.000 €
- 100 % reduktion af støtteudbetalinger over 300.000 €

Betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet (grønning)

Kommissionen foreslår, at landbrugere, som er berettiget til grundbetalingen, skal overholde visse klima- og miljøvenlige dyrkningsmetoder. Der skal afsættes 30 % af det nationale loft til betaling af denne grønning. Økologiske landbrugere vil automatisk modtage denne supplerende betaling.

Der foreslås følgende obligatoriske dyrkningsmetoder:

- Afgrødediversificering. Landbrug over 3 hektar skal hvert år dyrke mindst 3 forskellige afgrøder. Ingen af disse 3 afgrøder må dække mindre end 5 % af arealet, og hovedafgrøden må ikke dække mere end 70 % af arealet.
- Permanente græsarealer. Landbrugere skal bevare de permanente græsarealer på deres bedrifter, som de angiver i deres støtteansøgning for 2014 i årene fremover.
- Miljømæssigt fokusområde. Landbrugere skal afsætte mindst 7 % af deres landbrugsareal undtagen permanent græsareal til miljømæssigt fokusområde, herunder brakarealer, landskabstræk og bræmmer mv.

Arealer med naturlige begrænsninger for landbrugsproduktion

Det foreslås, at medlemsstaterne kan etablere en frivillig støtteordning for arealer med naturlige begrænsninger for landbrugsproduktion. Den nye støtteordning omfatter arealer, som allerede under landdistriktspolitikken er udpeget som arealer med naturlige handicaps, de såkaldt ugunstigt stillede områder eller LFA-områder (Less Favored Areas). Der kan anvendes op til 5 % af det nationale loft til denne støtteordning. Støtten udbetales årligt som supplement til grundbetalingen til den enkelte landbruger.

Støtteordning for unge landbrugere

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal etablere en obligatorisk støtteordning for unge førstegangsetablerede landbrugere under 40 år. Der kan anvendes op til 2 % af det nationale loft til denne støtteordning. Støtten udbetales årligt i en periode på højst 5 år som supplement til grundbetalingen. Supplementet kan udgøre op til 25 % af gennemsnitsværdien af den pågældende landbrugers betalingsrettigheder. I Danmark vil der højst kunne udbetales støtte til op til 60 hektar.

Koblede støtteordninger

Det foreslås, at medlemsstaterne kan vælge at afsætte op til 5 % og i visse tilfælde op til 10 % eller mere af det nationale loft til at etablere koblede støtteordninger inden for en række områder (kvæg, får, sukkerroer mv.). Den koblede støtte kan ydes til sektorer eller regioner i en medlemsstat, hvor særlige typer af landbrug eller landbrugsproduktioner har visse problemer, og som er vigtige af økonomisk og/eller sociale og/eller miljømæssige grunde.

Støtteordning for mindre landbrugere

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal indføre en ny obligatorisk støtteordning for mindre landbrugere. Landbrugerne kan vælge at ansøge om at deltage i den nye ordning, såfremt de har fået tildelt betalingsrettigheder i 2014. Deltagerne i ordningen modtager en årlig betaling, som erstatter alle andre direkte betalinger. Der kan anvendes op til 10 % af det nationale loft til denne ordning. Den årlige betaling fastsættes mellem 500 og 1.000 € pr landbruger. Landbrugerne, der deltager i denne ordning, fritages for bestemmelserne om krydsoverensstemmelse og for de obligatoriske grønne dyrkningsmetoder.

Støtteordning for bomuld

Den eksisterende støtteordning vedrørende bomuld videreføres, således at landbrugere som producerer bomuld vil modtage en afgrødespecifik betaling pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Denne støtteordning omfatter kun Bulgarien, Grækenland, Spanien og Portugal.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et revideret forslag, der tager højde for Kroatiens indtrædelse i EU. Her tages højde for en gradvis indfasning af den direkte støtte i Kroatien og mulighed for at give supplerende national direkte støtte. Derudover foreslås gennemførelse af en særlig minerydningsreserve i Kroatien. Denne reserve er beregnet til arealer, som efter at være blevet ryddet for miner igen kan anvendes som landbrugsarealer.

Formandskabets ændringsforslag

Under det danske formandskab blev der udarbejdet ændringsforslag om følgende elementer i forslaget: Medlemsstater med en regional eller regional hybrid støttemodel kan vælge, om de vil fortsætte med de eksisterende betalingsrettigheder eller, som foreslået af Kommissionen, foretage en ny uddeling af disse i 2014. I relation til forslaget om aktive landbrugere fjernes det obligatoriske indkomstkriterium samt grænsen på 5.000 € således at fokus bliver på, at arealet anvendes eller kan anvendes til landbrugsproduktion. Dertil kommer at medlemsstaterne får mulighed for, at udelukke ansøgere på baggrund af en negativliste eller objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Vedrørende de unge landbrugere ændres teksten, således at den supplerende støtte kan udgøre op til 25 % af gennemsnittet af betalingsrettighedernes værdi i en region eller medlemsstat i stedet for gennemsnittet af værdien af den pågældende landbrugers betalingsrettigheder. Ligesom der gives mulighed for at yde den supplerende støtte til et større areal, som er enten op til 35 hektar eller det dobbelte af den gennemsnitlige bedriftsstørrelse. I relation til definition af permanente græsarealer ændres denne, så flere arealer kan falde ind under definitionen.

Det danske formandskab udarbejdede endvidere en kompromistekst, som giver medlemsstaterne mulighed for at anvende uudnyttede midler under grundbetalingsordningen og grønning til at øge værdien af de ansøgte betalingsrettigheder. Medlemsstaterne gives ligeledes fleksibilitet til at bestemme anvendelsen af den nationale reserve.

I forhold til grønning fremlagde det danske formandskab en tekst, hvorved flere landbrugere automatisk vil leve op til grønning, således at det foruden økologer omfatter landbrug med en meget høj andel af græs. Endvidere kan bedrifter anses for at leve op til et eller flere af grønningsskravene, hvis arealerne lever op til krav under miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger under søjle II, som går videre end grønningsskravene. Alternativt kan bedriften være omfattet af en miljøcertificeringsordning, hvor kravene går videre end grønningsskravene.

For så vidt angår afgrødediversificering og miljøfokusområder fastsættes en arealtærskel på 10 hektar. Definitionen af afgrøder fastsættes i forhold til den botaniske klassifikation, hvortil også medtages vinter- og vårafgrøder samt brak. Endvidere gøres bestemmelsen mere fleksibel, således at for

eksempel afgrøder som udgør mindre end 5 % også kan indgå. For så vidt angår permanente græsarealer, som har været ude af omdriften i 5 år, vil disse skulle opretholdes på nationalt/regionalt niveau og ikke på markniveau, mens permanente græsarealer, som ikke har været pløjet i 10 år eller mere og som har særlig værdi for miljø, natur og klima, skal opretholdes på markniveau. Det drøftes fortsat hvilke typer områder, der skal kunne indgå som miljømæssige fokusområder.

Endelig foreslog det danske formandskab som led i tilpasning til Lissabon-traktatens bestemmelser, at Kommissionen tildeles beføjelser til at kunne vedtage delegerede retsakter i en periode på 7 år i stedet for som i det oprindelige forslag i en ubegrænset periode. Perioden på de 7 år hænger sammen med den flerårige finansielle ramme.

Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at der på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 forventes en drøftelse vedrørende intern omfordeling af direkte støtte i medlemsstaterne.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget er blevet henvist til behandling i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Derudover er Udvalget for Udvikling, Udvalget for Budget, Udvalget for Budgetkontrol, Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Fødevarer og Fødevarer samt Udvalget for Regionaludvikling blevet udpeget som rådgivende udvalg.

Ordføreren i Landbrugsudvalget har udarbejdet et udkast til betænkning med ændringsforslag til forslaget. De væsentligste ændringer vedrører:

- Ordningen vedrørende "aktive landbrugere", hvor alle, der ikke udførte landbrugsaktivitet i 2011 udelukkes fra at modtage støtte, ligesom medlemsstaterne pålægges at udarbejde kriterier, således at støttemodtagere, hvis landbrugsmæssig aktivitet udgør en ubetydelig del af de samlede aktiviteter *eller* hvis hovedaktivitet ikke er landbrug (for eksempel transportselskaber, lufthavne og virksomheder, der forvalter sportsanlæg), udelukkes fra at modtage støtte.
- Intern omfordeling, hvor der i ordførerens udkast foreslås en mere gradvis udjævning af den direkte støtte med mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse udjævningen til maksimalt 20 % af den gennemsnitlige støtte.
- Ekstern omfordeling, hvor alle medlemsstater garanteres mindst 65 % af EU-gennemsnittet for den direkte støtte (hvilket vil sikre en højere støtte til de 3 baltiske medlemsstater). Medlemsstater med et støtteniveau på 70 % af EU-gennemsnittet kompenseres med 30 % af forskellen op til gennemsnittet. Tilsvarende vil medlemsstater med et støtteniveau på henholdsvis mellem 70 % og 80 % og mellem 80 % og 100 % af EU-gennemsnittet blive kompenseret med henholdsvis 25 % og 10 % af forskellen op til gennemsnittet. Det medfører en større omfordeling end foreslået af Kommissionen og at blandt andet Tyskland og Frankrig vil blive reduceret mere i den direkte støtte end i Kommissionens forslag.
- Grønning, hvor der i ordførerens udkast foreslås en række ændringer, således at arealer, der er privat miljøcertificerede eller omfattet af miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger i søjle II fritages fra grønning. Desuden lempes kravet om afgrødediversificering for mindre bedrifter til 2 afgrøder, ligesom bedrifter under 50 hektar med mere end 80 % permanent græs eller permanente af-

grøder helt undtages. Tærskelgrænsen for miljøfokusområder sættes op til 20 hektar, ligesom arealer med kvælstoffikserende afgrøder kan inkluderes. Der åbnes endvidere op for, at landmænd med permanente afgrøder som oliven og vin kan undtages fra miljøfokuskravet samt at kravet nedsættes fra 7 % til 5 %, hvis grupper af landmænd etablerer større sammenhængende områder (miljøkorridorer).

- Overførsel af midler fra søjle I til søjle II uden krav om national medfinansiering samt at visse uforbrugte midler ligeledes kan overføres til søjle II. Medlemsstater med en lav andel af midler i søjle II (Belgien, Danmark, Frankrig Tyskland, Irland, Nederlandene, Spanien, Sverige og Storbritannien) gives mulighed for at overføre 20 % af søjle I-midlerne til søjle II.
- Koblet støtte, der skal kunne ydes til flere sektorer end foreslået af Kommissionen (herunder soja og foderafgrøder),
- Ordningen for små landbrugere, der foreslås frivillig for medlemsstater, mens det fastholdes, at unge landbrugere ordningen skal være obligatorisk.
- Capping fastholdes, men således at reduktionen for landmænd, som modtager mellem 250.000-300.000 € øges til 80 % (i forhold til 70 % som foreslået af Kommissionen).

Ordførerens udkast til betænkning og ændringsforslag vil sammen med de i alt ca. 2.292 fremsatte ændringsforslag blive behandlet i Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg i de kommende måneder. Det er planen, at Landbrugsudvalget vil fremkomme med en revideret betænkning i november 2012.

Endvidere har Europa-Parlamentets miljøudvalg udarbejdet ændringsforslag. De væsentligste ændringer vedrører:

- Definitionen af en aktiv landmand, hvor alle landbrugere, som ikke udfører den af medlemsstaten fastlagte minimumsaktivitet på arealerne udelukkes fra at modtage støtte. Desuden ændres definitionen af en landbrugsaktivitet, således at denne kan opfyldes ved at holde arealerne i god landbrugsmæssig stand eller ved aktiviteter med henblik på naturbevarelse under Natura 2000.
- Definitionen af permanent græs, hvor permanente græsarealer ikke må være opløjet eller gensået i 7 år eller længere.
- Overførsel af midler fra søjle I til søjle II, som medlemsstaterne selv skal kunne fastlægge omfanget af og med mulighed for løbende opjusteringer.
- Hvad angår grønning ændres afgrødediversificering til et krav om afgrøderotation i tre sammenhængende år. Der er fortsat krav om 3 afgrøder på arealer større end 3 ha. En af afgrøderne skal være proteinafgrøder. Såfremt det ikke er muligt at dyrke tre afgrøder i tre sammenhængende år, grundet for eksempel et koldt klima, reduceres kravet til to afgrøder. Referenceåret for kravet om bevarelsen af permanente græsarealer på bedriftsniveau ændres fra 2014 til 2011. Det præciseres, at miljøfokusområder også kan omfattes semi-naturlige habitater. Miljøfokusområder må blandt andet ikke opløjes, tilsås eller gødes med kunstgødning. Kravet nedsættes fra 7 % til 5 %, hvis grupper af landmænd etablerer større sammenhængende områder. Desuden indføres et nyt fjerde grønningsskrav om, at jorden som hovedregel ikke må være uden vegetation i mere end 5 sammenhængende uger (jorddække).

Konsekvenser

Forslaget om etablering af regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugs politik har både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivnings- og administrative konsekvenser samt konsekvenser for udmøntningen af EU's budget og for miljøet og beskyttelsesniveauet.

Kommissionen lægger op til, at der til den direkte støtte anvendes ca. 270 mia. € i faste 2011-priser (svarende til ca. 2.022 mia. kr.) over perioden 2014 til 2020. Danmark finansierer i indeværende periode ca. 2 % af EU's budget. Opretholdes denne andel, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 5,4 mia. € (ca. 40 mia. kr.) over perioden 2014-2020. Danmark vil i samme periode modtage 5,7 mia. € (ca. 42,8 mia. kr.) i direkte landbrugsstøtte.

Direkte støtte (mio. €):

EU

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
Faste 2011-priser	40.851	40.423	39.809	39.265	38.651	37.882	37.204	36.428	269.665
Løbende priser	42.460	42.970	43.193	43.428	43.637	43.641	43.678	43.715	304.261

Danmark

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
Faste 2011-priser	926	887	859	832	805	789	774	758	5.705
Løbende priser	964	943	932	920	909	909	909	909	6.432

Det skal bemærkes, at de 10 medlemsstater optaget i 2004 er fuldt indfaset i budgetår 2014, mens Rumænien og Bulgarien er fuldt indfaset fra budgetår 2017. Kroatien forventes at påbegynde indfasningen af direkte støtte i budgetåret 2015. Mellem 2013 og 2014 sker der en reduktion på ca. 1,4 % i alle medlemsstaternes konvolutter for den direkte støtte. Den delvise udligning af den direkte støtte mellem medlemsstaterne vil indebære, at der i løbet af perioden 2014-2017 omfordeles ca. 748 mio. € mellem medlemsstaterne. For Danmark vil dette betyde en reduktion af den samlede konvolut for den direkte støtte på 4,3 % svarende til ca. 41,4 mio. € (310 mio. kr.) i løbende priser. Dertil kommer den generelle reduktion på 1,4 % svarende til ca. 13,5 mio. € (ca. 101 mio. kr.) i løbende priser.

Kommissionen foreslår støtteloftet per bedrift for den direkte støtte (capping) og overførsel af de inddragne midler fra søjle I (direkte støtte) til søjle II (landdistriktspolitikken). Kommissionen estimerer, at dette i EU vil medføre et årligt provenu på ca. 186 mio. € til overførsel til søjle II. Kommissionen har anslået provenuet i Danmark til ca. 53.000 € (ca. 400.000 kr.) fra 2017.

Medlemsstaterne kan ifølge forslaget vælge at overføre op til 10 % af den direkte støtte fra søjle I til søjle II. Dette indebærer, at man i Danmark senest i 2013 kan vælge fra 2014-2020 årligt at overføre i gennemsnit ca. 92 mio. € i løbende priser eller ca. 689 mio. kr. til landdistrikterne. Beslutter Danmark at gøre brug af ordningen fører det i givet fald til en national medfinansiering af tilsvarende omfang, det vil sige ca. 689 mio. kr.

Forslaget forventes at indebære en betydelig administrativ omkostning, som ikke kan kvantificeres på nuværende tidspunkt. De øgede administrative omkostninger, herunder også til IT-udvikling, følger af forslaget til regler for grønning, definition af aktive landbrugere, opgørelse af capping, etablering af nye betalingsrettigheder og etablering af støtteordning for mindre landbrug m.v.

Forslaget vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser, dels som følge af de administrative byrder, dels som følge af den delvise udligning af den direkte støtte imellem medlemsstaterne, og som følge af kravet om udjævning af støtten inden for medlemsstaten. Udjævning af den direkte støtte i Danmark vil betyde, at der senest fra 2019 skal ydes en ensartet støtte pr. hektar. Dette vil medføre en omfordeling af ca. 20 % af den samlede direkte støtte i Danmark, som i dag ydes afkoblet, men fordelt som historisk betingede tillæg inden for sektorerne mælk, sukker, oksekød og kartoffelstivelse.

Gennemførelse af forslaget vil indebære, at en række bekendtgørelser skal ændres.

Forslaget vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvantificere de miljømæssige konsekvenser af forslaget, idet de nærmere modaliteter her udestår, ligesom en række specifikke krav først vil blive fastlagt efterfølgende i delegerede retsakter.

Fødevarøkonomisk Institut vurderer, at den samlede sektorøkonomiske konsekvens af Kommissionens forslag, når det er fuldt indfaset, vil være et årligt tab for landbrugssektoren på 662 mio. kr., hvoraf de 410 mio. kr. opstår som følge af reduktionen af den direkte støtte og omfordelingen til andre medlemsstater, og yderligere ca. 250 mio. kr. som følge af grønningen. Hvad angår grønning bygger beregningen på en antagelse om, at kravet om 7 % miljøfokusområder udgøres af brak. Det har ikke været muligt at kvantificere den økonomiske betydning af de øvrige krav. Den interne omfordeling af den direkte støtte beregnes ved at reducere den direkte støtte til kvægbruget med 726 mio. kr., mens plante- og svinebrug og andre brug ved en ensartet støttefordeling vil modtage yderligere henholdsvis 77, 176 og 61 mio. kr.

Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (DCA) forventer på nuværende tidspunkt at afgrødediversificering samlet set ikke vil påvirke hverken kvælstofudvaskningen eller udledningerne af drivhusgasser i væsentlig grad. I forhold til permanent græs indebærer forslaget en opretholdelse af de nuværende arealer, hvorfor DCA ikke har vurderet en effekt af dette.

Miljøeffekten af de 7 % miljømæssige fokusområder vil blandt andet afhænge af, hvad der kan tælle med i arealerne og disses placering. Hvis intet af det nuværende udtagne areal (ordninger under landdistriktsprogrammet og de kommende 50.000 ha. randzoner) kan tælle med, vil det omfatte ca. 171.000 ha med en reduceret kvælstofeffekt på ca. 5.000-8.000 tons kvælstof i rodzonen. Hvis de nuværende udtagne arealer kan indgå, vil det omfatte ca. 113.000 ha og resultere i en kvælstofeffekt på ca. 3.000 – 5.000 tons kvælstof i rodzonen. Den samlede størrelse på det omfattede areal vil ligeledes

have betydning for den samlede reduktion i klimagasudledningen. Det estimeres, at en omlægning fra produktionsjord til udtagning vil have en reducerende effekt i omegnen af 3,1 ton CO₂ – ækv/ha. DCA vurderer, at en implementering af de miljømæssige fokusområder i målrettede regioner frem for spredning ud i hele landet vil medføre en større miljøeffekt per ha både med hensyn til klima og kvælstof, da udtagningen ellers i visse områder vil finde sted, hvor effekten er marginal.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer bemærkede, at der ved udjævning af betalinger *mellem* medlemsstater skal tages hensyn til de forskelle, der er imellem omkostningsniveauer og øvrige rammebetingelser i de pågældende medlemsstater. Hvad angår *intern* udjævning af betalingsrettigheders værdi i medlemsstaterne, bør dette ikke ændres. Afkobling har fundet sted, og hvordan de enkelte medlemsstater vælger at disponere over midlerne, skal være op til dem selv.

Landbrug & Fødevarer fremhævede, at definitionen og brugen af begrebet aktive landmænd er unødvendig. Det nuværende regelgrundlag anses for tilstrækkeligt. Hvad angår capping, er forslaget uacceptabelt, og det forekommer meget u hensigtsmæssigt at belønne mindre effektive landbrug. Grønningselementet bør indføres under hensyntagen til om medlemsstaterne allerede har indført aktiviteter på disse områder. Her fremhæves blandt andet, at efterafgrøder og kvælstofnormer allerede indebærer væsentlige miljøforbedringer. Endelig blev det fremhævet, at muligheden for forsat at have en koblet præmie for handyr anses for særdeles vigtig i forhold til at undgå eksport og lang transport af kalve.

DI påpegede, at grønning ikke bør flytte fokus fra produktion, idet fødevarerforsyningen og adgangen til råvarer bør sikres.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer ønsker en fælles landbrugspolitik, der fremmer en fortsat konkurrencedygtig landbrugsproduktion og samtidig respekterer det europæiske samfunds forventninger om en bæredygtig landbrugsproduktion. Hvis dette skal lykkes, er det nødvendigt, at EU også fokuserer på den eksportorienterede kommercielle landbrugssektor (eksempelvis som den danske), som er ansvarlig for den største del af EU's landbrugsproduktion. Landbrug & Fødevarer føler ikke, at disse ønsker er blevet tilstrækkeligt opfyldt i Kommissionens reformforslag. I stedet er fokuset generelt vendt mod landbrugsproduktion i mindre skala til lokale markeder. Landbrug & Fødevarer finder det generelt positivt, at Kommissionen signalerer villighed til at fokusere på innovation og udvikling i landbrugssektoren med fokus på den biobaserede økonomi, at landbrugspolitikken bliver knyttet til Europa 2020 strategien, og at støtten knyttes til landbrugssektorens levering af goder til samfundet.

Udjævning mellem medlemsstater

Landbrug & Fødevarer er enige i, at fordelingen af støtten mellem medlemsstaterne skal revideres, primært til gavn for de nye medlemsstater, men det skal ske på en objektiv og konstruktiv måde, hvor bidrag via landdistriktspolitikken og øvrige strukturfondsmidler også inddrages. Landbrug & Fødeva-

rers foreløbige beregninger viser, at Danmark vil få reduceret det nationale loft for de direkte betalinger med 5-6 % i den kommende reformperiode. Danmark vil derfor sammen med Belgien, Nederlandene og Italien være blandt de medlemsstater, der bidrager mest til udjævningen mellem medlemsstaterne. Omvendt vil en række velstående medlemsstater med en relativt begrænset landbrugsproduktion, som eksempelvis Sverige og Storbritannien, forholdsmæssigt blive stillet bedre som følge af Kommissionens forslag. Med andre ord så rammer forslaget medlemsstater med en stor landbrugsproduktion, der for Danmarks vedkommende især er animalsk baseret.

Kommissionens forslag til fordeling sigter på, at der på lang sigt skal være en ensartet betaling per hektar i hele EU. Landbrug & Fødevarer er ikke enig i, at arealfordelingen bør være den eneste variabel i forbindelse med en udjævning, der bør også tages andre objektive faktorer i betragtning. Det bør som udgangspunkt dels være forskelle i omkostningsniveau mellem forskellige medlemsstater, dels størrelsen af landbrugsproduktionen i den enkelte medlemsstat – og dermed ikke mindst den animalske produktion. Ud fra denne betragtning giver en langsigtet bevægelse mod en ensartet betaling per hektar i hele EU ikke mening.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at Kommissionens budgetforslag indebærer kraftige reduktioner i Danmarks søjle I-midler i den kommende budgetperiode (1,25 mia. kr. svarende til en reduktion på 18 %). På den baggrund finder Landbrug & Fødevarer at det er betænkeligt, at Danmark sammen med andre medlemsstater arbejder for yderligere budgetreduktioner og det påpeges, at den foreslåede omfordeling vil hæve Danmarks nettobidrag til EU yderligere.

Intern udjævning

Kommissionen lægger op til 100 % udjævning af størrelsen på betalingsrettighederne per hektar internt i medlemsstaterne - evt. indfaset over 4 år. Det forslag er fuldstændig uacceptabelt, da det vil hive tæppet væk under et stort antal mange landmænd, der har investeret i tillid til den førte politik. Det gælder i første række mælke- og oksekødsproducenter, men også avlere af sukkerroer og stivelseskartofler. I den udstrækning, at betalingsrettighederne er afkoblet fra produktionen – og dermed ikke er forvridende for handlen mellem medlemsstaterne – bør det derfor være op til medlemsstaterne selv at bestemme, hvorvidt de vil udjævne betalingsrettighedernes værdi.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at Kommissionens forslag til en grøn komponent også vil medføre en udjævning af de direkte betalinger til landmændene. Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse skal det sikres, at indførelsen af den grønne komponent ikke fører til en intern omfordeling gennem en udjævning af værdierne mellem forskellige betalingsrettigheder. Det betyder, at hvis den grønne komponent, som alle arealer skal modtage, bliver på fx 800 kr./hektar, så skal alle arealer også bidrage med 800 kr. per hektar til finansieringen af den grønne komponent. Dermed undgår man en intern omfordeling mellem landmænd med betalingsrettigheder med forskellige værdier.

Landbrug & Fødevarer arbejder for, at den foreslåede udjævning ikke gennemføres på EU-plan, således at reformen ikke medfører ændringer i den nuværende støttefordeling. I den forbindelse har Landbrug & Fødevarer primært haft fokus på, at medlemsstaterne selv skal bestemme, hvorvidt de vil udjævne betalingsrettighedernes værdi. Alternativt kan Landbrug & Fødevarer acceptere den ”irske model”, som kraftigt afbøder Kommissionens forslag til intern udjævning.

Aktive landbrugere

Landbrug & Fødevarer er tvivlende over for Kommissionens forslag og mener som udgangspunkt, at der ikke bør indføres flere bestemmelser vedrørende definitionen af en aktiv landbruger. Dette vil kun give yderligere administrationsomkostninger. I stedet bør der, som nu, udelukkende ses på, hvorvidt der er landbrugsdrift på de arealer, der søges støtte til, og om de overholder kravene til god landbrugs- og miljømæssig stand. Landbrug & Fødevarer gør endvidere opmærksom på, at kravet sandsynligvis primært vil påvirke de mindste brug (sandsynligvis især deltidsbrug), der modtager en støtte lige over bundgrænsen på 5.000 €. En række af disse brug vil blive afskåret fra at modtage støtte, og forslaget vil derfor have den sandsynlige konsekvens, at brugene vil blive bortforpagtet eller solgt til større brug.

Støtteloft

Landbrug & Fødevarer mener ikke, at der bør indføres et støtteloft, da den direkte støtte som udgangspunkt gives som betaling for landbrugssektorens levering af miljøhensyn og offentlige goder (grøn komponent og krydsoverensstemmelse). Desuden straffer et støtteloft netop de bedrifter, som har potentialet til at videreudvikle en moderne, innovativ og effektiv landbrugsdrift.

Fleksibilitet mellem søjlerne

Landbrug & Fødevarer er tilhænger af, at der bruges yderligere midler under landdistriktsprogrammet til at finansiere såvel miljø, natur og klimamæssige tiltag som styrkelse af konkurrenceevnen, men det skal ikke ske via overførsel af midler fra søjle I til søjle II. Den øgede bevilling under søjle II bør findes ved, at Danmark modtager en større samlet andel af de EU-midler, der er reserveret under landdistriktsprogrammet.

Landbrug & Fødevarer mener, at de kraftige reduktioner i søjle I bør indebære, at der ikke overføres midler fra søjle I til søjle II. Muligheden for at flytte midler mellem søjle I og søjle II skal fjernes eller alternativt begrænses mest muligt. Det er i den forbindelse helt afgørende, at de midler, der eventuelt kan overføres til søjle II, ledsages af krav om national medfinansiering, idet dette ifølge Landbrug & Fødevarer indebærer en kvalitetssikring.

Tildeling af betalingsrettigheder

Kommissionen foreslår, at alle betalingsrettigheder skal tildeles på ny, uanset hvilken model enkeltbetalingsordningen er implementeret efter i den enkelte medlemsstat. Landbrug & Fødevarer forudser, at dette vil genskabe en række af de problemer, der også opstod i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder i 2005, blandt andet omkring forpagtninger. Denne problemstilling vil skærpes yderligere som følge af den måde, hvorpå det bliver muligt at differentiere værdien af betalingsrettighederne på i 2014. Som Kommissionen foreslår det, vil værdien af eventuelle tillæg på betalingsrettigheder blive fordelt på alle bedriftens arealer, uanset at tillæggene før reformen ikke var fordelt på alle bedriftens rettigheder. Derfor kan man komme i situationer, hvor forpagtede arealer får tildelt betalingsrettigheder med en værdi, der er væsentligt højere eller lavere end den værdi, de oprindelige betalingsrettigheder på arealet havde. Dette er ikke hensigtsmæssigt, og der bør findes en fornuftig løsning på problemet. Landbrug & Fødevarer understreger, at der ikke er behov for at inddrage og genuddele betalingsrettigheder i lande som eksempelvis Danmark, hvor enkeltbetalingsordningen er implementeret som en regional model. Eventuelle justeringer i værdien bør ske med udgangspunkt i de nuværende betalingsrettigheder.

Grøn komponent

Landbrug & Fødevarer er grundlæggende enige i tankegangen bag den grønne komponent, hvor man knytter en del af de direkte betalinger til krav om en særlig klima- og miljøvenlig produktion, men er kritisk over for den måde, hvorpå Kommissionen har valgt at omsætte tankegangen i konkrete krav. Som udgangspunkt mener Landbrug & Fødevarer, at målet skal nås gennem udformningen af en liste med forskellige tiltag, der tager hensyn til de forskellige miljø-, klima- og naturmæssige udfordringer, som den enkelte medlemsstat og den enkelte bedrift står overfor. Hvis der imidlertid tages udgangspunkt i Kommissionens forslag, mener Landbrug & Fødevarer, at der er behov for at justere indholdet i komponenten, således at klima- og miljøindholdet øges – eller giver et øget incitament til at levere dette. Der er endvidere behov for at sikre, at der rettes op på den skævhed, der er i forslaget, hvor den grønne komponent vil ramme meget skævt fra landmand til landmand, alt afhængig af bedriftens placering m.v. Samtidigt er det vigtigt, at den grønne komponent udformes på en måde som hverken undergraver konkurrenceevnen eller øger landmændenes administrative omkostninger.

Landbrug & Fødevarer tilføjer, at det skal sikres, at der etableres en fornuftig baseline for den grønne komponent, både i forhold til hele diskussionen omkring ”green by definition”, herunder brugen af certificeringsordninger, i forhold til de støtteordninger, der ligger i EUs landdistriktsprogram og i forhold til krydsoverensstemmelse.

Landbrug & Fødevarer er bekymret for diskussionen om anvendelse af certificeringsordninger, da det i værste fald kan betyde, at danske landmænd ikke kan få belønning for den gode miljøindsats, som de allerede udfører (for eksempel hvad angår brug af efterafgrøder og kvælstofnormer). Hvis det i andre medlemsstater bliver muligt at etablere certificeringsordninger, der indeholder disse eller lignende krav, og hvor de certificerede landmænd på den baggrund kan leve op til den grønne komponent, kan det blive problematisk, hvis det samtidig ikke vil være muligt at etablere en lignende certificeringsordning i Danmark, hvor kravene allerede er lovkrav.

Ligeledes bør krydsoverensstemmelse ikke forhindre, at landmænd kan opfylde krav under den grønne komponent. Hvis man eksempelvis forestiller sig, at den grønne komponent bliver vedtaget i form af en såkaldt ”menu-model”, og at et muligt element deri bliver udarbejdelse af gødningsregnskaber, skal dette krav kunne indføres i alle medlemsstater, uanset om der allerede er krydsoverensstemmelse på hele eller dele af kravet i den pågældende medlemsstat.

I forhold til de konkrete krav i den grønne komponent har Landbrug & Fødevarer følgende bemærkninger:

- **Afgrødevariation**

Landbrug & Fødevarer finder, at definitionen af afgrøder bør sikre, at eksempelvis vinter- og vårhvede kategoriseres som to forskellige afgrøder. Kravet om etablering af efter- og mellemafgrøder i Danmark er indført af miljøhensyn, der også er hovedhensynet i den grønne komponent, og på den baggrund bør disse kategoriseres som afgrøder. For at undgå en diskriminering af kvægsektoren bør græs (såvel omdrifts- som permanent) kunne indregnes som en af de tre afgrøder. Den nedre grænse på 3 hektar bør hæves væsentligt, og grænsen kan eventuelt være differentieret mellem medlemsstaterne på baggrund af den gennemsnitlige bedriftsstørrelse.

Ifølge Landbrug & Fødevarer vil forslaget – afhængigt af definitionen af en afgrøde – årligt koste dansk landbrug op til 185 mio. kr. I forhold til den foreslåede nedre grænse på 3 hektar, så peger Landbrug & Fødevarers analyse på, at kravet om afgrødevariation især vil ramme de mindre bedrifter. På mange af disse bedrifter vil det ikke give driftsøkonomisk mening at dyrke en tredje afgrøde. En konsekvens af forslaget vil derfor være, at mindre bedrifter vil blive presset til at forpakte eller sælge deres jord til større bedrifter. Landbrug & Fødevarer foreslår derfor, at man indfører en nedre grænse, der svarer til den gennemsnitlige størrelse af landbrugsbedrifterne (jf. bilag VI i Kommissionens forslag). Det vil for Danmark betyde, at grænsen bliver på 60 ha.

- Miljøfokusområder

Ifølge Landbrug & Fødevarer bør det være muligt at medregne en bred liste af eksisterende landskabelementer som miljøfokusområder, eksempelvis 10 m randzoner langs vandløb og søer, 25 m zoner omkring drikkevandsboringer, arealer etableret med energipil, vådområder, hegn, mergelgrave, vildtstriber, insektvolde, barjordsstriber, brakarealer m.v. Endvidere skal det være muligt at reducere størrelsen af den enkelte medlemsstats miljøfokusareal til mindre end 7 %, såfremt der i det pågældende land laves generelle tiltag, som påvirker miljø, natur, klima eller biodiversitet i en positiv retning. I Danmark kunne dette eksempelvis være kravet om efterafgrøder og reducerede kvælstofnormer. Der skal gives mulighed for dels at overføre en forpligtelse til et areal, hvor den miljømæssige effekt er større, dels at medregne MVJ-arealer m.v. som et miljøfokusområde. Det skal sikres, at den administrative byrde og risiko for underkendelse forbundet med dette element reduceres mest muligt. Eksempelvis skal der ikke være krav om, at landskabelementerne indtegnes på kort – og dermed risiko for fejlindtegning. Det skal blot være muligt for landmanden at dokumentere arealernes tilstedeværelse i en kontrolsituation.

Landbrug & Fødevarer fremhæver endvidere, at det skal sikres, at arealer, der er udpeget som et miljøfokusareal også skal kunne modtage anden målrettet støtte eksempelvis i form af miljøbetinget støtte under det danske landdistriktsprogram. Det betyder, at hvis der eksempelvis ydes kompensation via det danske landdistriktsprogram for dyrknings-, gødnings- og sprøjtningss frie randzoner, så skal disse arealer samtidigt kunne udpeges som miljøfokusarealer. Landbrug & Fødevarer henviser endvidere til, at Fødevareøkonomisk Institut i deres publikation ”Landbrugets Økonomi 2011” vurderer, at forslaget årligt vil koste dansk landbrug omkring 250 mio. kr.

- Permanent græs

I regi af den grønne komponent bør der alene være fokus på de permanente græsarealer, der ikke omlægges med jævne mellemrum. Det er således også særligt på sådanne arealer, der er en høj biodiversitet m.v. Græsarealer på omdriftsarealer bør således ikke medregnes.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at Kommissionens forslag om permanent græs risikerer at få betydelige konsekvenser for jordprisen på bedrifter, der har græsarealer, der efter de nuværende regler er defineret som permanente. Det bør derfor sikres, at permanent græs fremadrettet defineres som græs, der ikke omlægges, eller omlægges sjældnere end hvert 5. år. Samtidigt bør det sikres, at det fortsat er tilladt at nedpløje og retablere permanent græs. I forhold til Kommissionens krav, så bør det sikres, at kravet gøres så fleksibelt, at forpligtelsen kan overføres til andre landmænd. Ligeledes skal det sikres, at landmænd ikke sanktioneres, hvis permanent græs ændrer status til et udyrket eller mere naturlignende areal.

Unge landmænd

Landbrug & Fødevarer er enige med Kommissionen i, at der er behov for gennem forskellige initiativer at lette unge landmænds adgang til erhvervet. Umiddelbart vurderet er forslaget om en top-op præmie til unge landmænd ikke den mest effektive metode til at sikre dette, men da det på den anden side vil bidrage positivt til den samlede økonomi for unge, nyetablerede landmænd, bakker Landbrug & Fødevarer derfor op om forslaget.

Koblet støtte

Grundlæggende mener Landbrug & Fødevarer, at man bør bevæge sig væk fra koblet støtte, men Landbrug & Fødevarer anerkender samtidigt, at der kan være særligt udsatte sektorer, der vil blive så berørt af en afkobling, at der kan være behov for at kunne koble støtten til produktionen. Det er dog vigtigt, at dette ikke kommer i konflikt med WTO-reglerne, og at det ikke skaber unødigt konkurrenceforvridning mellem EU's medlemsstater. Derfor bør muligheden for at udbetale koblet støtte begrænses til maksimalt 5 % af det nationale loft i alle medlemsstater.

Små landbrug

Det er som udgangspunkt positivt, at der foreslås en ordning, der gør det enklere for de små landbrug at søge støtte. Dette vil også være til glæde for en række af de deltidsbrug, der findes i Danmark. Man skal dog også være opmærksom på, at der i nogle af de øvrige medlemsstater findes rigtig mange små brug, hvorfor denne regel vil betyde, at langt størstedelen af produktionen reelt undtages for både krydsoverensstemmelse og grøn komponent. En sådan udvikling er bekymrende, idet det også vil betyde, at disse bedrifter ikke vil have det nødvendige incitament til effektivisering, modernisering og strukturudvikling.

Betalinger til ugunstigt stillede områder

Landbrug & Fødevarer bakker op om muligheden for gennem landdistriktspolitikken at støtte landbruget i EU i de ugunstigt stillede områder (LFA) – og herunder en række af de danske småøer. Man er dog kritisk over for forslaget om som en del af søjle I-støtten at kunne give supplerende top-op præmier til bedrifter i ugunstigt stillede områder. Det bør under alle omstændigheder sikres, at en sådan støtte ikke må virke konkurrenceforvridende og dermed danne grundlag for en udvidelse af produktionen. Der skal derfor i forordningen indsættes effektive bremsemekanismer, der vil kunne forhindre en sådan udvidelse.

Gartnerier

I relation til produktion af frugt og grøntsager m.v. på blandt andet gartnerier og planteskoler kan der være en række særlige forhold, der gør sig gældende i forhold til ikke mindst den grønne komponent. Det bør sikres, at disse specialiserede højværdiprodukter ikke rammes af krav om afgrødevariation og miljøfokusarealer.

Landbrug & Fødevarer bemærker endvidere vedrørende artikel 68, at det er positivt, at der gives mulighed for at justere ordningerne under artikel 68, og ikke mindst vil det være positivt, hvis uforbrugte midler i en ordning kan overføres til en anden ordning. De nuværende regler, hvor pengene ikke kan overføres mellem de forskellige konvolutter og hvor programmet ikke kan justeres årligt, har re-

sulteret i, at det ikke har været muligt at få et tilstrækkeligt afløb. Det er særdeles uheldigt, da programmet således ikke i fuldt omfang har bidraget gode tiltag til gavn for natur og miljø.

Landbrug & Fødevarer mener, at det fortsat udelukkende bør være uforbrugte midler, der anvendes under artikel 68. Selvom det er positivt, at der gives bedre mulighed for justeringer, vil regelsættet fortsat betyde, at det kan være svært at etablere gode ordninger, der kan sikre et tilstrækkeligt aftræk. Derfor vil det være u hensigtsmæssigt at tilføje ekstra penge til artikel 68 udover de uforbrugte midler, som ikke kan anvendes andre steder. Landbrug & Fødevarer påpeger, at en opkrævning af yderligere midler ud over de uforbrugte sandsynligvis vil medføre en konkurrenceforvridende situation sammenlignet med de øvrige EU-lande, der ikke – eller kun i meget begrænset omfang – må forventes at gøre brug af en sådan mulighed.

Concord Danmark mener, at den direkte landbrugsstøtte fortsat påvirker handelsrelationerne med udviklingslandene på trods af, at denne støtteform er afkoblet fra produktionen og er forenelig med verdenshandelsorganisationen WTO's regler. Konkret fastholder den direkte støtte højere produktionsniveauer i EU og dermed højere eksport og lavere import fra udviklingslandene, end det ville være tilfældet uden støtte. Den direkte støtte gør det således mindre rentabelt at investere i udviklingslandenes landbrugssektorer og forhindrer en international arbejdsdeling, der beforder udvikling af den lokale produktion i udviklingslandene.

Danmarks Naturfredningsforening støtter princippet om, at medlemsstaterne kan overføre 10 % af det nationale loft mellem søjle I og søjle II og opfordrer til, at Danmark følger dette princip i 2013. I det omfang det er relevant for Danmark, er Danmarks Naturfredningsforening modstandere af, at der bliver overført midler i modsat retning mellem søjle II og søjle I. Danmarks Naturfredningsforening støtter princippet om capping og opfordrer til, at et eventuelt provenu ved dette tiltag overføres til brug for initiativer under søjle II. Danmarks Naturfredningsforening støtter de tre initiativer til grønning af den fælles landbrugspolitik, men havde hellere set et katalog af virkemidler, som den enkelte jordbruger kunne vælge imellem afhængigt af, hvad der ville føre til de største miljø-, natur- og klimagevinster. Med hensyn til afgrødediversificering bemærker Danmarks Naturfredningsforening, at det ikke er tilstrækkeligt til at undgå pres i sædskiftet, men at der også skal være tale om et decideret sædskifte, hvor afgrøderne og arealerne veksler fra år til år. Det er tvivlsomt, om dette initiativ vil have nogen miljømæssig virkning i sin nuværende form. For så vidt angår permanente græsarealer påpeger Danmarks Naturfredningsforening, at referenceåret skal være 2011. Ud fra forslaget tekst gives indtryk af, at det er 2014, som er referenceåret, hvilket formentlig vil medføre, at en del landmænd pløjer deres vedvarende græsarealer op inden, til stor skade for natur og miljø. I forhold til miljømæssige fokusområder, foreslår Danmarks Naturfredningsforening, at det skal være muligt for medlemsstaterne at lade de 7 % miljømæssige fokusområde være arealer, der hænger sammen på nationalt niveau og ikke nødvendigvis være et minimumsareal, som den enkelte landbruger skal tage ud af omdrift. Det vil sikre den største gevinst for naturen. De 7 % skal være added value i forhold til den nuværende tilstand, forstået på den måde, at det skal være arealer, som pt. er i omdrift eller på anden måde drives intensivt.

DI Fødevarer mener generelt, at den fælles landbrugspolitik bør indrettes, så den lever op til målsætningerne i EU2020-strategien og aktivt bidrager til at understøtte vækst og konkurrenceevne i Europa. Den fælles landbrugspolitik skal være markedsorienteret, skabe forsyningssikkerhed og adgang til

råvarer til konkurrencedygtige priser på en ressourceeffektiv måde, der tilgodeser hensyn til miljø og klima. DI Fødevarer mener, at den direkte landbrugsstøtte bør omlægges og udfases så en større del af EU's budget bliver målrettet EU's vækststrategi.

Med hensyn til forslaget grønne komponent mener DI Fødevarer, at der stadig mangler en mere præcis redegørelse for, hvordan dette skal udmøntes. DI Fødevarer støtter tiltag til fremme af klima- og miljøvenlige dyrkningspraksisser. I forhold til den grønne komponent ser man dog en risiko for, at forsyningssikkerheden og adgangen til råvarer kan blive ramt. Produktiviteten og produktionen kan blive påvirket i negativ retning, alt afhængigt af, hvordan den grønne komponent udmøntes. DI Fødevarer vil derfor foreslå, at der foretages en impact assessment af, hvordan den grønne komponent vil påvirke produktiviteten og produktionen, når man er kommet nærmere en konkretisering af, hvad den grønne komponent skal indeholde.

Økologisk Landsforening har det udgangspunkt, at produktion af fødevarer skal ske på markedsvilkår, således at støtten udbetales for offentlige goder. For at nå så langt som muligt ad den vej, er det Økologisk Landsforenings indstilling, at Danmark skal arbejde for størst mulig modulation fra søjle I til søjle II. Modulerede midler skal fortsat være 100 %. EU-finansierede, hvis de anvendes i søjle II. Økologisk Landsforening kan støtte, at Danmark derudover udvider søjle II ved at hjemtage en større andel af landdistriktsmidlerne. Foreningen mener dog, at EU's medfinansieringsprocent til natur, miljø, klima og dyrevelfærd skal sættes op til 80 %. For så vidt angår grønningsskomponenterne, så er det foreningens opfattelse, at forslaget ovenfor vedrørende maksimal modulation medfører et mindre behov for at ændre de nuværende tre grønningsskomponenter til en tilvalgsmenu.

I relation til det danske formandskabs forslag om, at flere landbrugere automatisk vil leve op til grønningsskravene, herunder at bestemmelsen for afgrødediversificering gøres mere fleksibel mener Økologisk Landsforening, at det er vigtigt at disse forslag ses i sammenhæng med et forslag om at overføre midler fra søjle I til søjle II. Uden denne sammenhæng er det sandsynligt, at forslagene vedrørende grønningsskravene udhuler hensigten med at indføre grønningsskrav. Foreningen understreger samtidigt, at midler, der er 100 % EU finansieret, når de anvendes i søjle I, fortsat skal være 100 % EU finansieret, når de anvendes i søjle II.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endelig lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen vil arbejde for, at reformen bidrager til en reel og omkostningseffektiv grønning af den direkte støtte. Regeringen vil ligeledes arbejde for øget fleksibilitet i forbindelse med overførslen af midler mellem søjle I og II. En sådan overførsel bør samlet set ikke forøge støtten på EU-plan til landbrugssektoren.

Regeringen finder ikke baggrund for en omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne, da den nuværende fordeling er baseret på de samme historiske og objektive kriterier for alle medlemsstater. Regeringen vil lægge vægt på, at spørgsmålet om fordelingen af den direkte støtte (søjle I) ses i sammenhæng især med spørgsmålet om fordelingen af landdistriktspolitikken (søjle II).

Regeringen vil arbejde for, at der fortsat sker en øget afkobling af den direkte støtte, og at medlemsstaterne frivilligt kan beslutte, hvorvidt den afkoblede støtte skal udjævnes i medlemsstaten. Regeringen kan ikke støtte capping, der synes administrativt tung.

Regeringen vil arbejde for, at reformen endvidere fører til en reel forenkling af landbrugspolitikken, og at en række af forslagene derfor gøres frivillige/fleksible for medlemsstaterne at implementere. Dette gælder støtteordninger vedrørende mindre landbrugere, unge landbrugere, regler vedrørende aktive landbrugere, samt hvorvidt der skal udstedes nye betalingsrettigheder.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne har generelt givet udtryk for, at Kommissionens forslag er et godt grundlag for de videre forhandlinger om reform af den direkte støtte. Blandt størstedelen af medlemsstaterne er der bekymring over, at forslaget indeholder nye elementer, der skaber behov for yderligere administration. Flere medlemsstater har således udtrykt ønske om yderligere forenklinger af forslaget i tråd med de principper, som Rådet (landbrug og fiskeri) drøftede den 20. marts 2012. Visse medlemsstater ønsker endvidere, at Rådet inden vedtagelsen af reformen evaluerer forenklingsaspektet i reformen.

Mange medlemsstater udtrykker principiel støtte til en omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne. Visse medlemsstater er imidlertid utilfredse med det foreslåede niveau, mens andre er kritiske overfor den foreslåede progressive finansiering af omfordelingen. Sidstnævnte finder, at omfordelingen må begrænses, eller at omfordelingen af den direkte støtte må ses i sammenhæng med eksempelvis fordelingen af midlerne til landdistriktspolitikken.

En række medlemsstater er modstandere af de dele af forslaget, der omhandler intern udjævning af den afkoblede direkte støtte. Flere alternative modeller til intern omfordeling er blevet fremsat af medlemsstaterne. Et af disse alternativer er den såkaldte irske model, som indtil videre støttes af Italien, Spanien, Portugal og Luxembourg foruden Irland og Danmark. Udgangspunktet for den irske model er Kommissionens forslag til omfordeling af støtten mellem medlemsstaterne, hvilket vil medføre en mere begrænset omfordeling mellem landmændene. Derudover skal medlemsstaterne have mulighed for at udbetale den grønne komponent som en procentandel af den enkelte betalingsrettigheds værdi. Østrig, Belgien, Tjekkiet, Ungarn og Slovenien har endvidere fremlagt et papir med tre alternative modeller for intern omfordeling. Der er tale om en model a), hvor betalingerne kan differentieres i forhold til arealets karakter, en model b), hvor medlemsstaten kan fastlægge bånd for den enkelte landmands tab/gevinst og en model c), hvor medlemsstaten kan anvende en reduktionskoefficient i forhold til at bestemme størrelsen af det støtteberettigede areal for ekstensive græsarealer.

Der er overordnet opbakning til, at der skal ske en grønning af den direkte støtte. Dog er der fra flere medlemsstater udtrykt skepsis over for de konkrete elementer, som er foreslået af Kommissionen. Visse medlemsstater finder, at der skal være større fleksibilitet og mulighed for at tilpasse instrumenterne til regionale forhold. Andre mener, at der er behov for mere målrettede miljøtiltag. Endelig fin-

der et mindre antal medlemsstater, at grønning med fordel kan ske gennem landdistriktspolitikken i søjle II.

Med hensyn til forslaget til definition af aktive landmænd finder flertallet af medlemsstaterne dette meget administrativt tungt og hilser en ændring af denne velkommen. Forslagene om en særlig ordning for unge landbrugere og en særlig ordning for mindre landbrugere nyder generelt opbakning, men langt de fleste ønsker, at der skal være tale om frivillige ordninger. I forhold til ordningen for unge landbrugere finder visse medlemsstater ikke, at der er behov for sådanne ordninger under såvel direkte støtte som under landdistriktspolitikken. I forhold til ordningen for mindre landbrugere finder en del medlemsstater ikke, at der er tale om forenkling, da et nyt system skal etableres.

Mange medlemsstater udtrykker bekymring for de administrative konsekvenser af forslaget om støtelofter (capping). Hvad angår selve princippet om capping, er medlemsstaterne delte.

Hovedparten af medlemsstaterne udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om muligheden for koblet støtte, mens visse medlemsstater finder, at dette er et skridt tilbage i relation til øget markedsorientering.

Medlemsstaterne støtter generelt en frivillig ordning for landbrugere i områder med naturlige begrænsninger. Visse medlemsstater ønsker mulighed for at kunne overflytte midlerne til brug under landdistriktsprogrammet (uden national medfinansiering) i stedet for under direkte betalinger.

Ved drøftelsen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14.-15. maj 2012 præsenterede Kommissionen en række tilpasninger, med hvilke man forsøgte at tage højde for nogle af de bekymringer, medlemsstaterne tidligere havde givet udtryk for omkring grønning. Her åbnede man blandt andet for, at bedrifter omfattet af MVJ-ordninger (miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger) eller nationale miljøcertificeringsordninger skulle være "green by definition", hvilket blev støttet af en lang række medlemsstater. Mange medlemsstater takkede for Kommissionens præsentation af tilpasningerne, som var et skridt i den rigtige retning, men fandt samtidig, at man stadig var langt fra målet. En ensartet tilgang var ikke hensigtsmæssig, og et flertal ønskede en menu over grønningssforanstaltninger, som medlemsstaterne kunne vælge fra. Enkelte foretrak, at grønningen skulle gennemføres via enten krydsoverensstemmelseskravene eller søjle II. Der var generel modstand mod, at sanktioner i den grønne betaling skulle påvirke basisbetalingen, ligesom et flertal ikke ønskede at inkludere grønning i baseline for søjle II. Angående Kommissionens foreslåede foranstaltninger var medlemsstaterne tilfredse med den udvidede definition af permanent græs, ligesom man ønskede at håndtere dette på regionalt eller nationalt niveau. Der var bred opbakning til at øge tærsklen for afgrødediversificering, ligesom en række medlemsstater foreslog at mindske antallet af afgrøder til 2 samt fritage bedrifter med meget permanent græs. Medlemsstaterne ønskede generelt at håndtere de miljømæssige fokusområder på nationalt eller regionalt niveau, ligesom en lang række medlemsstater fandt, at de 7 % af arealerne, der skulle afsættes hertil, var for meget. Flere medlemsstater ønskede ligeledes at inkludere MVJ-områder i de miljømæssige fokusområder. Kommissionen gjorde afslutningsvist opmærksom på, at de foreslåede ændringer af forslaget var betinget af, at grønning blev en del af søjle I og kom til at dække hele EU's landbrugsareal.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012 præsenterede det danske formandskab en frem-
skridtsrapport med status for arbejdet med landbrugsreformen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketinget Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (land-
brug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget har været forelagt folketingets Europaudvalg den 9. maj 2012 forud for rådsmøde (landbrug
og fiskeri) den 14. -15. maj, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. april 2012 forud for rådsmødet (land-
brug og fiskeri) den 26. – 27. april 2012, jf. samlenotat oversendt den 12. april 2012.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. november 2011 forud for
rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011, jf. samlenotat oversendt den 3. november
2011.

Udkast til forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for
rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober
2011.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning") samt ændringen hertil KOM (2011) 628 og KOM(2012) 551

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 13. september 2012.

Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 forslag til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning"), der vil medføre en udvidelse af de nuværende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik. Forslaget omfatter de finansielle regler for de to landbrugsfonde samt det overordnede regelsæt for medlemsstaternes udbetalingsorganer. Hertil kommer også regler for bedriftsrådgivning, kontrolsystemer og sanktioner samt krydsoverensstemmelse. Disse regler indgik tidligere i forordningen for direkte betalinger. Kommissionen foreslår endvidere en række stramminger i forhold til betalingsorganernes administration samt en række ændringer i regelsættet omkring krydsoverensstemmelse. Generelt er der i forslaget vidtgående adgang for

Kommissionen til, via delegerede retsakter, at gennemføre ændringer i regelsættet. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse til EU, der er planlagt til 1. juli 2013. Det reviderede forslag indeholder endvidere betingelser for offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagere. Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at man forventer en præsentation af Kommissionens reviderede forslag om offentliggørelse af støttemodtagere på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012. Formandskabet har derudover oplyst, at man eventuelt vil have en orienterende debat om betingelser for reduktion af fysisk kontrol.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 628 af 12. oktober 2011 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011.

Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2012) 551 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i en dansk sprogversion den 1. oktober 2012.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget forventes sat på dagsorden for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22. – 23. oktober 2012 med henblik på en præsentation af det reviderede forslag og en orienterende debat.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (den horisontale forordning) indeholder en udvidelse af de nuværende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik. Udover finansielle regler for de to landbrugsfonde samt det overordnede regelsæt for medlemsstaternes udbetalingsorganer omfatter forslaget som noget nyt også regler for bedriftsrådgivning, kontrolsystemer og sanktioner, herunder det integrerede administrations- og kontrolsystem samt regelsættet om kryds-overensstemmelse. De sidstnævnte områder fremgår i dag af reglerne for direkte støtte. Herudover foreslår Kommissionen, at der skal gennemføres en række stramninger i forhold til betalingsorganernes administration samt en række ændringer i regelsættet omkring kryds-overensstemmelse.

Bedriftsrådgivningsordning

Regelsættet for etablering af den obligatoriske bedriftsrådgivning foreslås overført fra forordningen om direkte støtte til den horisontale forordning. Kommissionen foreslår, at ordningen skal gælde de regler, der er omfattet af kryds-overensstemmelse i dag, og at rådgivningen udvides til også at omfatte regler på områderne klimaforandringer, biodiversitet, beskyttelse af vand, notifikation af dyresygdomme samt innovation. Herudover foreslås grønning og rådgivning vedrørende bæredygtig økonomisk udvikling af små landbrug omfattet af bedriftsrådgivningsordningen. Støttemodtagernes delta-

gelse i ordningen forbliver frivillig. Medlemsstaterne kan vælge at støtte brugen af bedriftsrådgivning under landdistriktspolitikken.

Regulering af forhold mellem Kommissionen og udbetalingsorganerne

En nyskabelse vedrørende udbetalingsorganerne er, at Kommissionen foreslår, at den ved delegerede retsakter fastsætter minimumskriterier for godkendelsen af udbetalingsorganerne i medlemsstaterne. Det betyder, at Kommissionen skal fastsætte minimumskriterier for arbejdet i de udbetalende organer for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågningsaktiviteter. Herudover foreslår Kommissionen, at den skal fastsætte regler for udstedelse og tilbagebetaling af udbetalingsorganernes godkendelse, overvågning af organerne samt deres eventuelle fornyede godkendelse.

Kommissionen foreslår på flere punkter stramninger med hensyn til udbetalingsorganernes administration. Forslaget indeholder blandt andet bestemmelser vedrørende afvisning af refusion fra EU ved for sene betalinger i forhold til de fastsatte frister og krav om tilhørende rentekompensation til støttemodtagerne. Med hensyn til tilbagebetalingskrav overfor støttemodtagerne som følge af uregelmæssigheder, der ikke er begrundet i forsømmelser fra medlemsstatens side, foreslår Kommissionen, at betalingsorganerne selv skal afholde 100 % af udgifterne vedrørende tilbagebetalingskrav, som ikke er blevet inddrevet inden for 4 år, eller 8 år såfremt tilbagebetalingen er blevet genstand for en retssag.

Kommissionen foreslår, at den procentdel, som medlemsstaterne kan beholde, når det lykkes at indrive uretmæssige udbetalte beløb nedsættes fra 20 % til 10 %. En lignende justering foreslås med hensyn til den procentdel, som medlemsstaterne må beholde af inddrevne beløb vedrørende sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse (her nedsættes procentandelen fra 25 % til 10 %).

Kommissionen foreslår ligeledes, at medlemsstaternes refusion kan suspenderes, hvis de statistikker, som medlemsstaten skal fremsende til Kommissionen vedrørende gennemførte kontroller og resultaterne heraf, ikke bliver fremsendt rettidigt.

Med forslaget introducerer Kommissionen en fælles ramme for overvågning og evaluering af resultaterne af den fælles landbrugspolitik i sin helhed, herunder at vurdere politikens bidrag til målene for EU's 2020-strategi. Den fælles ramme skal omfatte direkte støtte, markedsforanstaltninger og landdistriktspolitikken.

Landdistriktsprogrammerne bliver finansieret af den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Den kommende programperiode for landdistriktsprogrammerne løber fra 2014-2020. Medlemsstaten anmelder kvartalsvist deres udgifter under landdistriktsprogrammerne til EU, som herefter refunderer EU-andelen af medlemsstatens udgifter. Kommissionens forslag lægger op til, at de kvartalsvise refusioner skal ske ved anvendelsen af én finansieringssats per foranstaltning.

Kommissionen foreslår også en ensretning af udbetalingsfristerne for alle arealstøtteordninger. Det betyder i praksis, at udbetalingsfristen for enkeltbetalingen også skal gælde for arealstøtteordningerne under landdistriktsprogrammet. Fristen for enkeltbetalingen er 1. december – 30. juni det følgende år.

Kommissionens forslag indeholder også en generel mulighed for at udbetale forskud på 50 % på den direkte støtte og 75 % på arealordningerne under ELFUL.

Kontrolsystem og sanktioner

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at medlemsstaterne, hvor det er passende, skal udføre alle fysiske kontroller vedrørende landbrugsstøtte og støtte under landdistriktsprogrammet på samme tid. Kommissionen lægger endvidere op til, at der bliver oprettet et særligt register til identifikation af landmænd og støttemodtagere. Endelig ønsker Kommissionen i forbindelse med nedsættelser og udelukkelse at anvende modellen for krydsoverensstemmelseskontrollen, hvor sanktionen skal fastlægges i forhold til overtrædelsens alvor, omfang og varighed/gentagelse.

Krydsoverensstemmelse

I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2005 blev det vedtaget, at udbetalingen af støtte til landbrugere sker på betingelse af, at en række krav bliver overholdt inden for miljø, sundhed, dyrevelfærd og god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM). I modsat fald kan støtten blive reduceret eller helt bortfalde. Dette kaldes i daglig tale krydsoverensstemmelse.

Kommissionen foreslår, at regelsættet vedrørende krydsoverensstemmelse bliver overført til den horisontale forordning. Det foreslås, at omstrukturingsstøtte, omstillingsstøtte og grøn høst bliver omfattet af krydsoverensstemmelse. Modsat vil modtagere af direkte støtte, som tilmelder sig ordningen for små landbrugere, være undtaget krydsoverensstemmelse.

Vandrammedirektivet og pesticiddirektivet bliver også omfattet af krydsoverensstemmelse²¹. Kommissionen foreslår, at den får delegeret beføjelser til at tilføje direktivernes bestemmelser, efter at alle medlemsstaterne har implementeret de bestemmelser, der skal være direkte gældende overfor landbrugere og notificeret Kommissionen om implementeringen. Medlemsstaternes implementering skal ske senest den 1. januar 2013 for vandrammedirektivet og senest 1. januar 2014 for pesticiddirektivet.

De lovbestemte forvaltningskrav og GLM-normerne er i forslaget kategoriseret i tre områder: 1) Miljø, klimaforandring og GLM, 2) Sundhed og 3) Dyrevelfærd.²² I forhold til de nuværende krav vedrørende GLM indeholder forslaget en række ændringer og udvidelser. Det gælder især for et nyt krav om beskyttelse af vådområder og kulstofrige jorde inklusiv forbud mod førstegangspløjning samt for følgende normer: Minimum plantedække, minimum jordforvaltning med henblik på at hindre jorderosion, bevarelse af jordens organiske indhold samt bevarelse af en lang række landskabstræk m.v. Grundvandsdirektivet og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet er i forslaget taget ud som lovbestemte forvaltningskrav og flyttet til GLM-normer.

Den nuværende GLM-norm om vedligeholdelse af permanente græsarealer er ikke med som en selvstændig norm i forslaget, men for årene 2014 og 2015 foreslår Kommissionen, at reglerne om kryds-

²¹ Inkluderingen af direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider er allerede vedtaget. Pesticiddirektivet indbefatter en trinvis indførelse af de bestemmelser, der er rettet mod landbrugere.

²² GLM-normerne sammenskrives fra 15 frivillige og obligatoriske normer, til 8 obligatoriske normer. For de 18 lovbestemte forvaltningskrav (SMR), der indgår i den nuværende rådsforordning 73/2009, indebærer forslaget, at grundvandsdirektivet lægges ind under GLM, mens 4 direktiver vedrørende henholdsvis slam, mund- og klovsyge, bekæmpelse af visse dyresygdomme, og blue tongue er fjernet fra bilag II i forordningsforslaget.

overensstemmelse også skal gælde for bestemmelser, der skal sikre, at arealer med permanent græs opretholdes hos hver enkelt landbruger. Det foreslås, at Kommissionen delegeres beføjelser til at fastsætte de nærmere regler herom, inklusiv regler for konvertering til permanent græsareal, hvis græsandelen er faldende.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et revideret forslag til den horisontale forordning, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse, der er planlagt til at finde sted den 1. juli 2013. Ændringerne vedrører datoen for anvendelsen af sanktioner i Kroatien samt forpligtelsen til at vedligeholde permanente græsarealer i relation til krydsoverensstemmelse. Tillægget indeholder også forslag om, at medlemsstaterne skal foretage en udvidet årlig offentliggørelse af støttemodtagerne af midler fra landbrugsfondene i forhold til den nuværende offentliggørelse.

Offentliggørelse af samtlige støttemodtagerne har tidligere været obligatorisk for medlemsstater i henhold til Kommissionen forordning (EF) Nr. 259/2008 af 18. marts 2008, men som følge af EU-domstolens afgørelser af 9. november 2010 (C-92/09 og C-93/09), der erklærede offentliggørelsen ulovlig med hensyn til fysiske personer, er det i dag kun den støtte, der udbetales til juridiske personer (det vil sige virksomheder og selskaber), der skal offentliggøres. Kommissionen foreslår nu, at medlemsstaterne skal offentliggøre alle modtagere af støtte under landbrugsfondene én gang årligt. Disse data skal være tilgængelige i 2 år fra offentliggørelsestidspunktet. Offentliggørelsen skal indeholde personen eller virksomhedens navn, kommunen, postnummeret, modtaget beløb pr. støtteordning i EU regnskabsåret samt en beskrivelse af de respektive ordninger. Som en undtagelse skal navnet på støttemodtager ikke offentliggøres, hvis den samlede udbetalte støtte er under 1.000 € (svarende til ca. 7.500 kr.). Denne bagatelgrænse vil variere fra medlemsstat til medlemsstat, men generelt vil det ligge imellem 500 og 1.000 € (for Cypern, Malta og Slovenien vil beløbet dog være mellem 200 – 500 €). Ifølge forslaget påhviler det medlemsstaterne at orientere støttemodtagerne om, at disse data vil blive offentliggjort, samt at data kan blive underlagt revision. Overordnet er formålet med offentliggørelsen ifølge Kommissionen, at offentliggørelsen styrker den offentlige kontrol med anvendelsen af fondenes midler. Offentliggørelsen er således et nyttigt tillæg til det eksisterende forvaltnings- og kontrolsystem.

Formandskabets ændringsforslag

Under det danske formandskab blev der udarbejdet ændringsforslag om følgende elementer:

- 1) At minimumskriterierne for betalingsorganerne skal fastsættes ved gennemførselsretsakter i stedet for delegerede retsakter.
- 2) Afvisning af Kommissionens forslag om administrative stramninger i form af rentekompensation til støttemodtager ved for sene betalinger.
- 3) Afvisning af nedsættelse af den procentdel, som medlemsstater må beholde, når det lykkes at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.
- 4) Afvisning af 100 % medlemsstatsfinansiering af de tilbagebetalingskrav, som betalingsorganet ikke har inddrevet fra støttemodtagerne inden for en vis periode.
- 5) Afvisning af suspension i de løbende refusioner i tilfælde af for sen indsendelse af kontrolstatistik.
- 6) Indarbejdelse af en række henvisninger til øvrige igangværende forhandlinger som kan få indflydelse på forhandlingerne om den horisontale forordning, herunder forhandlingerne om

EU's flerårige finansielle ramme 2014-2020 og forhandlingerne om finansforordningen vedrørende EU's almindelige budget.

- 7) En begrænsning af de elementer som skal dækkes af bedriftsrådgivning til grønnings-tiltagene og krydsoverensstemmelse.
- 8) En lempelse i ansøgningskravet således, at landbrugsparceller med landskabstræk og bræmmer ikke længere skal anmeldes blot indikeres i ansøgningsskemaet.
- 9) Flexibilitet i muligheden for at yde forskudsudbetaling.
- 10) Afvisning af delegation til Kommissionen ved inddragelse af vandrammedirektivet i kryds-overensstemmelsesreglerne. Afvisningen ledsages af en erklæring, hvori Rådet inviterer Kommissionen til at fremsætte forslag til inkludering af relevante dele af direktivet, når det er implementeret.
- 11) Præcisering af visse regler for god landbrugs- og miljømæssig stand, vedrørende fx beskyttelse af jordens organiske indhold og beskyttelse af kulstofrige jorde, således at dette også omfatter et forbud mod afbrænding og opløjning.

Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at man forventer en præsentation af Kommissionens reviderede forslag om offentliggørelse af støttemodtagere på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012. Formandskabet har derudover oplyst, at man eventuelt vil have en orienterende debat om betingelser for reduktion af fysisk kontrol.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget er blevet henvist til behandling i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Derudover er Udvalget for Udvikling, Udvalget for Budget, Udvalget for Budgetkontrol, Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed samt Udvalget for Regionaludvikling blevet udpeget som rådgivende udvalg.

Ordføreren i Landbrugsudvalget har udarbejdet et udkast til betænkning med ændringsforslag til forslaget. De væsentligste ændringer vedrører:

- Opbakning til Kommissionens krav om, at det godkendende organ skal foretage et udvidet antal fysiske genkontroller i forbindelse med den årlige kontrol af betalingsorganernes regnskab.
- I ordførerens udkast lægges også op til, at Kommissionen skal have mulighed for at suspendere medlemsstaternes refusion i forbindelse med for sen indsendelse af kontrolstatistikken, ligesom det støttes, at der skal ydes rentekompensation til støttemodtagerne ved for sene betalinger. I ordførerens udkast lægges der op til, at medlemsstaterne fortsat skal kunne beholde 20 % af de uregelmæssigheder, som det lykkes betalingsorganerne at inddrive. Ordføreren mener ikke, at Kommissionen i forbindelse med fastlæggelse af underkendelser²³ bør tage højde for den finansielle skade, som overtrædelserne har voldt Fællesskabet.
- Ordførerens udkast går længere end Kommissionen med hensyn til delegerede retsakter. Der lægges således op til delegerede retsakter for så vidt angår de minimumskriterier som betalingsorganerne skal opfylde, regler for de kontroller, som betalingsorganet skal udføre, herunder regler for regnskabsmæssig kontrol, rapportering og årsregnskabsafslutning. Det gælder også i forhold til

²³ Underkendelser er, når Kommissionen afviser at refundere en given støtteudbetaling, der er afholdt af medlemsstaten. Det skyldes, at medlemsstaten ifølge Kommissionen, ikke har overholdt gældende kontrol- og administrationsbestemmelser forbundet med støtteudbetalingen.

regler for godkendelsesorganet, regler for medlemsstaternes mulighed for at reducere de fysiske kontroller, såfremt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer tilfredsstillende samt regler for indholdet og konstruktionen af den fælles ramme for overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik.

- I relation til sanktioner lægges der i ordførerens udkast op til, at grønning skal være en separat betaling fra basisordningen, underforstået at sanktion af grønning ikke skal påvirke grundbetalingsordningen.
- Vedrørende bedriftsrådgivning mener ordføreren, at bedriftsrådgivningsordningen kun skal indeholde obligatoriske elementer vedrørende grønning og krydsoverensstemmelse. Europa-Parlamentet lægger dog op til at udvide den obligatoriske dækning af ordningen til at omfatte tiltag under landdistriktsprogrammet.
- I ordførerens udkast foreslås ligeledes, at medlemsstaterne får mulighed for at udbetale forskud efter at de administrative kontroller er gennemført. Det vil sige, at de fysiske kontroller ikke behøver være gennemført. Ligesom der indføres mulighed for forskud før 16. oktober i ekstraordinære tilfælde.
- Ordføreren foreslår endvidere, at medlemsstaterne kan indføre et advarselssystem i tilfælde af ikke-grove førstegangsovertrædelser af krydsoverensstemmelsesreglerne. Vandrammedirektivet og Pesticiddirektivet foreslås slettet fra krydsoverensstemmelse. Det foreslås også, at fjerne et GLM krav om bekæmpelse af invasive arter (del af GLM nr. 8), som i stedet skal bekæmpes gennem støtte under søjle II.

Ordførerens udkast til betænkning og ændringsforslag vil sammen med de i alt ca. 769 fremsatte ændringsforslag blive behandlet i Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg i de kommende måneder. Det er planen, at Landbrugsudvalget vil fremkomme med en revideret betænkning i november 2012.

Konsekvenser

Forslaget til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ventes at have både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivnings- og administrative konsekvenser, konsekvenser for udmøntningen af EU's budget samt konsekvenser for miljøet og beskyttelsesniveauet. Det fulde omfang af konsekvenserne kendes endnu ikke, men der kan gøres en række overordnede antagelser.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget indebærer øgede krav til de udbetalende organer. Dette vil formentlig resultere i højere udgifter til IT og administration. Ydermere må det antages, at de nye regler for inddrivning af uretmæssigt udbetalt støtte kan resultere i færre indtægter og flere udgifter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Ændringerne af GLM-reglerne samt inkludering af vandrammedirektivet vil antageligvis have betydning for erhvervet, men de præcise konsekvenser kan endnu ikke kvantificeres. De begrænsninger eller foranstaltninger, som landbrugerne kan blive pålagt at foretage som led i vandrammedirektivet, er individuelle for hver enkelt landbruger. Dette kan gøre det vanskeligt at etablere en nogenlunde ensartet og proportional bedømmelse af overtrædelser.

Administrative konsekvenser

De nye GLM-regler vil indebære, at myndighederne skal opbygge nye registre og indføre nye elementer i kontrollen. Kravet om bevarelse af jordens organiske indhold vil sandsynligvis føre til forøget ressourceforbrug til administration og kontrol, da medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette krav skal analysere og dokumentere om et instrument, som for eksempel forbud mod afbrænding af stubbe, er egnet til at bevare jordens organiske indhold. Forslaget om at lade krydsoverensstemmelse omfatte vandrammedirektivet ventes at forøge ressourceforbruget til kontrol og administration.

Konsekvenser for miljøet

Ændringen af reglerne, der er omfattet krydsoverensstemmelse, vil formentlig få indflydelse på miljøet. Det præcise omfang heraf kendes endnu ikke.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug). Der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer bemærkede overordnet på møde i § 2-udvalget (landbrug) den 5. oktober 2011, at de nye tiltag ikke bidrager til at gøre landbrugspolitikken mere veldefineret og skarp. Tværtimod lader den til at blive mere indviklet. Der er et stort behov for forenkling. Hvad angår beredningsrådgivning bør det være op til de enkelte medlemsstater, om de vil indføre noget sådant i regi af landdistriktsprogrammerne.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer bemærker med hensyn til krydsoverensstemmelse og GLM, at der ikke er tale om en reel forenkling. Selvom der fjernes en række krydsoverensstemmelseskrav, overføres den del af disse krav i stedet som en række udvidede GLM-krav. Derfor er det reelt kun ganske få krav, der fjernes. Derudover udvides GLM-kravene særligt med et nyt krav om beskyttelse af vådområder og kulstofrige jorder (blandt andet pløjeforbud). Desuden ligger der muligvis en udvidelse i kravene om minimum plantedække, minimum jordforvaltning (jorderosion), bevarelse af jordens organiske indhold, landskabslementer m.v. Derudover vil vandrammedirektivet og pesticiddirektivet blive omfattet af krydsoverensstemmelse, når disse er blevet implementeret i medlemsstaterne. Landbrug & Fødevarer finder, at det samlet set ligner det en opstramning af det eksisterende system, hvilket man finder højest uhensigtsmæssigt. Landbrug & Fødevarer mener, at det er vigtigt at skabe et slankere og mere målrettet system for krydsoverensstemmelse, som er mere enkelt for landmanden at håndtere, og som er lettere for myndighederne at administrere. Derudover er det vigtigt at fokusere på at skabe mere proportionalitet i den måde, hvorpå man vurderer overtrædelser. Procentvise støttenedsættelser er ikke proportionale.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det er vigtigt, at GLM-kravene er udformet på en måde, som understøtter en miljø- og klimarigtig landbrugsproduktion, men som ikke lægger hindringer i vejen for udviklingen af en konkurrencedygtig landbrugsproduktion. Det er endnu svært at vurdere helt konkret, hvad der ligger i de nye og udvidede GLM-krav, da det er op til de enkelte medlemsstater at definere de nationale GLM-krav. Dog er der en række konkrete spørgsmål, som det er vigtigt at forholde sig til allerede på nuværende tidspunkt. Hvordan defineres eksempelvis vådområder og kulstofrige

jorder – og hvordan defineres græsarealer i den sammenhæng? Alt efter hvordan disse arealer defineres, kan det give alvorlige problemer i Danmark, hvor eksempelvis mange lavbundsarealer opdyrkes.

Idet EU er ved at udarbejde en strategi for bekæmpelse af invasive arter, mener Landbrug & Fødevarer ikke, at en sådan strategi bør foregribes ved at udvide et GLM-krav til også at omfatte bekæmpelse af invasive arter og skadedyr.

Samlet set er Landbrug & Fødevarer ikke begejstret for Kommissionens forslag til en opstramning af krydsoverensstemmelsessystemet. I stedet bør der arbejdes for en signifikant forenkling af systemet, så det bliver slankere, mere proportionalt og indeholder mere simple og målrettede krav, som er lettere at administrere og lettere for landmanden at håndtere.

For så vidt angår bedriftsrådgivningsordning, finder Landbrug & Fødevarer det vigtigt, at systemet forbliver frivilligt at deltage i for den enkelte landmand, sådan som Kommissionen lægger op til. Landbrug & Fødevarer mener endvidere, at det er vigtigt, at systemet udvides til at omfatte en mere helhedsorienteret rådgivning for landmanden.

Landbrug & Fødevarer bemærker supplerende, at det er vigtigt skabe rammerne for en effektiv og målrettet kontrol ude hos landmanden. Dette kan gøres dels ved at fokusere på at minimere den fysiske kontrolprocent, dels ved at fokusere på, at så mange typer af kontroller som muligt samordnes, så landmanden ikke oplever et stort antal kontrolbesøg fra den samme myndighed. Landbrug & Fødevarer finder, at krydsoverensstemmelse bør begrænses til kun at gælde for den såkaldte grundbetalingsordning i søjle I. Endvidere gør Landbrug & Fødevarer opmærksom på, at de overgangsforanstaltninger, der foreslås indført vedrørende permanente græsarealer for årene 2014 og 2015 justeres og ændres for det tilfælde, at der sker ændringer i definitionen af permanent græs.

Landbrug & Fødevarer præciserer, at det er vigtigt, at bedriftsrådgivningssystemet også kan omfatte en mere helhedsorienteret rådgivning for landmanden. Ikke mindst er det vigtigt, at der er tilskudsmuligheder til en mere helhedsorienteret rådgivning under landdistriktsprogrammet. Dog bør det kun være obligatorisk for medlemslandene at indføre et system, der omfatter krydsoverensstemmelse og de nye krav i den grønne komponent.

Derudover gav udviklingen under det danske formandskab anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Rentekompensation

Det er vigtigt at holde fast i Kommissionens forslag om rentekompensation ved for sene betalinger, da det vil stille myndighederne og støttemodtagere (ikke mindst landmænd) mere lige. Danske landmænd og virksomheder bliver generelt mødt med krav om rentekompensation ved for sen indbetaling. Kommissionens forslag bør derfor ikke afvises.

Lempelse af krav om indtegning af landskabselementer

Landbrug & Fødevarer støtter fuldt ud op om at lempe kravet til indtegning af landskabselementer på markkort, således at disse kun indikeres i ansøgningskemaet. Dette vil være en væsentlig administra-

tiv forenkling for både for landmænd og for myndigheder, og vil være med til at afhjælpe nogle af de udfordringer man sandsynligvis vil stå med i Danmark i forhold til implementeringen af de kommende regler omkring den grønne komponent.

Sanktioner for grøn komponent

Det er glædeligt, at der blandt medlemsstaterne er et udbredt ønske om, at sanktioner for manglende overholdelse af kravene i den grønne komponent skal begrænses til at kun påvirke den betaling, der går direkte til den grønne komponent.

Opstramning af krydsoverensstemmelseskrav

Som Landbrug & Fødevarer tidligere har nævnt, er det højest uhensigtsmæssigt, at det nuværende system for krydsoverensstemmelse og GLM tilsyneladende foreslås opstrammet. Det er helt centralt, at der skabes et slankere og mere målrettet system for krydsoverensstemmelse. Derfor bør hverken vandrammedirektivet eller pesticiddirektivet inkluderes i krydsoverensstemmelse fremadrettet. Ligeledes er det vigtigt, at de foreslåede justerede GLM-krav, eksempelvis vedr. jordens organiske indhold og beskyttelse af kulstofrige, ikke indeholder unødige skærper, men derimod begrænses til et absolut minimum.

Økologisk Landsforening kan i princippet bakke op om rationale for krydsoverensstemmelse. Foreningen oplever dog, at der er et stort behov for at justere krydsoverensstemmelseskravet, således at tilbagebetalingskrav udløst af overtrædelser i husdyrproduktionen sættes i forhold til husdyrproduktionens relative størrelse sammenholdt med arealet. De nuværende krav medfører, at det er økonomisk risikabelt at have et husdyrhold på bedrifter med store arealtilliggende, da tilbagebetalingskravet udgør en procentdel af arealstøtten. Foreningen er i øvrigt usikker på indholdet i oplægget fra Kommissionen til ændring af krydsoverensstemmelseskravet. Foreningen kan ikke læse sig til, om det alene foreslås at grønningsskomponenterne også omfattes af krydsoverensstemmelseskrav, eller om der lægges op til at alle tilskudsordninger til natur, miljø og klima i søjle II skal omfattes af krydsoverensstemmelse. Økologisk Landsforening vil gerne advare mod, at frivillige natur-, miljø- og klimatilskud omfattes af krydsoverensstemmelse. Det vil være en alvorlig barriere for trækket på disse ordninger. Foreningen mener også, at det skal overvejes nærmere om grønningsskomponenterne egner sig til at bliver omfattet af krydsoverensstemmelse.

Foreningen efterspørger, at der gøres tiltag til at krydsoverensstemmelseskrav på husdyrområdet tilpasses, så den økonomiske konsekvens sættes i forhold til husdyrproduktionens relative størrelse sammenholdt med landbrugsarealet, så små husdyrproduktioner ikke udløser uforholdsmæssigt høje tilbagebetalingskrav på bedrifter med store arealer. Økologisk Landsforening fremhæver, at foreningen læser oplægget således, at der er risiko for, at den nuværende støtte til ekstensivt landbrug i en fremtidig ordning omfattes af krydsoverensstemmelseskrav. Foreningen mener, det vil være meget begrænsende for søgningen på ordningen. Krydsoverensstemmelsesreglerne indebærer, at overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav udgør en stor økonomisk risiko for landbrugerne. Det bør derfor kun være de obligatoriske regler, der er omfattet af krydsoverensstemmelse, det skal ikke være frivillige ordninger. Det skal i den forbindelse også stå klart, at uanset, at økologi anses for at leve op til grønningsskravene, så skal økologi ikke underlægges krydsoverensstemmelsesregler.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endvidere lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme. Regeringen vil arbejde for at sikre en sund forvaltning af EU's midler og samtidig søge at sikre en enkel administration. Således bør omkostningerne til administration og kontrol være proportionale med den risiko som fondene eventuelt kan udsættes for. Regeringen er enig i princippet bag krydsoverensstemmelse og GLM og lægger vægt på, at producenter og myndigheder ikke pålægges uforholdsmæssigt store administrative byrder. Regeringen støtter større åbenhed omkring de midler, der udbetales fra landbrugsfondene.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Et flertal af medlemsstaterne er bekymrede for, at forslaget vil pålægge myndigheder og landmænd store administrative byrder. Der er generelt blevet udtrykt ønske om større forenkling. Dette gælder navnlig krydsoverensstemmelse, hvor en række medlemsstater har fremhævet, at krydsoverensstemmelseskravene kunne forenkles yderligere. Et stort flertal af medlemsstaterne ønsker ikke på nuværende tidspunkt at inkludere vandramme- og pesticiddirektivet i krydsoverensstemmelseskravene. I forhold til forslaget om at undtage mindre landbrugere for krydsoverensstemmelseskravene er medlemsstaternes holdning delt, omend majoriteten synes at tilslutte sig forslaget.

Endvidere har et flertal af medlemsstaterne udtrykt ønske om at begrænse de dele af Kommissionens forslag, som forventes at medføre administrative omkostninger for medlemsstaterne. Medlemsstaterne bakker op om formandskabets forslag om at slette kravet om rentekompensation til støttemodtager ved for sene betalinger samt muligheden for, at Kommissionen kan suspendere medlemsstatens refusion ved for sen aflevering af kontrolstatistikker. Medlemsstaterne støtter desuden formandskabets genindførelse af den eksisterende regel om, at medlemsstaten kun skal dække 50 % af de inddrivelser, det ikke lykkes at inddrive inden for en vis periode i stedet for 100 %, som Kommissionen har foreslået. Der har endvidere været opbakning fra et flertal af medlemsstaterne til formandskabets forslag om, at fastsættelse af minimumskriterier for betalingsorganerne skal ske via gennemførselsretsakter.

Derudover har drøftelserne vist, at medlemsstaterne generelt har et ønske om større fleksibilitet på en række punkter. Det gælder for det første på det integrerede administrations- og kontrolsystem (IACS). For det andet på området for forskudsudbetaling, og for det tredje i forhold til det foreslåede system for bedriftsrådgivning, hvor mange medlemsstater finder, at de nye elementer burde være valgfri.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012 præsenterede det danske formandskab en fremskridtsrapport med status for arbejdet med landbrugsreformen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt samlenotat til Folketingets Europaudvalg om forslaget den 13. september 2012.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget har været forelagt folketingets Europaudvalg den 9. maj 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. -15. maj, jf. samlenotat oversendt den 3. maj 2012.

Udkast til forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) KOM (2011) 626 og KOM(2012) 535

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 13. september 2012. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 forslag til forordning om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) samt forslag til forordning om fastsættelse af visse støttesatser og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning. Kommissionens forslag vedrørende den fælles markedsordning viderefører stort set de nuværende ordninger, om end med mindre tilpasninger for visse ordninger. For intervention, privat oplagring og klassificering er reglerne stort set uændrede. Kvotesystemet for sukker ophæves ultimo september 2015. Medlemsstaterne forpligtes til at anerkende producentorganisationer og interprofessionelle organisationer i alle sektorer, der er omfattet af den fælles markedsordning. Støtteordningen for skolefrugt for sætter uændret, dog er budgettet øget. De nuværende bestemmelser vedrørende kriseforanstaltninger videreføres nogenlunde uændrede, dog udbredes de til at omfatte flere sektorer. Endvidere kan krisestyring i visse tilfælde finansieres via den såkaldte særlige krisereserve. Kommissionen har fremlagt et revideret forslag, som tager højde for Kroatiens tiltrædelse til EU, der er planlagt til den 1. juli 2013. Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at man forventer en drøftelse af medlemsstaternes frivillige anerkendelse af producentorganisationer og af relationen til konkurrencelovgivningen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 626 fremlagt forslag til forordning om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen). Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011.

Kommissionen har fremsat revideret forslag ved KOM (2012) 535 af 25. september 2012. Det reviderede forslag er modtaget i dansk sprogudgave den 1. oktober 2012.

Forslag om markedsordningen er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget forventes sat på dagsordenen den for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 med henblik på en orienterende debat.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget viderefører i store træk de nuværende ordninger under fusionsmarkedsordningen, dog med visse tilpasninger for nogle af ordningerne.

Intervention

Reglerne for intervention videreføres stort set uændret. Produkterne, der kan interveneres, er stort set uændrede. Dog foreslås det, at sorghum og hård hvede ikke længere kan interveneres. Der vil således fremover kunne foretages intervention af blød hvede, byg, majs, ris, oksekød, smør og skummetmælkspulver.

Opkøb til intervention kan finde sted til en fast opkøbspris eller til priser fastsat ved licitation. Der kan fortsat ske opkøb til intervention til fast pris for 3.000.000 tons blød hvede, 30.000 tons smør og 109.000 tons skummetmælkspulver. Opkøb til intervention af disse produkter ud over de nævnte mængder kan ske ved licitation. Der er desuden mulighed for at åbne for intervention af byg, majs, oksekød og ris ved licitation.

Støtte til privat oplagring

Som noget nyt kan der ydes støtte til privat oplagring af hørfibre og skummetmælkspulver. Støtte til privat oplagring vil herefter omfatte hvidt sukker, olivenolie, hørfibre, oksekød, smør, skummetmælkspulver, svinekød samt fåre- og gedekød. Forpligtelsen til hvert år at åbne for støtte til privat oplagring af smør udgår, mens støtte hertil fremover kan ydes på linje med de øvrige nævnte produkter.

Der er ikke længere faste udløsningspriser for indledning af støtte til privat oplagring af svinekød, oksekød, olivenolie og sukker. Kommissionen kan i stedet fastsætte betingelserne for indledning af støtte til privat oplagring ved delegerede retsakter, og betingelserne kan både tage udgangspunkt i priser og i skøn vedrørende markedssituationen og sektorens økonomiske forhold.

Skolefrugt

Forslaget lægger op til, at støtteordningen for skolefrugt forsætter uændret. Budgettet stiger fra de nuværende 90 mio. € til 150 mio. € pr. skoleår. EU's medfinansiering sættes op til 75 % fra 50 % (90

% i fjernområderne).

Skolemælk

Reglerne er uændret i forhold til de nugældende regler med undtagelse af, at medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, først fastlægger en strategi for dens gennemførelse.

Støtte i olivenolie- og spiseolivensektoren

Støtte til treårige arbejdsprogrammer for producentorganisationer i olivensektoren er beløbsmæssige uændrede. Det er nu præciseret, støtten kan udbetales til 1) forbedring af miljøet, 2) forbedring af produktkvaliteten og 3) sporbarhed og certificering.

Støtte til mælkesektoren

Der kan ikke længere betales støtte til skummetmælkspulver, der anvendes til foder, og til skummetmælkspulver, der anvendes til kasein og kaseinater.

Biavl

Der ydes fortsat støtte til biavlsprogrammer med 50 % EU-finansiering. De støtteberettigede tiltag fremgår ikke længere af forordningen, men skal fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter.

Klassificering og kvoter

Sukkerordningen, herunder kvoterne, ophører med udgangen af markedsåret 2014/2015, den 30. september 2015. Produktionen af sukker skal dog fortsat baseres på aftaler mellem avlerne og sukker-virksomheder. I forslaget lægges der op til, at Kommissionen via delegerede retsakter tillægges beføjelse til at fastsætte rammerne for sådanne aftaler.

Mælkekvoter er ikke berørt, idet de gældende bestemmelser forbliver i kraft. Mælkekvoterne skal således ophøre pr. 1. april 2015.

Bestemmelserne om klassificering af slagtekroppe af svin, kvæg, geder og får samt det tilhørende bilag er afløst af en hjemmel for Kommissionen til at fastsætte bestemmelser herom ved delegerede retsakter.

Handelsnormer

Forslaget indeholder de centrale bestemmelser fra det verserende forslag til ændring af reglerne for handelsnormer (produktstandarder), KOM (2010) 738. Dette forslag indgår i kvalitetspakken (KOM (2010) 738 og KOM (2010) 733 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter), som har til formål at indføre en sammenhængende kvalitetspolitik for landbrugsprodukter. En række produkter er i dag dækket af handelsnormer, blandt andet frugt og grønt, olivenolie, fjerkræ og vin. Forslaget om handelsnormer indeholder muligheden for fastsættelse af yderligere specifikke handelsnormer, samt angivelse af oprindelses- og produktionssted, samt regler for ønologiske fremgangsmåder. Endvidere omfatter forslaget en generel handelsnorm om, at produkter til human konsum skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet.

Mælkepakken

Forslaget indeholder de centrale bestemmelser fra det verserende forslag til mælkepakken KOM (2010) 728, herunder bestemmelser om kontraktforhold og kontraktforhandlinger i mejerisektoren, hvilket omfatter muligheden for, at en medlemsstat gør kontrakter obligatoriske, oplysninger som kontrakten blandt andet skal indeholde, samt producentorganisationers mulighed for inden for visse lofter at forhandle kontrakt (og pris) med et mejeri på sine medlemmers vegne.

Producentorganisationer/Interprofessionelle organisationer

En væsentlig forandring i forhold til tidligere er, at medlemsstaterne får en generel forpligtelse til at anerkende producentorganisationer og interprofessionelle organisationer i samtlige sektorer. På nuværende tidspunkt gælder denne forpligtelse kun i visse sektorer som for eksempel frugt- og grøntsagssektoren. Bestemmelser for disse organisationer, som er blevet anerkendt, udbredes til alle sektorer, herunder bestemmelse om at de kan udvide deres regler til at gælde ikke-medlemmer i samme økonomiske område, såfremt organisationen eksempelvis er repræsentativ for produktionen af et givent produkt.

Import og eksport

Reglerne om import, herunder importlicenser, importtold og afgifter og importkontingenter, forenkles, idet en række særbestemmelser fjernes. Dette gælder blandt andet beregningen af importtold vedrørende korn og ris, suspension af importtold på sukker og særlige importbestemmelser for humle. Hovedindholdet i reglerne er dog uændret, og bestemmelserne vil fremover blive fastlagt ved gennemførelsesbestemmelser og delegerede retsakter.

Landbrugsethanol, vin, fåre- og gedekød, frugt og grøntsager samt olivenolie og spiseoliven kan ikke længere opnå eksportrestitution. En del af udmøntningen af reglerne er overført til forordningen om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Dette omfatter eksempelvis procedurer og hyppighed for fastsættelse af eksportrestitutioner og særlige regler om justering af eksportrestitutioner for korn og ris.

Særlige bestemmelser, herunder kriseforanstaltninger

De gældende regler for iværksættelse af kriseforanstaltninger videreføres. Bestemmelsen foreslås imidlertid udvidet til at omfatte flere sektorer, for eksempel frugt- og grøntsektoren. Ordningerne (dyresygdomme og manglende forbrugertillid) er fortsat 50 % nationalt medfinansierede, mens der for de øvrige ikke er krav om national medfinansiering.

Den særlige krisereserve på i alt 3,5 mia. € (i faste 2011-priser) i perioden 2014-2020 (det vil sige 500 mio. € årligt), som Kommissionen har foreslået i forbindelse med den fremtidige flerårige finansielle ramme, kan i krisesituationer anvendes til udgifter til intervention, støtte til privat oplagring, eksportrestitutioner samt til de nævnte kriseforanstaltninger. Midlerne kan anvendes, når finansieringen heraf ikke kan ske inden for de disponible lofter. Midlerne fra denne fond kan i henhold til udkast til den interinstitutionelle budgetaftale anvendes efter Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af forslag fra Kommissionen.

Kommissionen får endvidere udvidet adgang til at indføre tiltag til at løse specifikke problemer, dog kun i strengt nødvendigt omfang og i strengt nødvendigt tidsrum.

Kommissionens reviderede forslag

Den 25. september 2012 fremlagde Kommissionen et ændringsforslag, der tager højde for Kroatiens indtrædelse i EU. Her tages blandt højde for overgang til støtteprogrammer i vinsektoren, bestemmelser vedrørende betegnelser for vin samt varebetegnelser for oksekød.

Formandskabets ændringsforslag

Under det danske og cypriotiske formandskab er der udfærdiget reviderede tekstforslag, der indeholder forslag til ændringer på dele af Kommissionens oprindelige tekst. Derudover er teksten tilpasset til beslutningsprocedurerne for gennemførelsesbestemmelser i Lissabon-traktaten på baggrund af tidligere forhandlinger herom. De reviderede tekstforslag har opnået bred opbakning fra medlemsstaterne, og der kan nævnes følgende:

- Reglerne om henholdsvis nationale biavlsprogrammer, klassificering af slagtekroppe, samt de sektorer, hvortil der kan udstedes import- og eksportlicenser blev genindsat i forslaget.
- Reglen om klassificering, prisrapportering og referencepris i oksekødssektoren relateres til alders- og ikke et vægtekriterium
- Anvendelsen af artikel 43, stk. 3
- Reglerne om kontraktforhold i mejerisektoren, som vedtaget i mælkepakken, blev indsat i forslaget
- Der blev gennemført tekstmæssige forenklinger af regelsættet omkring eksportrestitutioner.
- Artiklen om foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- og plantesundheden” blev udvidet til at gælde yderligere sektorer (blandt andet hestekød).

Under dansk formandskab fremsattes ligeledes ændringsforslag om, at det skal være frivilligt for medlemsstaterne at anerkende producentorganisationer (PO), sammenslutning af producentorganisationer (SPO), erhvervsorganisationer (EO) og interprofessionelle organisationer (IPO), dog fastholdes den obligatoriske anerkendelse i de sektorer, hvor der allerede i dag er obligatorisk anerkendelse (for eksempel i frugt- og grøntsektoren).

Det cypriotiske formandskab har tilkendegivet, at man forventer en drøftelse af medlemsstaternes frivillige anerkendelse af producentorganisationer og af relationen til konkurrencelovgivningen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslagene er blevet henvist til behandling i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg. Derudover er Udvalget for Udvikling, Udvalget for Budget, Udvalget for Budgetkontrol, Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Fødevarer og Fødevarer samt Udvalget for Regionaludvikling blevet udpeget som rådgivende udvalg.

Ordføreren i Landbrugsudvalget har udarbejdet et udkast til betænkning med ændringsforslag til forslaget. De væsentligste ændringer vedrører:

- Anvendelsen af beslutningsproceduren i TEUF artikel 43, stk. 3 skal ikke anvendes til fastsættelse af støttesatser og restitutioner. Ordføreren mener, at den almindelige lovgivningsprocedure skal anvendes her.
- Referencepriserne skal kunne ændres i lyset af, hvordan produktion, produktionsomkostninger og markeder udvikler sig, samt at interventionsperioderne skal udvides. Ydermere mener ordføreren, at flere produkter skal være berettiget til støtte under privat oplagring og at det skal være obligatorisk for Kommissionen at udløse proceduren for privat oplagring. Endvidere skal anvendelse af privat oplagring ligeledes gælde, hvis markedssituation kan påvirke producenteres fortjenstmargen.
- Vinplantningsrettighederne skal fortsætte frem til år 2030 og sukkerkvotesystemet skal fortsætte frem til år 2020. I henhold til den frivillige kontraktmodel, der gælder i Mælkepakken, mener ordføreren, at den skal udbredes til alle sektorer i den fælles markedsordning.
- I tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, ønsker ordføreren, at Kommissionen kan yde støtte til mælkeproducenter, som frivilligt skærer deres produktion ned med mindst 5 % i en periode på mindst tre måneder, samt at pålægge de mælkeproducenter, der i samme periode øger deres produktion tilsvarende, en afgift.
- Producentorganisationer og brancheorganisationer skal have en styrket rolle, og derfor skal det være obligatorisk for medlemsstaterne at anerkende disse organisationer. Endvidere ønsker ordføreren at slette, at disse organisationer ikke må indtage en dominerende position, da de mener, det ikke er et problem at have en dominerende position, men problemet er, når denne position misbruges.
- Endvidere mener ordføreren, at TEUF artikel 101, stk. 1 om EU's konkurrenceregler ikke skal anvendes i perioder med alvorlige markedsforstyrrelser. Dette gælder blandt andet aftaler, beslutninger og samordnet praksis vedtaget af producentorganisationer og interprofessionelle organisationer forudsat, at deres aftaler m.m. søger at stabilisere sektoren ved at introducere prisfastsættelse og instrumenter til at kontrollere produktionen. Medlemsstaten skal have vurderet aftalen og den kan højst gælde for et år.
- Endvidere mener ordføreren, at alle sektorer skal være omfattet af den generelle krisebestemmelse, hvormed Kommissionen kan træffe de fornødne foranstaltninger i tilfælde af truende markedsforstyrrelser. Ordføreren ønsker, at Kommissionen regelmæssigt skal afrapportere til Rådet og Europa-Parlamentet om aktiviteterne i det europæiske prisovervågningsværktøj, hvilket blev etableret i 2009, og at Kommissionen udarbejder en række rapporter blandt andet om handelsnormer, om sukkersektoren og om anvendelse af konkurrencereglerne.

Ordførerens udkast til betænkning og ændringsforslag vil sammen med de i alt ca. 2.227 fremsatte ændringsforslag blive behandlet i Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg i de kommende måneder. Det er planen, at Landbrugsudvalget vil fremkomme med en revideret betænkning i november 2012.

Konsekvenser

I EU's budget er der i perioden 2014-2020 afsat 16,8 mia. €ca. svarende til 126 mia. kr. (faste 2011-priser) til udgifter i forbindelse med markedsordningen for landbrugsprodukter. Opretholdes denne andel, indebærer det, at Danmark for perioden 2014-2020 vil skulle bidrage med ca. 336 mio. €(ca. 2,5 mia. kr.) til EU's markedsordning for landbrugsprodukter under budgetkategori 2.

Det bemærkes i øvrigt, at der udover udgifterne i markedsordningen afsættes 500 mio. €om året (ca. 3,8 mia. kr.) til en særlig krisereserve udenfor landbrugsbudgettet. Endvidere udvides Den Europæiske Globaliseringsfond til også at omfatte landmænd, ligesom visse udgifter til markedspolitikken, der i perioden 2007-2013 blev finansieret under budgetkategori 2, overflyttes til henholdsvis budgetkategori 1 (intern fødevarerhjælp til socialt udsatte) samt budgetkategori 3 (veterinærfonden). Endelig vil markedsordningen for fiskeriprodukter fremover være indeholdt i hav- og fiskerifonden under budgetkategori 2.²⁴

En anden væsentlig del af forslaget er, at det bliver lettere at gennemføre krisetiltag i tilfælde af kriser i visse sektorer. Et andet vigtigt element er, at det bliver obligatorisk for medlemsstaterne at anerkende producentorganisationer, sammenslutninger af disse samt interprofessionelle organisationer. Indførelse af en sådan forpligtelse kan medføre øgede administrative konsekvenser, blandt andet på grund af anerkendelsesprocedurer.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer påpegede på møde i § 2-udvalget (landbrug) den 5. oktober 2011, at man generelt bør fastholde markedsorienteringen af landbrugspolitikken forudsat, at der er et sikkerhedsnet. Endvidere bør der lægges vægt på, at privat oplagring af smør forbliver obligatorisk. Hvad angår intervention, bør der ses nærmere på kvalitetskravene til blød hvede. Det er vigtigt at fastholde markedsordningen som et sikkerhedsnet frem for at inkludere krisestyringsinstrumenter og forsikringsordninger i landdistriktsforordningen.

Endvidere bør definitionen af slagtekroppe ikke indskrænke muligheden for at yde eksportrestitutionser. Muligheden for at få anerkendt producentorganisationer anses umiddelbart for positiv, men det blev understreget, at det ikke må underminere de allerede eksisterende andelsselskaber.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer støtter Kommissionens indsats for en fortsat markedsorientering af de nuværende markedsordninger. Det er centralt at eventuelle ændringer af de nuværende markedsordninger

²⁴Tallene er baseret på Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020, KOM(2011)500 af 29. juni 2011.

sker på en måde, så virksomhedernes konkurrenceevne ikke forringes. Det indebærer blandt andet fælles faste regler, så renationalisering af landbrugsstøtten undgås, hvilket kan føre til konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne.

Landbrug & Fødevarer lægger stor vægt på, at der sikres et reelt effektivt sikkerhedsnet for de produkter, der allerede er omfattet af eksisterende markedsinstrumenter. I en tid med stigende udsving i både råvare- og fødevarerpriserne bør et af pejlemærkerne for EU's markedspolitik være at reducere den stigende volatilitet på markederne, der hverken er til gavn for producenter eller forbrugere. Endelig bør tilpasningerne ske med en skelen til reformprocesserne i de lande, Danmark normalt sammenligner sig med, herunder USA, Canada og Oceanien, så der ikke skabes konkurrenceforvridninger.

Landbrug & Fødevarer har følgende specifikke bemærkninger til forslaget:

Privat oplagring

Landbrug & Fødevarer mener, at muligheden for støtte til privat oplagring bør opretholdes og eventuelt udvides og er derfor ikke enig i Kommissionens forslag om at ordningen for privat oplagring af smør ikke længere skal være obligatorisk. Forslaget vil have uheldige konsekvenser, da den eksisterende ordning forebygger voldsomme prisudsving i detailhandelsprisen for smør i takt med sæsonvariationen i mælkeproduktion i Europa og dermed dæmper volatiliteten i prisdannelsen for mælk. Landbrug & Fødevarer anser det således ikke for hensigtsmæssigt, at beslutningen om oplagring skal være genstand for en årligt politisk drøftelse.

Intervention

Landbrug & Fødevarer støtter en videreførelse af interventionsinstrumentet, der i dag er reduceret til at tage højde for ekstreme situationer, idet interventionsprisen er sænket til et niveau, der gør systematisk salg til intervention urentabel. Intervention til fast pris er endvidere mængdemæssigt stærkt begrænset og i stigende grad afløst af licitationsordninger, hvor prisen fastsættes fra gang til gang afhængig af verdensmarkedet. Denne udvikling støtter Landbrug & Fødevarer.

I lyset af de senere års meget store prisudsving på foder mener Landbrug & Fødevarer, at der bør ses nærmere på interventionskvalitetskravene på blød hvede. Det danske klima og de skrappe danske gødningskriterier betyder, at dansk kornproduktion primært udgøres af foderhvede (godt 50 % af den samlede kornproduktion), som ikke lever op til EU's kvalitetsbestemmelser for salg til intervention. Der er således et hul i EU's sikkerhedsnet. Danmark vil i højere grad end andre lande blive påvirket af en situation, hvor priserne enten stiger eller falder markant. For at bevare fokus på markedsorienteringen og intervention som et kriseinstrument foreslår Landbrug & Fødevarer, at der etableres en licitationsordning for foderhvede (i lighed med den, der eksisterer for byg).

Producentorganisationer

Landbrug & Fødevarer er positiv overfor, at man på EU-plan styrker landmændenes position i fødevarerkæden gennem lempeligere krav for producentorganisationer. Det er dog en forudsætning, at frivillighed er et bærende element, således at der ikke stilles bindende krav til organiseringen af primærproducenter. Landbrug & Fødevarer støtter derfor ikke obligatorisk anerkendelse af producentorganisationer samt udvidelse af regler for ikke-medlemmer. I Danmark er størstedelen af landbrugssektoren organiseret i andelselskaber. Derfor lægger Landbrug & Fødevarer særlig stor vægt på, at

der ikke må indføres regler, der medfører ændringer i andelsstrukturen. Landbrug & Fødevarer ser gerne en undtagelse om, at reglerne for producentorganisationer ikke er gældende for andelsselskaber. Endvidere understreger Landbrug & Fødevarer, at centrale bestemmelser fra mælkepakken omkring kollektiv prisforhandlingsret ikke bør mainstreames ind i regler for producentorganisationer.

Interprofessionelle organisationer (IPO)

Landbrug & Fødevarer har været for en markedsorientering af landbrugssektoren og er overordnet set imod reguleringstiltag på EU-plan, der omfatter interprofessionelle organisationer.

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal anerkende interprofessionelle organisationer i alle landbrugssektorer. IPO'ernes virke er med begrænsninger, så det ikke er muligt at lave konkurrenceforvridende tiltag som eksklusive prisaftaler.

Upåagtet, at det er indskrevet, at interprofessionelle organisationer ikke må have konkurrenceforvridende aktiviteter, så vil det være muligt for interprofessionelle organisationer at koordinere afsætningen af produkter mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet gennem forskning og markedsstudier. Interprofessionelle organisationer i oliven-, olivenolie- og tobakssektoren kan som hidtil koncentrere og koordinere udbuddet og afsætningen for medlemmerne.

Landbrug & Fødevarer er stærkt bekymret over tiltag rettet mod afsætningskoordineringen mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet. Sådanne tiltag kan blive konkurrenceforvridende overfor udenlandske produkter, som prøver at komme ind på det nationale marked, hvor IPO'erne har deres virke.

Kommissionen foreslår, at reglerne for IPO'er i en række tilfælde vil kunne gøres bindende for ikke-medlemmer. Landbrug & Fødevarer må i den sammenhæng ligeledes afvise, at IPO'er får mulighed for at udbrede deres virke til ikke-medlemmer, da det vil være i strid med et frit, dereguleret marked.

IPO'er vil i Kommissionens forslag også kunne bidrage til at forbedre medlemmernes kendskab til markedet og gennemsigtigheden af produktionen gennem markedsundersøgelser (regionalt/nationalt) og statistisk materiale om priser, mængder og kontraktlængder. Det vil ligeledes være muligt for IPO'er at tilvejebringe information og forskning, som er nødvendige for at rationalisere, forbedre og tilpasse produktionen med sigte på at imødekomme forbrugerens forventning til fødevarekvalitet, herunder produkter med oprindelsesmærkning. Landbrug & Fødevarer bemærker, at der er meget uklart, hvor omfattende IPO'ens virke er, og at det er meget vigtigt, at fortroligheden af virksomhedernes interne virke og det indre marked respekteres.

Ekstraordinære markedsforanstaltninger

Landbrug & Fødevarer støtter stærkt op om, at de eksisterende bestemmelser vedrørende ekstraordinære markedsforanstaltninger i tilfælde af dyresygdomme og manglende forbrugertillid bevares. Landbrug & Fødevarer støtter ligeledes Kommissionens forslag om at udvide anvendelsesområdet til alle sektorer, der er omfattet af den fælles markedsordning i tilfælde af manglede forbrugertillid.

Etablering af en krisefond

Kommissionen foreslår etablering af en "krisereserve" til landbruget på 3,9 mia. € for perioden 2014-2020, som skal målrettes pludselige kriser i specifikke sektorer som følge af "markeds kriser", tørke, fødevarer kriser mv. Landbrug & Fødevarer bemærker, at der bør være klare og ensartede retningslinjer for hvilke faktorer, begivenheder m.m., der kan udløse midler fra krisefonden. Ligesom det er afgørende, at eventuelle udbetalinger fra krisefonden ikke medfører fordrejning af konkurrencevilkårene mellem producenter i flere medlemsstater. Endelig lægger Landbrug & Fødevarer stor vægt på, at etablering af en krisefond ikke sker på bekostning af de eksisterende veterinære fonde.

Ophævelse af kvotesystemet for mælk

Landbrug & Fødevarer bakker op om en ophævelse af kvotesystemet for mælk. Det er endvidere væsentligt, at den bløde overgang til tiden efter kvotesystemet forbedres, da der i EU er enkelte medlemsstater, der hvert år ifalder superafgift, til trods for at indvejsningen konsekvent ligger 5 til 6 % under EU's samlede mælkekvote.

Støtte til produktion af kasein og foder

Landbrug & Fødevarer accepterer Kommissionens forslag om at afskaffe muligheden for at yde støtte til skummetmælk eller skummetmælkspulver, der anvendes til kasein eller kaseinat eller anvendes i kalvefoder.

Skolefrugt

Landbrug & Fødevarer støtter alle bestræbelser på at give børn sunde kostvaner og er positive overfor Kommissionens forslag om at øge støtten til skolefrugtordningen fra 90 mio. € pr. skoleår til 150 mio. € pr. skoleår samt at øge EU-medfinansiering fra 50 % til 75 %.

Definition af voksent kvæg

Landbrug & Fødevarer kan støtte Kommissionens forslag om at definere voksent kvæg som dyr, der er 8 måneder. Landbrug & Fødevarer bemærker dog, at definitionen af voksent kvæg ikke må ændres til værende ældre end 8 måneder, da det i så fald kan komme til at udelukke en stor del af den danske produktion fra en række markedsforanstaltninger. Landbrug & Fødevarer støtter forslaget om, at klassificeringen af blandt andet okse- og kalvekød fremover udelukkende bliver et kommissionsansvar, da det er en foranstaltning af mere teknisk karakter. Imidlertid finder Landbrug & Fødevarer, at det bør fremgå af Europa-Parlamentets og Rådets forordning, at klassificeringsordningen og prisrapporteringen for okse- og kalvekød skal omfatte "voksent kvæg".

Ophævelse af kvotesystemet for sukker

Landbrug & Fødevarer mener, at sukkerkvotesystemet, herunder minimumspris for kvotesukkerroer, bør bevares til 2020 som fremført af Europa-Parlamentet. EU's sukkerordning har netop gennemgået en omfattende reform, og Landbrug & Fødevarer mener derfor, at der er behov for en længere omstillingsperiode forud for en fjernelse af kvoterne. Landbrug & Fødevarer støtter stærkt, at vilkårene for opkøb af sukkerroer fortsat baseres på brancheaftaler mellem avlere og virksomhederne. Landbrug & Fødevarer er på dette punkt bekymrede for, hvilke konsekvenser Kommissionens øgede beføjelser på området vil medføre og ønsker mere klarhed herom.

Eksportrestitutioner

Afslutningsvist kan det nævnes, at udfasning af EU's eksportrestitutioner i relation til en global handelsaftale i WTO-regi ikke er nævnt i Kommissionens reformforslag. Landbrug & Fødevarer understreger dog, at man støtter en udfasning af eksportrestitutionerne i forbindelse med indgåelse af en global handelsaftale i WTO, således at der er sikkerhed for, at de øvrige WTO-medlemmer ligeledes udfaser tilsvarende instrumenter. Udfasning af eksportrestitutioner bør bruges strategisk i en forhandlingssituation.

Økologisk Landsforening gør opmærksom på, at der er behov for at foretage en principiel justering i den nuværende fusionsmarkedsordning. Under etablering af producentorganisationer og udarbejdelse af driftsprogrammer er det væsentligt, at der skelnes mellem økologiske og ikke-økologiske produkter. Aktuelt er der identificeret et problem med producentorganisationerne for frugtavlere i Danmark. Økologiske frugtavlere, der er medlem af en producentorganisation, som via deres driftsprogram kan yde tilskud til etablering af frugtræer, kan ikke modtage tilskud til etablering af økologiske frugtræer fra den etableringstilskudsordning, Danmark tilbyder økologiske frugtavlere, uanset at de økologiske producenter fraskriver sig retten til at kunne søge etableringstilskud fra PO'ens driftsprogram, eller at medlemmerne af PO'en vedtager, at PO'ens driftsprogram ikke giver mulighed for at kunne yde etableringstilskud til økologiske producenter. Det skyldes, at fusionsmarkedsordningen og gennemførelsesbestemmelser hertil ikke skelner mellem økologisk og ikke-økologiske produkter/planter. Det er et problem, idet vi i Danmark i øvrigt anbefaler, at producenterne er medlem af en PO, da det på andre måder er en fordel for producenterne, hvis vi skal professionalisere denne produktion. I det beskrevne tilfælde betyder det, at de danske økologiske frugtavlere, er meget ringere stillet end de producenter, der ikke er medlem af en PO, idet etableringstilskuddet fra økologiordningen er meget højere, end det tilskud som producenterne kan få fra PO'ens driftsprogram.

Økologisk Landsforening mener principielt ikke, det er korrekt at definere 8 måneder gamle kreaturer som voksne dyr. I det omfang, at det har utilsigtede konsekvenser på forskellige markedsordninger, må der foretages en konsekvensrettelse på EU-niveau. Biologisk er det ikke korrekt at anse 8 måneder gamle kreaturer for voksne. Foreningen har konstateret, at der i EU sammenhænge anvendes forskellige aldersdefinitioner på voksne kreaturer. Således er der forskel på definitionen i forbindelse med kalvebeskyttelsesdirektivet, handyrpræmien og mærkning af kød. I regi af økologireglerne er der ikke en fælles definition på, hvornår dyrene anses for voksne. Økologisk Landsforening så gerne i sammenhæng med økologireglerne, at dyrene defineres som voksne fra de er 12 måneder, da det vil have den konsekvens, at alle økologiske kreaturer har været på græs, hvis de har været fyldt 4 måneder i den periode, der anses for at høre til græsningsperioden. Det skyldes, at økologireglerne giver mulighed for at slutfede voksne dyr på stald, dog max 3 måneder, og perioden må ikke overstige 1/5 af dyrets levetid. Hvis dyrene defineres som voksne, fra de er 8 eller 9 måneder, så vil der være et vist antal økologiske dyr, der aldrig har været på græs, når de slagtes. Det er meget uheldigt. Mejerierne og landbrugets organisationer har derfor indført en fælles brancheregulering, der forhindrer dette, men producenterne ville undgå udgiften til ekstra kontrol af denne brancheregulering, hvis den danske definition var 12 måneder. Dette ville blive tilfældet, hvis der kom en fælles EU definition af voksne dyr.

Forslaget er sendt i fornyet høring forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. september 2012:

Økologisk Landsforening tilføjer til sit tidligere fremsendte høringssvar, at foreningen ser det som inkonsekvent, at økologikontrollen, i sammenhæng med landdistriktspolitikken, anses for at være egnet til at skelne mellem økologisk og ikke-økologisk, mens det i forbindelse med fusionsmarkedsordningen ikke anses for at være muligt at skelne mellem økologisk og ikke-økologisk.

Concord Danmark mener overordnet, at samtlige af EU's eksportrestitutioner bør udfases som led i reformen af EU's landbrugspolitik. Concord Danmark fremhæver, at selvom eksportrestitutionerne i dag udgør en meget mindre del af EU's samlede landbrugsstøtte end tidligere, har de tilbageværende subsidier fortsat en meget negativ påvirkning på udviklingslandene og disses muligheder for at opbygge egne landbrugssektorer. Concord Danmark tilføjer, at eksportrestitutionerne, der i perioder med prisfald fungerer som "sikkerhedsnet", gør landmændene i stand til at opretholde kunstigt høje eksportniveauer i forhold til den aktuelle situation på verdensmarkedet og kan medføre pludselige importstigninger i sårbare udviklingslande. Concord Danmark bemærker, at dette skaber et ustabil investerings- og produktionsklima i udviklingslandene, hvilket eksempelvis blev tydeligt i 2009, hvor Kommissionen blandt andet anvendte eksportrestitutioner som reaktion på markedskrisen i mælkeproduktsektoren. Concord Danmark opfordrer derfor til, at Danmark arbejder for, at der sættes en klar dato for udfasning af eksportrestitutionerne i EU's fremtidige landbrugspolitik efter 2013. Concord Danmark fremhæver, at et sådant forslag om at udfase eksportrestitutioner fra 2016 allerede foreligger blandt de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet i øjeblikket forhandler internt, forud for de endelige forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endelig lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen arbejder for en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik. Endvidere mener regeringen, at markedsinstrumenter bør anvendes som et sikkerhedsnet under markedet, og at eventuelle nye instrumenter ikke må begrænse det indre markeds funktion eller den frie konkurrence. Endelig bør de samlede udgifter til markedsforanstaltninger, herunder midler, der måtte afsættes til krisestyring eller andre foranstaltninger uden for landbrugsbudgettet (i den flerårige finansielle ramme), reduceres væsentligt.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Kommissionen fremlagde reformforslaget for medlemsstaterne på rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 20.- 21. oktober 2011. Forslaget fik en blandet modtagelse, idet en række medlemsstater lagde vægt på, at markedsinstrumenter kun anvendes som et reelt sikkerhedsnet, imens en række medlemsstater så positivt på, at Kommissionen med forslaget om den fælles markedsordning foreslår instrumenter, som kan bidrage til at forbedre producentens position i fødevarerforsyningskæden, for eksempel producentorganisationer.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2012 var der en drøftelse på baggrund af formandskabets spørgsmål om ekstraordinære kriseforanstaltninger og fødevareforsyningskæden. Der var generelt bred støtte til særlige krisetiltag, idet en række medlemsstater dog ønskede flere tiltag, herunder blandt andet højere EU-medfinansieringssats, højere interventionspriser, udvidelse af anvendelsesområdet for privat oplagring og salgsfremmeinitiativer. Nogle medlemsstater understregede, at krisetiltag burde nøje afgrænses, ligesom der var skepsis over for den særlige krisereserve uden for landbrugsbudgettet samt eksportrestitutioner. De vinproducerende lande hilste beslutningen om nedsettelse af en high level gruppe for vin velkommen med henvisning til behovet for en forlængelse af forbuddet mod nyplantninger. Mange medlemsstater ønskede endvidere sukkerkvoteregimet forlænget, mens enkelte medlemsstater tilsvarende ønskede mælkekvoteregimet opretholdt. Der var delte holdninger til spørgsmålet om fødevareforsyningskæden, herunder producentorganisationer og interprofessionelle organisationer. En række medlemsstater hilste Kommissionens forslag velkommen, og visse medlemsstater så gerne en udvidelse af mælkepakken bestemmelser til andre sektorer. Andre medlemsstater, herunder Danmark, var imod obligatorisk anerkendelse af producentorganisationer.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012 præsenterede det danske formandskab en fremskridtsrapport med status for arbejdet med landbrugsreformen.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. juli 2012 var der en drøftelse af kriseinstrumenterne i den fælles markedsordning. Der var bred støtte til de særlige krisetiltag, og formandskabsteksten, som medfører at ordningen ved svigtende forbrugertillid dækker alle landbrugsprodukter. En lang række medlemsstater fandt, at den generelle krisebestemmelse også burde omfatte de få udestående sektorer, ligesom få fandt at der skulle være en højere EU-finansiering ved dyresygdomme og svigtende forbrugertillid. Nogle medlemsstater fandt, at der var behov for en klar definition af krise, mens andre mere lagde vægt på muligheden for hurtig indgriben.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 24. – 25. september 2012 var der en drøftelse af Kommissionens forslag til markedsinstrumenter og referencepriser. En mindre gruppe medlemsstater fremhævede behovet for en begrænsning af markedsinstrumenterne til reelle krisetiltag og afviste en opjustering af referenceprissystemet. En stor gruppe medlemsstater fandt behov for en opjustering af referenceprissystemet med henblik på at sikre, at markedsinstrumenterne udgør et effektivt sikkerhedsnet. I relation til markedsinstrumenterne var der en generel opbakning til Kommissionens forslag, men flere medlemsstater understregede behovet for en mere fleksibel og enkel anvendelse af markedsinstrumenterne - gerne via en automatisk iværksættelse af instrumenterne.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. september 2012 forud for rådsmødet landbrug og fiskeri den 24.-25. september 2012, jf. samlenotat oversendt den 13. september 2012.

Forslaget har skriftligt været forelagt Folketinget Europaudvalg den 11. juli 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. juli 2012, jf. samlenotat oversendt den 5. juli 2012.

Forslaget har været forelagt Folketinget Europaudvalg den 8. juni 2012 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2012, jf. samlenotat oversendt den 31. maj 2012.

Forslaget om den fælles markedsordning har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. januar 2012 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2012, jf. samlenotat oversendt den 11. januar 2012.

Udkast til forslag om den fælles markedsordning og forslag om brugen af artikel 43. stk. 3 har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

8. Udkast til rådskonklusioner vedrørende EUs tiltag på baggrund af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for væksthormonen Ractopamin i Codex Alimentarius

Kommissionen

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Codex Alimentarius Kommissionen vedtog i juli 2012 en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer af væksthormonen Ractopamin. EU har et generelt forbud mod anvendelse af væksthormoner og antibiotiske væksthormoner i den animalske produktion, som fastsat i Rådets direktiv 96/22/EF.

Kommissionen har fremhævet, at den ikke forventer at fremsætte et forslag, der ændrer det nuværende forbud. Udkastet til rådskonklusioner skal på den baggrund fastlægge Rådets forslag til en håndtering af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for Ractopamin, samt håndtering på EU-niveau af kommende afstemninger i regi af Codex Alimentarius.

Baggrund

Formandskabet forventes at fremsætte udkast til rådskonklusioner vedrørende håndtering af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for væksthormonen Ractopamin i Codex Alimentarius Kommissionen i juli 2012, samt håndtering på EU-niveau af kommende afstemninger i regi af Codex Alimentarius.

Sagen forventes sat på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012 med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der ikke er tale om et lovgivningsmæssigt forslag.

Formål og indhold

Codex Alimentarius Kommissionen vedtog i juli 2012 en maksimalgrænseværdi for vækstoffremmeren Ractopamin. Et forslag om vedtagelse af en maksimalgrænseværdi for Ractopamin har længe været diskuteret i Codex Alimentarius, men blandt andet EU har modsat sig en vedtagelse.

I EU er der i Rådets direktiv 96/22/EF om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug fastlagt et generelt forbud mod anvendelse af veterinære lægemidler som vækstoffremmere i den animalske produktion. Direktivet er i udgangspunktet bygget på sundhedsbeskyttelseshensyn, men fremstår i dag som et håndfast princip i EU om, at medicin skal anvendes til behandling af syge dyr og ikke til andre formål. Derfor arbejder EU systematisk for at undgå fastlæggelse af maksimalgrænseværdier (MRL) for sådanne vækstoffremmende stoffer i regi af Codex Alimentarius. Konsekvensen af vedtagelsen af sådanne standarder i Codex Alimentarius, som ikke bliver implementeret i EU, er, at tredjelande vil kunne anklage EU for ikke at respektere handelsreglerne fastlagt i WTO's aftaler vedrørende sanitære og phytosanitære tiltag (SPS) om lovgivning vedrørende beskyttelse af mennesker, dyr og planter. Dette er for eksempel sket i "hormonsagen" mellem EU og USA/Canada, som startede i midt 1990'erne, som EU tabte, og som stadig medfører retalieringer mod EU's medlemsstater i henhold til SPS reglerne.

Forslaget om fastsættelse af en grænseværdi for Ractopamin har verseret i Codex Alimentarius i adskillige år på grund af en grundlæggende uenighed blandt medlemsstaterne om, hvorvidt Codex Alimentarius skulle fastlægge en maksimalgrænseværdi for Ractopamin.

Den sædvanlige beslutningsmekanisme i Codex Alimentarius er at beslutte på basis af konsensus, men Codex Alimentarius procedurene indeholder også mulighed for, at en Codex Alimentarius medlemsstat kan anmode om at få en sag til afstemning i tilfælde af, at der ikke er udsigt til at kunne etablere konsensus. Denne situation opstod på møde i Codex Alimentarius Kommissionen i juli 2012, hvor forslaget om fastsættelse af en maksimalgrænseværdi for Ractopamin blev vedtaget ved simpelt flertal med 69 stemmer for og 67 stemmer imod, selvom EU's medlemsstater sammen med en række andre lande systematisk arbejdede for at fastholde konsensusprincippet.

Nogle af EU's medlemsstater har på denne baggrund ønsket, at der på EU-niveau lægges en plan for at undgå import af kød fra dyr behandlet med Ractopamin, og hvordan man får ændret i Codex Alimentarius procedurene, så man fremover undgår, at beslutninger tages ved simpelt flertal, samt mindsker risikoen for, at EU taber sådanne afstemninger. De umiddelbare forslag er gået på at indføre systematisk kontrol af kød fra lande, som tillader anvendelsen af Ractopamin – for eksempel USA, Canada, Brasilien - og på at søge afstemningsreglerne i Codex Alimentarius ændret til kvalificeret flertal.

I rådsregi har man drøftet medlemsstaternes ønske om at etablere yderligere kontrol med EU's import af kød, og om at udvikle EU initiativer til at få ændret i Codex Alimentarius procedurer og arbejdsgange.

På baggrund af drøftelserne forventes formandskabet at fremlægge udkast til rådskonklusioner vedrørende forslag til EUs håndtering af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for Ractopamin, samt håndtering på EU-niveau af kommende afstemninger i regi af Codex Alimentarius i juli 2012.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om sagen.

Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret, da der ikke er tale om et lovgivningsmæssigt forslag.

Konsekvenser

Udkastet til rådskonklusioner udgør alene politiske retningslinjer. Konkrete reguleringsforslag afventes før lovgivningskonsekvenser, statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser, erhvervsmæssige konsekvenser, samfundsøkonomiske konsekvenser samt beskyttelsesniveauet endeligt kan fastlægges.

Høring

Forslaget er sendt i høring i § 2-udvalget samt det Rådgivende Fødevarerudvalg.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at organisationen går vi ind for en harmonisering af internationale regler og aftaler om handel med fødevarer. Landbrug & Fødevarer støtter således SPS-aftalens grundlæggende princip om, at restriktioner af den internationale handel begrundet i hensynet til menneskers, dyrs eller planters sundhed, skal leve op til internationale standarder eller være videnskabeligt baserede. Landbrug & Fødevarer fremhæver, at Danmark har en meget stærk interesse i et velfungerende internationalt handelssystem, og at Danmark derfor bør ikke opfordre til vilkårlige begrænsninger af handelen, som vil kunne inspirere andre lande til tilsvarende tiltag over for danske produkter. Landbrug & Fødevarer vurderer, at sagen kan få handelspolitiske konsekvenser over Atlanten. Landbrug & Fødevarer understreger, at der i Danmark ikke er et ønske om at bruge Ractopamin i den animalske produktion, og at produktet fortsat vil være ulovligt at bruge i EU. Landbrug & Fødevarer fremfører, at de har tillid til, at internationale retningslinjer og aftaler, herunder den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritets (EFSA's) risikovurderinger og anbefalinger fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) følges af myndighederne med henblik på at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau. Landbrug & Fødevarer understreger, at det bør være EU-Kommissionen, der påtaler dette område på vegne af samtlige medlemsstater.

Forbrugerrådet bemærker, at de af ressourcemæssige årsager ikke har mulighed for at forholde sig til udkastet til rådskonklusioner vedrørende EU's tiltag på baggrund af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for væksthæmmeren Ractopamin i Codex Alimentarius Kommissionen. Forbrugerrådet kan således ikke tages til indtægt for at støtte forslaget eller for at gøre det modsatte.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen lægger vægt på, at der i EU fastholdes et totalt forbud mod at bruge medicin som væksthæmmere, samt at der i EU ikke tillades import af animalske fødevarer fra dyr, hvor stoffet Ractopamin er anvendt.

Regeringen finder det dog ikke begrundet eller hensigtsmæssigt at ændre på den eksisterende kontrol med restkoncentrationer af veterinære lægemidler, som er etableret indenfor rammerne af Rådets di-

rektiv 96/22/EF. Denne kontrol omfatter allerede kontrol med Ractopamin, og det forhold, at der er vedtaget en Codex Alimentarius maksimalgrænseværdi, ændrer ikke i sig selv på risikoen for tilstedeværelsen af stoffet i importeret kød, idet det bemærkes, at stoffet allerede er taget i anvendelse i en række tredjelande. Hertil kommer, at kontrol af kød ikke er en effektiv sporingsmetode for Ractopamin, idet man ikke har effektive analysemetoder ved kontrol af kød. Kontrol af misbrug i Danmark bygger i stedet på urinprøver fra dyrene, og metoden er derfor ikke velegnet for importeret kød. På den baggrund er det et krav til tredjelande, som eksporterer kød til EU, at de skal have kontrolsystemer på plads for at sikre, at kød til EU ikke kommer fra Ractopamin-behandlede dyr. Disse foranstaltninger overvåges af Kommissionens Fødevare og Veterinærkontor (FVO), når de inspicerer kontrolsystemerne i tredjelande, som har tilladelse til at eksportere kød til EU.

Med hensyn til Codex Alimentarius procedurer og samarbejdsformer er regeringen enig i, at man bør søge at undgå vedtagelser med simpelt flertal i fremtiden, men finder det ikke umiddelbart godt gjort, at det vil være hensigtsmæssigt at arbejde for brug af kvalificeret flertal som erstatning for gældende bestemmelser om beslutning ved simpelt flertal. En ændring af beslutningsprocedurerne vil være et meget sensitivt emne at rejse i Codex Alimentarius systemet, og risikoen for negative konsekvenser – for eksempel i form af modkrav fra andre medlemsstater om, at man i givet fald skal anvende afstemninger mere systematisk – vurderes at være betydelig.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

En lang række medlemsstater finder vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for Ractopamin i Codex Alimentarius beklagelig. Der forventes på den baggrund at være opbakning til vedtagelse af rådskonklusioner.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

-
9. **Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,**

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og

Forslag til Rådets forordning om fordeling af de fiskerimuligheder i henhold til protokollem mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter.

KOM (2012) 506, KOM (2012) 505 og KOM (2012) 519

Nyt notat.

Resumé

EU og Madagaskar har forhandlet om en ny fiskeriprotokol om EU's adgang til fiskeri ud for Madagaskar. Forhandlingerne mundede ud i en ny protokol parafetret den 10. maj 2012, som omfatter en periode på to år fra undertegnelsen. Den nugældende protokol til partnerskabsaftalen udløber den 31. december 2012. Den samlede finansielle modydelse for den nye protokol er fastsat til i alt 3.050.000 € (ca. 22,7 mio.kr.) for hele perioden på to år.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2012) 506, KOM (2012) 505 og KOM (2012) 519 af 19. september 2012 fremsendt forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og forslag til Rådets forordning om fordeling af de fiskerimuligheder i henhold til protokollem mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to arter. Forslagene er oversendt til Rådet den 21. september 2012 i en dansk sprogudgave.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, i sammenhæng med henholdsvis TEUF artikel 218, stk. 5, og TEUF artikel 218, stk. 6, litra a og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget til Rådets afgørelse om endelig indgåelse af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen kan dog først vedtages efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Forslagene forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU og Madagaskar har forhandlet om fornyelse af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen. Teksten til en ny protokol blev parferet den 10. maj 2012. Aftaleprotokollen er en del af EU's netværk af fiskeripartnerskabsaftaler om tun og andre stærkt vandrende arter. Protokollen omfatter en periode på to år fra undertegnelsen. Den nugældende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen udløber den 31. december 2012.

Aftaleprotokollens vigtigste mål er at skabe adgang til fiskeri for EU's tunfiskerfartøjer i Madagaskars farvande under hensyntagen til videnskabelige vurderinger fra den kompetente regionale fiskeriororganisation, Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC).

Hovedformålet er at styrke samarbejdet mellem EU og Madagaskar med henblik på at skabe en partnerskabsramme for udvikling af en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeresourcerne i Madagaskars fiskerizone i begge parter interesse.

Til fremme af ansvarligt og bæredygtigt fiskeri i Madagaskars farvande skal der efter protokollens ikrafttræden aftales et flerårigt sektorprogram på grundlag af Madagaskars fiskeriudviklingsplan og Kommissionens politiske rammer. Endvidere forpligter parterne sig til videnskabeligt samarbejde om ansvarligt fiskeri.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er fastsat til i alt 1.525.000 €(ca. 11,4 mio. kr.) årligt og bygger på:

- a. 975.000 €(ca. 7,3 mio. kr.) om året for adgang til Madagaskars fiskerizone svarende til en årlig referencemængde på 15.000 tons fangst og
- b. 550.000 €(ca. 4,1 mio. kr.) om året i støtte til udvikling af Republikken Madagaskars fiskeripolitiksmål.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er forhøjet med 328.000 €(ca. 2,4 mio. kr.) årligt fra i alt 1.197.000 €(ca. 8,9 mio. kr.) årligt i den hidtidige protokol til i alt 1.525.000 €(ca. 11,4 mio. kr.) årligt. Den årlige referencemængde er ændret fra 13.300 tons i den hidtidige protokol til nu 15.000 tons. Det skal dog bemærkes, at et væsentligt større beløb end hidtil er øremærket til støtte til gennemførelse af Madagaskars fiskeri- og havpolitik (fra 332.500 €(ca. 2,5 mio. kr.) årligt til 550.000 €(ca. 4,1 mio. kr.) i den nye protokol.

Med hensyn til fiskerimuligheder giver fiskeriprotokollen EU tilladelse til fiskeri efter tun og andre stærkt vandrende arter til 40 notfartøjer (mod 43 i den hidtidige protokol), 34 langlinefartøjer med

flydeline med en tonnage på over 100 BT²⁵ (mod 50 i den hidtidige protokol) og 22 langlinefartøjer med flydeline med en tonnage på under eller lig med 100 BT (mod 26 i den hidtidige protokol). Fartøjerne kommer hovedsageligt fra Spanien og Frankrig, men også Portugal, Italien og Storbritannien har fiskerimuligheder i forhold til protokollens ramme.

Fiskerimulighederne kan tilpasses efter fælles overenskomst efter henstillinger og afgørelser vedtaget af IOTC og den fælles videnskabelige arbejdsgruppe for at garantere en bæredygtig forvaltning af tun og tunlignende arter. Eventuelle tilpasninger medfører en passende justering af den finansielle modydelse.

Fiskeripartnerskabsaftalen og tilhørende protokol med Madagaskar indgås inden for de generelle rammer for EU's fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande. På baggrund heraf indeholder aftalen og protokollen blandt andet bestemmelser om, at protokollen suspenderes i tilfælde af brud på menneskerettighederne, eller såfremt der sker væsentlige ændringer i de politiske retningslinjer, som berører de relevante bestemmelser i protokollen. Den finansielle modydelse kan ligeledes suspenderes, blandt andet såfremt de opnåede resultater med sektorstøtten ikke stemmer overens med budgetprogrammeringen. Dertil kommer, at der indgås en eksklusivitetsklausul, der sikrer, at EU-fartøjer udelukkende kan fiske i Madagaskars farvande med gyldig fiskeritilladelse udstedt af Madagaskars relevante myndighed.

Bestandssituation, forvaltningsforanstaltninger m.v.

Fiskeriet i området er forvaltet i IOTC, som også har en videnskabelig komité, der udtaler sig om bestandssituationen, senest i december 2011. I tunfiskeriet indgår blandt andet storøjet tun, bugstribet tun og gulfinnet tun. EU's notfartøjer fisker primært bugstribet og gulfinnet tun. EU's langlinefiskeri er primært målrettet sværdfisk. IOTC vurderer, at bugstribet og storøjet tun fiskes bæredygtigt. Med hensyn til gulfinnet tun vurderer IOTC i sin seneste videnskabelige rapport fra december 2011, at gulfinnet tun p.t. ikke skønnes at være overudnyttet. Gulfinnet tun er en af målarterne i EU's notfiskeri, men repræsenterer kun en lille del af EU's langlinefangster. Hvad angår sværdfisk, er den videnskabelige rådgivning gunstig under antagelse af én enkelt bestand i hele Det Indiske Ocean, men bekymrende under antagelse om eksistensen af delpopulationer.

I henhold til IOTC's regulering er der fastsat et maksimalt antal af fartøjer fra de enkelte lande, som må fiske efter tun og sværdfisk i IOTC's konventionsområde, samt tilhørende kapacitetsbegrænsninger. Endvidere har IOTC udarbejdet en række bevaringsforanstaltninger, som medlemsstaterne skal følge.

Udtalelser

Forslag til endelig indgåelse af nye protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU-budgettet. Forslaget lægger op til, at aftalen forventes at medføre en samlet udgift

²⁵ BT = brutto tonnage.

på EU's budget på 3.050.000 € (ca. 22,7 mio. kr.) over 2 år i finansiell modydelse. Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme.

Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen på 30.500 € (ca. 227.225 kr.) pr. år ved en årlig budgetudgift for EU på 1.525.000 € (ca. 11,4 mio. kr.)

Høring

Forslaget har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri) forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober. Udvalget havde ingen bemærkninger til forslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig i relation til den fælles fiskeripolitikks eksterne dimension generelt til principperne, som indgår i Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, herunder særligt:

- at EU-fartøjers eksterne fiskeriaktiviteter forvaltes og kontrolleres efter samme standard som inden for EU-farvande, herunder at EU's fiskeriaftaler påviseligt skal understøtte en social og miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Specifikt for så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at den nye fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende protokol opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19.-20. marts 2012.

Da linefiskeri kan medføre visse bifangster af sårbare arter (for eksempel hajer) lægger regeringen vægt på, at omfanget af langlinefiskeri reduceres i den nye protokol sammenholdt med den hidtidige protokol.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at forslagene kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslagene har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

-
- 10. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft,**

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en ny protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft, og

Forslag til Rådets forordning om tildeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien, som er i kraft, og ændring af forordning 1801/2006

KOM (2012) 545, KOM (2012) 546 og KOM (2012) 547

Nyt notat.

Resumé

EU og Mauretanien har forhandlet om indgåelse af en ny fiskeriprotokol om EU's adgang til fiskeri ud for Mauretanien. Fiskeriprotokollen gælder for en periode på to år. Den hidtidige fiskeriprotokol med Mauretanien udløb den 31. juli 2012. Den nye protokols samlede finansielle modydelse fra EU er fastsat til i alt 140 mio. € (ca. 1,06 mia. kr.) for hele perioden på to år. Hertil kommer redernes betaling på 35 mio. € (ca. 260,8 mio. kr.) årligt. Den nye protokol indeholder som noget nyt en mulighed for EU til at opsige protokollen, såfremt EU-fiskefartøjer ikke ønsker at gøre brug af fiskerimulighederne.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2012) 545, KOM (2012) 546 og KOM (2012) 547 af 24. september 2012 fremsendt forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft, forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en ny protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft, og forslag til Rådets forordning om tildeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen til

fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien, som er i kraft, og ændring af forordning 1801/2006. Forslagene er endnu ikke modtaget i en dansk sprogudgave.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, i sammenhæng med henholdsvis TEUF artikel 218, stk. 5, og TEUF artikel 218, stk. 6, litra a og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget til Rådets afgørelse om endelig indgåelse af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen kan dog først vedtages efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Forslagene forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU og Mauretanien har forhandlet om indgåelse af en ny fiskeriprotokol om EU's adgang til fiskeri ud for Mauretanien. Teksten til den nye fiskeriprotokol, som fastsætter fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, blev parafet den 26. juli 2012. Fiskeriprotokollen gælder for en periode på to år. Den hidtidige fiskeriprotokol med Mauretanien udløb den 31. juli 2012. Aftalen er den største af EU's fiskeripartnerskabsaftaler.

Det overordnede formål med aftalen er at styrke samarbejdet mellem EU og Mauretanien med henblik på at etablere udvikling af en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeresourcerne i Mauretaniens fiskerizone i begge parter interesse.

Hensigten er at give EU's fiskefartøjer fiskerimuligheder i mauretanske farvande af overskudsmængder af fisk. EU-fartøjer får prioritet frem for andre tredjelande.

Blandt resultaterne kan nævnes:

- Der fastsættes forbud mod fiskeri efter små pelagiske arter inden for 20 sømil fra kysten.
- Der fastsættes en ny, mindre fiskerizone for fiskeri efter rejer.
- TAC for blæksprutter fastsættes til 0 med en revisionsklausul.
- Tekniske betingelser særligt om omladning, landinger og påmønstring af mauretanske sømænd.
- Alle bevaringsforanstaltninger og andre foranstaltninger vedrørende udvikling og forvaltning af ressourcer såvel som bestemmelser relateret til fiskerilicenser m.v. skal gælde for alle udenlandske større ("industrielle") flåder, som fisker i Mauretanien under tekniske betingelser, som svarer til dem, der er gældende for EU's fiskerfartøjer.

Det skal bemærkes, at TAC'en for blæksprutter er sat til 0 med en revisionsklausul af hensyn til bestandens nuværende størrelse og Mauretaniens ønske om selv at fiske denne bestand, og at zonerne for det kystnære fiskeri af rejer og små pelagiske arter ligeledes er fastsat ud fra bevaringshensyn og hensyn til beskyttelse af Mauretaniens lokale kystfiskeri.

Protokollen indeholder visse socioøkonomiske forpligtelser for EU, herunder for visse EU-fartøjer til at lande fangsten i mauretanske havne for at sikre, at fiskeriet har en vis tilknytning til Mauretaniens og en forpligtelse til at bidrage til Mauretaniens politik om udlevering af fisk til fattige mennesker med 2 % af pelagiske fangster omladet i Mauretaniens farvande. Dertil kommer en forpligtelse til at ansætte flere mauretanske sømænd end hidtil på EU-fartøjer, der fisker i mauretansk farvand.

I henhold til protokollen forpligter parterne sig blandt andet til at fremme ansvarligt fiskeri i mauretanske fiskerizoner, baseret på principper om bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer og de marine økosystemer, og at samarbejde med henblik på at overvåge udviklingen i ressourcernes tilstand i Mauretaniens farvande, herunder at konsultere hinanden i en fælles uafhængig videnskabelig komité eller i de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganer.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er fastsat til 70 mio. €(ca. 521,5 mio. kr.) årligt og bygger på:

- a) et årligt finansielt bidrag for adgang for fartøjer fra EU på 67 mio. €(ca. 499,2 mio. kr.), og
- b) en yderligere bevilling, som EU betaler til støtte til implementering af Mauretaniens nationale fiskeri- og havpolitik, svarende til 3 mio. €(ca. 22,4 mio. kr.) om året.

Den nye protokols årlige finansielle modydelse er reduceret fra gennemsnitligt 76 mio. €(ca. 566,2 mio. kr.) pr. år til 70 mio. €(ca. 521,5 mio. kr.) pr. år, og protokollen løber kun i 2 år mod tidligere 4 år. Det bemærkes dog, at den finansielle modydelse for det sidste år i den hidtidige protokols løbetid også var på 70 mio. €(ca. 521,5 mio. kr.). Det skal også bemærkes, at rederne ved fuld udnyttelse af fiskerimulighederne skal betale et væsentligt større beløb end hidtil, nemlig 35 mio. €(ca. 260,8 mio. kr.) mod tidligere ca. 15 mio. €(ca. 111,8 mio. kr.).

Med hensyn til fiskerimuligheder giver fiskeriprotokollen EU tilladelse til:

- fiskeri efter 5.000 tons krebsdyr, herunder rejer, men undtagen languster og krabbe,
- fiskeri efter 4.000 tons senegalesisk kulmule (med trawler og bundlanglinefartøj),
- fiskeri efter 2.500 tons andre demersale arter end senegalesisk kulmule (ved fiskeri med andre redskaber end trawl),
- fiskeri efter 200 tons krabbe,
- fiskeri efter 300.000 tons til pelagiske frysefartøjer, idet det maksimale antal licenser til enhver tid er begrænset til 19,
- fiskeri efter 15.000 tons til pelagiske ikke-fryse fartøjer, idet denne mængde dog skal fratrækkes de 300.000 tons til pelagiske frysefartøjer, hvis mængden udnyttes,
- fiskeri fra 22 notfartøjer til tunfiskeri (uændret i forhold til hidtil), og
- 22 stangfiskerifartøjer og langlinefartøjer med flydeline til tun (uændret i forhold til hidtil).

Flere af de hidtidige fiskerimuligheder er ændret fra angivelse i BT (bruttotonnage) til mængder i tons, men svarer ifølge det oplyste i store træk til status quo, bortset fra blæksprutter, hvor der nu fastsættes 0 TAC, jf. ovenfor. Der er en stigning for pelagiske frysefartøjer fra 250.000 tons til 300.000 tons, som dog i væsentligt omfang udjævnes af bestemmelsen om, at mængden for pelagiske ikke-frysefartøjer skal fratrækkes, hvis den udnyttes. Der er ikke længere adgang til fiskeri efter lan-

guster og demersalt trawlfiskeri efter andre arter end senegalesisk kulmule. For så vidt angår fiskeri efter tun er antallet af fartøjer uændret.

Fiskerimulighederne vil kunne justeres op eller ned ud fra det tilgængelige overskud af fiskerimuligheder, hvilket medfører en passende justering af den finansielle modydelse. Nye kategorier af fiskeri vil kunne tilføjes på basis af den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning efter godkendelse af Den Uafhængige Videnskabelig Komité.

EU-fartøjerne kommer hovedsageligt fra Spanien og Frankrig, men også Portugal, Italien, Tyskland, Letland, Litauen, Nederlandene, Polen, Irland og Storbritannien har fiskerimuligheder inden for protokollens rammer.

Fiskeriprotokollen med Mauretania indgås inden for de generelle rammer for EU's fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande. På baggrund heraf indeholder protokollen blandt andet bestemmelser om, at protokollen suspenderes i tilfælde af brud på menneskerettighederne eller ved alvorlige tvister om fortolkningen af protokollen. Den finansielle modydelse er baseret på en resultatorienteret tilgang og betales i afdrag i henhold til en plan udarbejdet af den blandede komité. Dertil kommer, at der indgår en eksklusivitetsklausul, der sikrer, at EU-fartøjer udelukkende kan fiske i Mauretaniens farvande under den indgåede fiskeripartnerskabsaftale og protokol. Endelig indføres der en afkobling af det finansielle bidrag til sektorstøtte fra betalinger for fiskeriadgangsrettigheder.²⁶

Som et nyt element er indført en mulighed for EU til at fraskrive sig brug af protokollen i tilfælde af, at EU-fartøjer ikke ønsker at gøre brug af fiskerimulighederne.

Vurdering af fiskeriet i Mauretania

Både EU og Mauretania er kontraherende parter i ICCAT (Den Internationale Konvention for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet). For de bestande, som er reguleret i ICCAT gennem kvoter, som EU har andel i, fisker EU på egne ICCAT-kvoter i mauretanske farvande. Det fremgår af protokollen, at tunfartøjer skal overholde alle forvaltningsforanstaltninger, vedtaget i ICCAT.

Der er overskydende mængder af dybhavsrejer og kulmule i Mauretaniens farvand. For så vidt angår de små pelagiske fisk, vurderes det, at arterne er maksimalt udnyttede eller overfiskede, dog er der modstridende opfattelser med hensyn til sardinell. Kystrejer er overudnyttede. Fiskeriet har visse uønskede påvirkninger, især når det drejer sig om bifangst og udsnid i visse fiskerier (rejer, blæksprutter).

Mauretania har etableret et regelsæt for fiskeriet, som bygger på tildeling af fiskerilicenser, indførelsen af biologiske hvileperioder, tekniske foranstaltninger vedrørende fiskeredskaber og fangster samt oprettelsen af beskyttede havområder, hvoraf den største af disse er Banc d'Arquin. Kontrollen med overholdelse af reglerne udføres af en specialiseret enhed, som er i besiddelse af kontrolmidler (VMS, logbog, observatører) og kontrolenheder (patruljebåde, kontrollører), hvilket bevirker, at Mauretaniens farvande vurderes uden tvivl at være det bedst overvågede i området. Tilbagevendende

²⁶ Den tidligere mere automatiske fastsættelse af det finansielle bidrag til sektorstøtten tog ikke hensyn til partnerlandenes mulighed for faktisk at anvende midlerne til de aftalte formål. Når sektorstøtten afkobles adgangsrettigheden, er der større mulighed for i dialog med partnerlandet at tilpasse sektorstøtten til behovene i det enkelte land.

støtte fra EU til opretholdelse af denne kontrolfunktion samt store bidrag fra Tyskland og Frankrig betyder, at kontrollen kan opretholdes.

Bemærkninger til vurderingen af fiskeriet i sammenhæng med den nye fiskeriprotokol

I den nye protokol er fiskezonen for rejer mindsket betragteligt og trukket længere væk fra kysten. Den mindre fiskezone for rejer er vedtaget af bevaringshensyn og for at undgå, at EU-fartøjer konkurrerer med de mauretanske fiskere, der typisk fisker tæt på kysten. Tilsvarende hensyn er taget for de små pelagiske fisk ved kun at tillade EU-fiskeri for disse arter uden for 20 sømil fra kysten. Endvidere er det understreget i protokollen, at fiskeriet skal ske på et overskud, og mængden af små pelagiske arter skal ses i sammenhæng med den nye bestemmelse om, at EU har prioritet til overskud frem for andre tredjelande. (Hensigten er således en reduktion af andre tredjelandes fiskeri efter små pelagiske arter med henblik på samlet at sikre et bæredygtigt fiskeri efter disse arter i mauretansk farvand). Protokollen indeholder ligeledes en bestemmelse om, at beslutning om obligatorisk brug af selektive fangstredskaber for rejefiskeri træffes i den Blandede Komité baseret på en fælles videnskabelig, teknisk og økonomisk vurdering. TAC'en for blæksprutter er foreløbigt sat til 0 af hensyn til bestandens nuværende størrelse og Mauretaniens ønske om selv at fiske denne bestand. Endelig er der for alle inkluderede arter i protokollen videreført bestemmelser om fangstredskaber, mindstestørrelser og bifangstbegrænsninger.

Udtalelser

Forslag til endelig indgåelse af nye protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU-budgettet. Forslaget lægger op til, at aftalen forventes at medføre en samlet udgift på EU's budget på 140 mio. € (ca. 1,04 mia. kr.) over 2 år i finansiell modydelse. Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme.

Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen på 1,4 mio. € (ca. 10,4 mio. kr.) pr. år ved en årlig budgetudgift for EU på 70 mio. € (ca. 521,5 mio. kr.).

Høring

Forslaget har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri) forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober. Udvalget havde ingen bemærkninger til forslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig i relation til den fælles fiskeripolitikks eksterne dimension generelt til principperne, som indgår i Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, herunder særligt:

- at EU-fartøjers eksterne fiskeriaktiviteter forvaltes og kontrolleres efter samme standard som inden for EU-farvande, herunder at EU's fiskeriaftaler påviseligt skal understøtte en social og miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Specifikt for så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne, og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at den nye fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende protokol opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19.-20. marts 2012.

Ligeledes lægger regeringen vægt på de forbedrede bæredygtighedsaspekter og de socio-økonomiske hensyn, herunder beskyttelse af det mauretanske kystnære fiskeri i den nye protokol.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at en række af de medlemsstater, som fisker under aftalen, vil være kritiske over for aftalen særligt med henvisning til visse af de tekniske bestemmelser i aftalen, som ifølge de pågældende medlemsstater kan indebære, at fartøjer, som omfattes af de pågældende bestemmelser, ikke vil fiske under aftalen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslagene har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.